

ПОЛИТИКИН

ОТКУД
ЈА
ОВДЕ?

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1005
2. IV 1971

ЗАБАВНИК

ИЗ ПАЗИ ПЕТКО

ЈА ЋУ ТАМО ПРИ-
ЈАВИТИ ОВУ ДВО-
ЈИЦУ КАО ПОД-
ВРЕТУ ХИЈЕНА!

ИЗВИНИТЕ, ЖУРИМ
НА ЗАБАВНИКОВ
НАГРАДНИ КОН-
КУРС ЖИВОТИЊ-
СКОГ ЦАРСТВА
НА 42. СТРАНИ!

ДОГОДИЛО СЕ...

ЗА ЗАШТИТУ МАЛИШАНА. — У новим светлим капутићима с капуљачама мали основци из немачког града Милхајма изгледају као прави папуљци. Упадљиво јарка боја капутића треба да штити децу од саобраћајних удеса јер се лако запажа из даљине чак и у сивилу сумрака. За последње две године у Милхајму је страдало 180 основаца јер их возачи нису на време приметили.

ТАКСИСТА И ЊЕГОВ ЧУВАР. — Луис Милер, таксиста и председник удружења такси-шофера у Бостону, у Америци, однедавно не креће на ноћно дежурство без свог великог пса-вучјака. На ово се одлучио због све учестанијих напада на возаче такси-аутомобила. Милер тврди да пас у колима пружа сигурнију заштиту од револвера. За његовим примером повели су се многи бостонски таксисти.

Ripley

Веровати или не!

ДОНА ЛИ КИФЕР

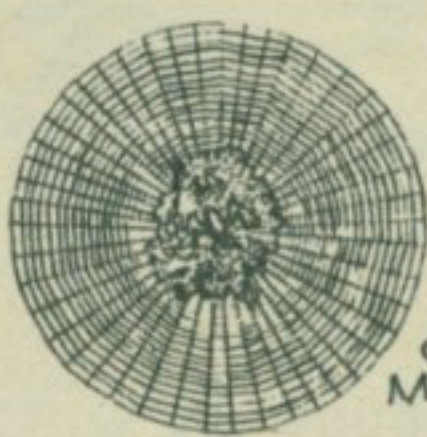
ИЗ ЕНДОВЕРА (САД)
ИМА
3 БУБРЕГА

Орхидеје које играју

ОРХИДЕЈА
ГОМЕЗА
ИЗГЛЕДА
КАО ЧОВЕК
КОЈИ
ИГРА
РАШИРЕНИХ
РУКУ.

ОРХИДЕЈА
ОНЦИДИЈУМ
ИЗГЛЕДА
КАО
ЖЕНА
У
БАЛСКОЈ
ХАЉИНИ

ПАУК
ЦИКЛОЗА

КОЈИ ЖИВИ У БРИТАНСКОЈ ГИЖАНИ ПРАВИ ПОТПУНО ОКРУГЛУ ПАУЧИНУ С „ТЕПИХОМ“ ОД ВИЊНИХ ОТПАДАКА У СРЕДИНИ КОЈИ МУ СЛУЖИ ЗА „КАМУФЛАЖУ“

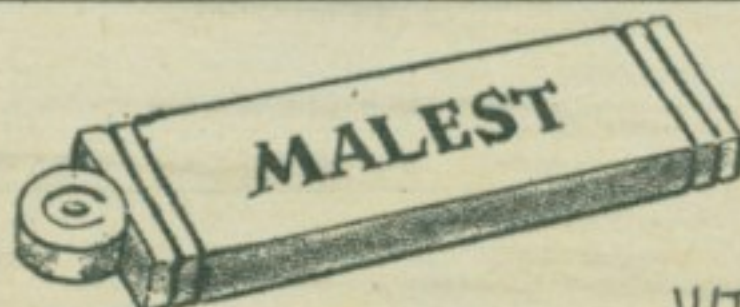
ЗАМАК ГЕЈАР

У ФРАНЦУСКОЈ 16 МЕСЕЦИ ЈЕ ИЗДРЖАО НЕПРИЈАТЕЉСКУ ОПСАДУ АЛИ ЈЕ БИО ПРИМОРАН НА ПРЕДАЈУ ЗБОГ ТОГА ШТО СЕ КОНОПАЦ У ЈЕДИНОМ БУНАРУ РАСПАО А ДРУГИ СЕ НИЈЕ МОГАО НАБАВИТИ

ВАЈАР МЕЛХИОР КАФА

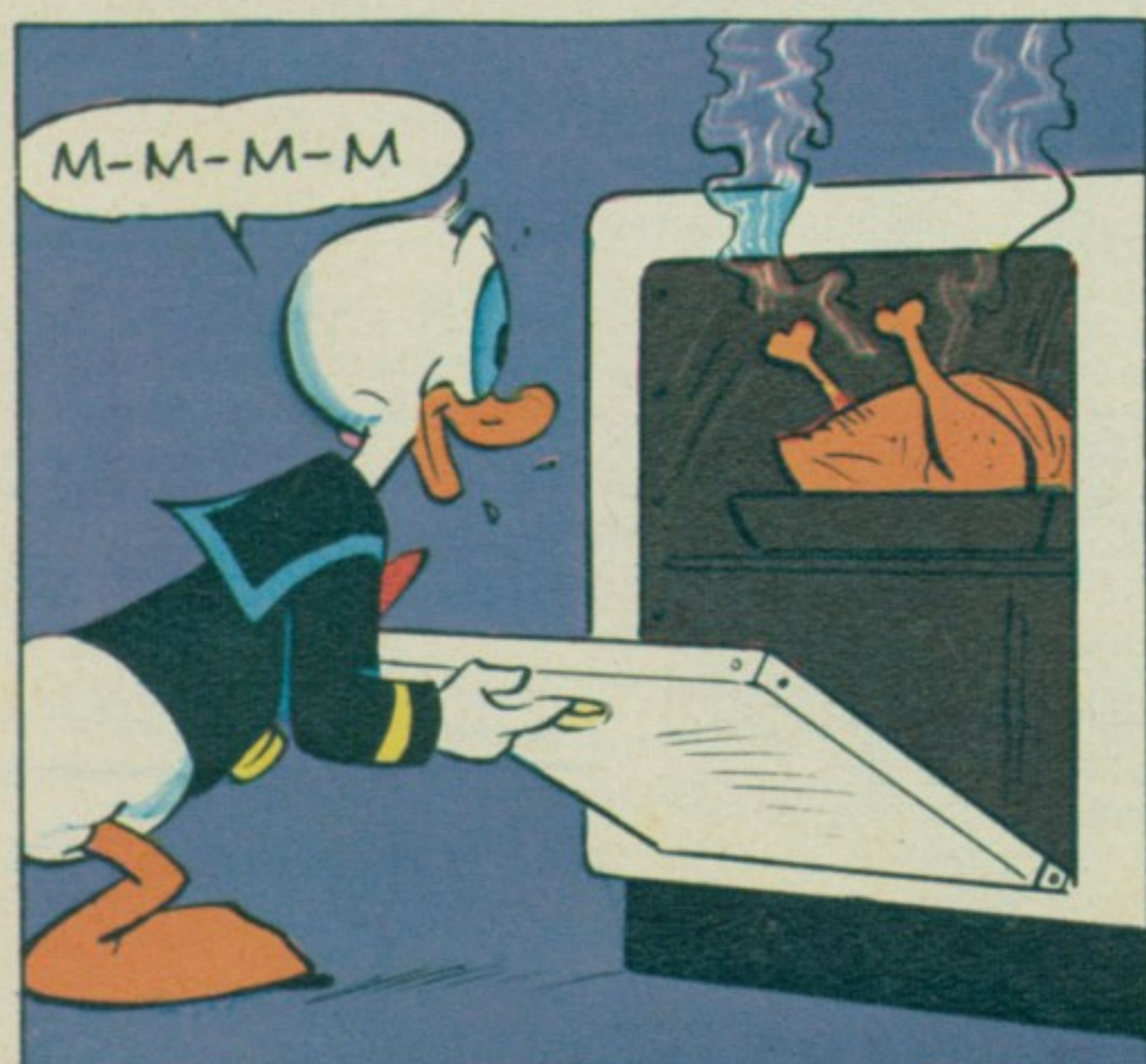
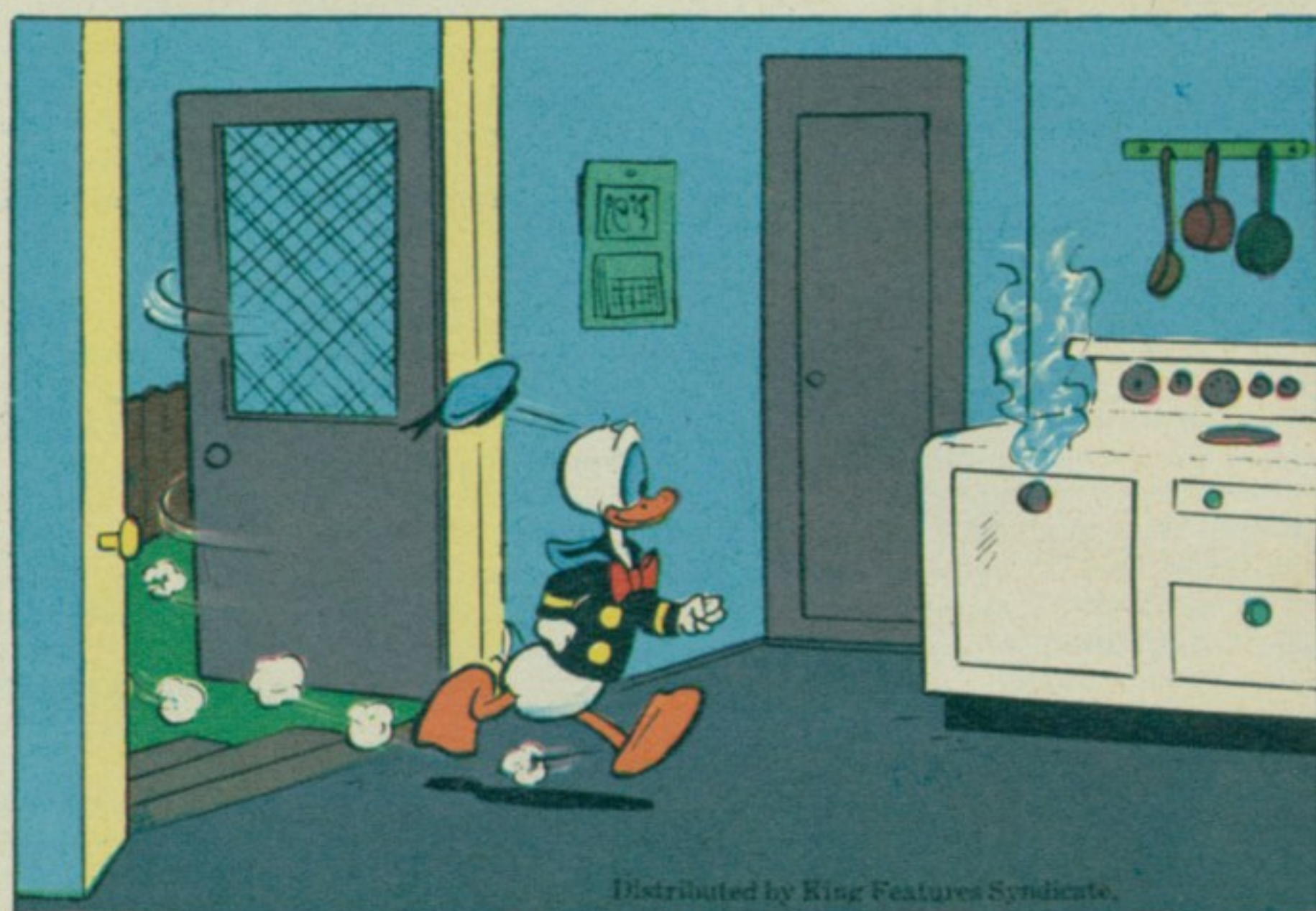
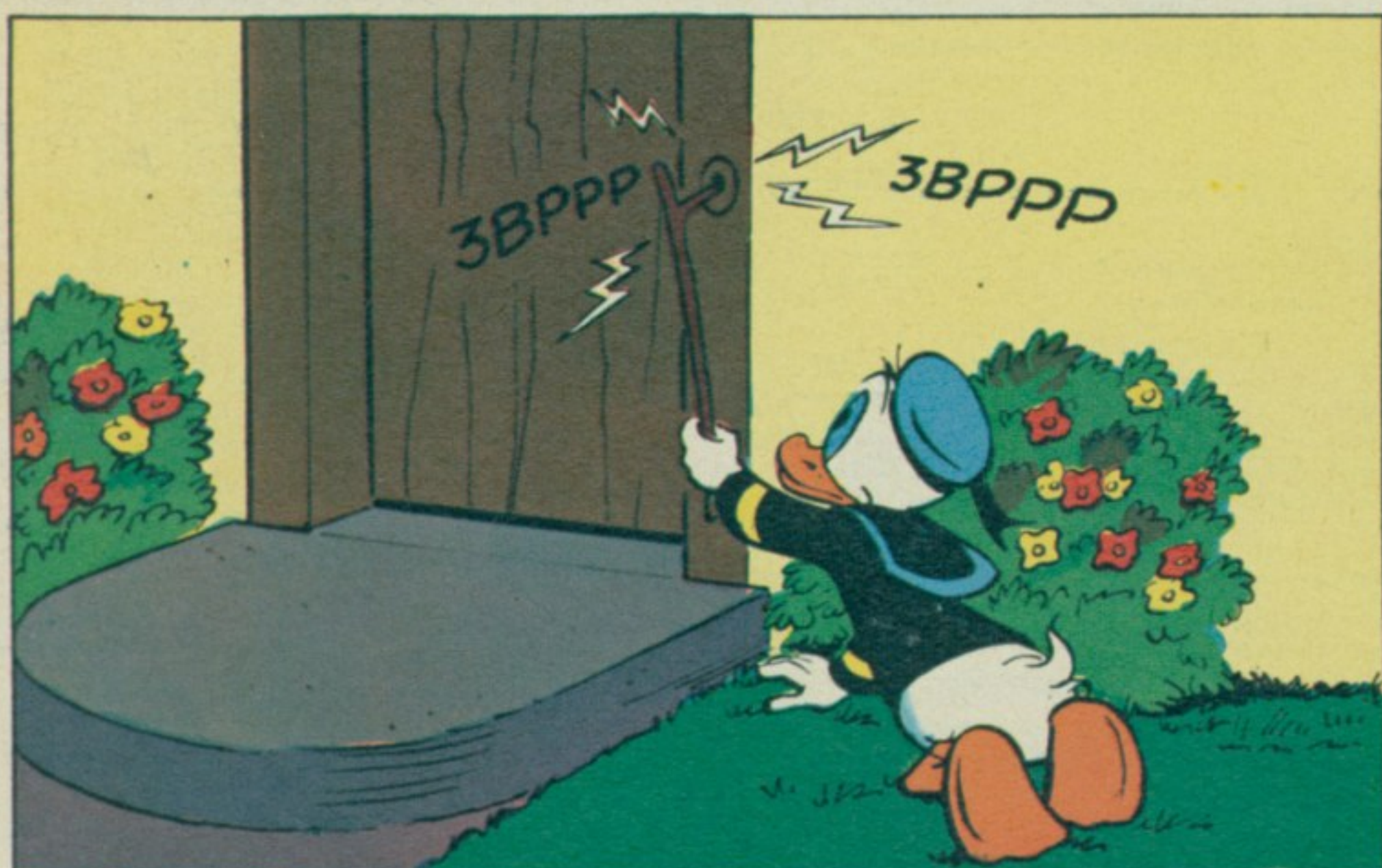
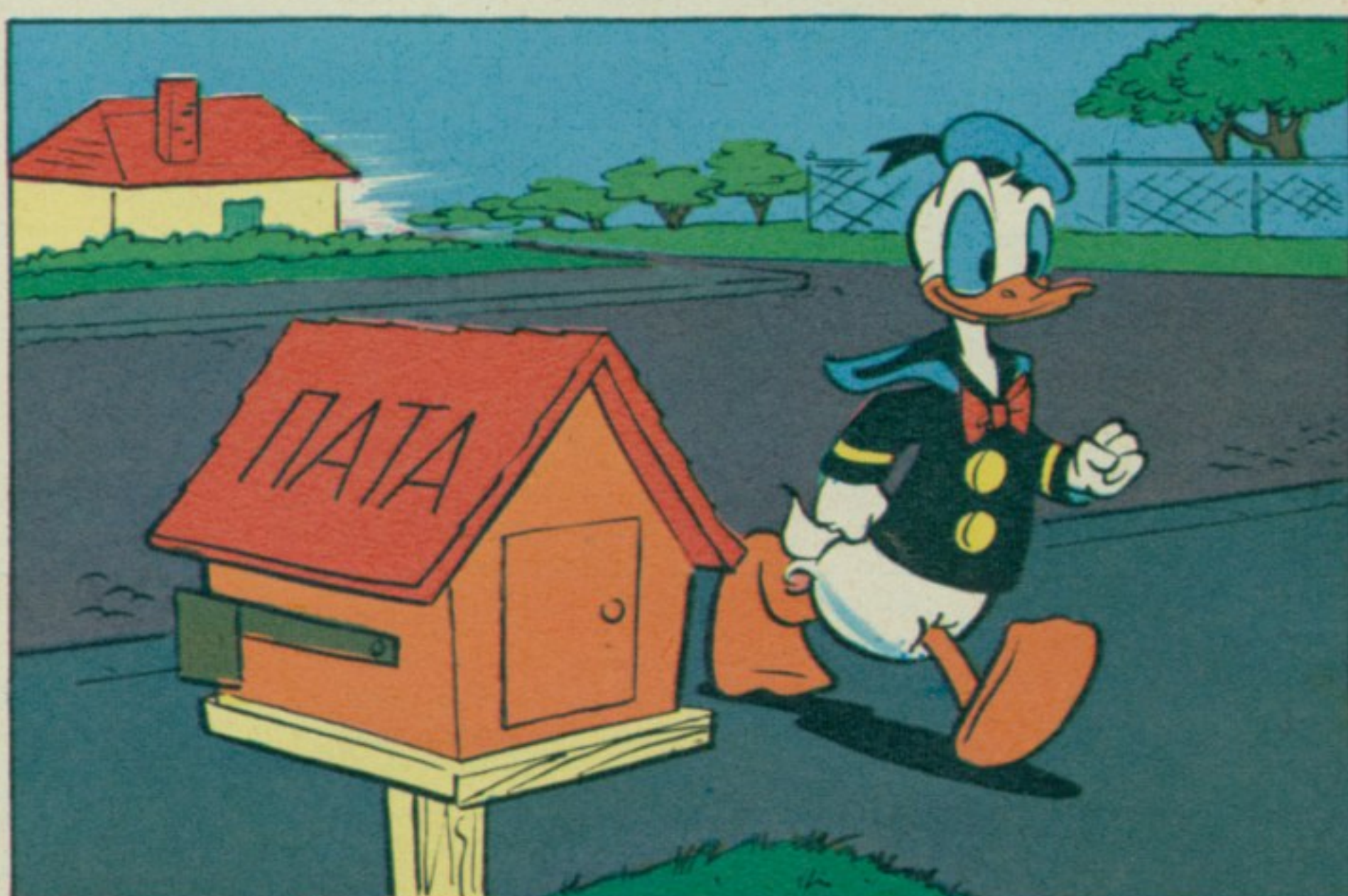
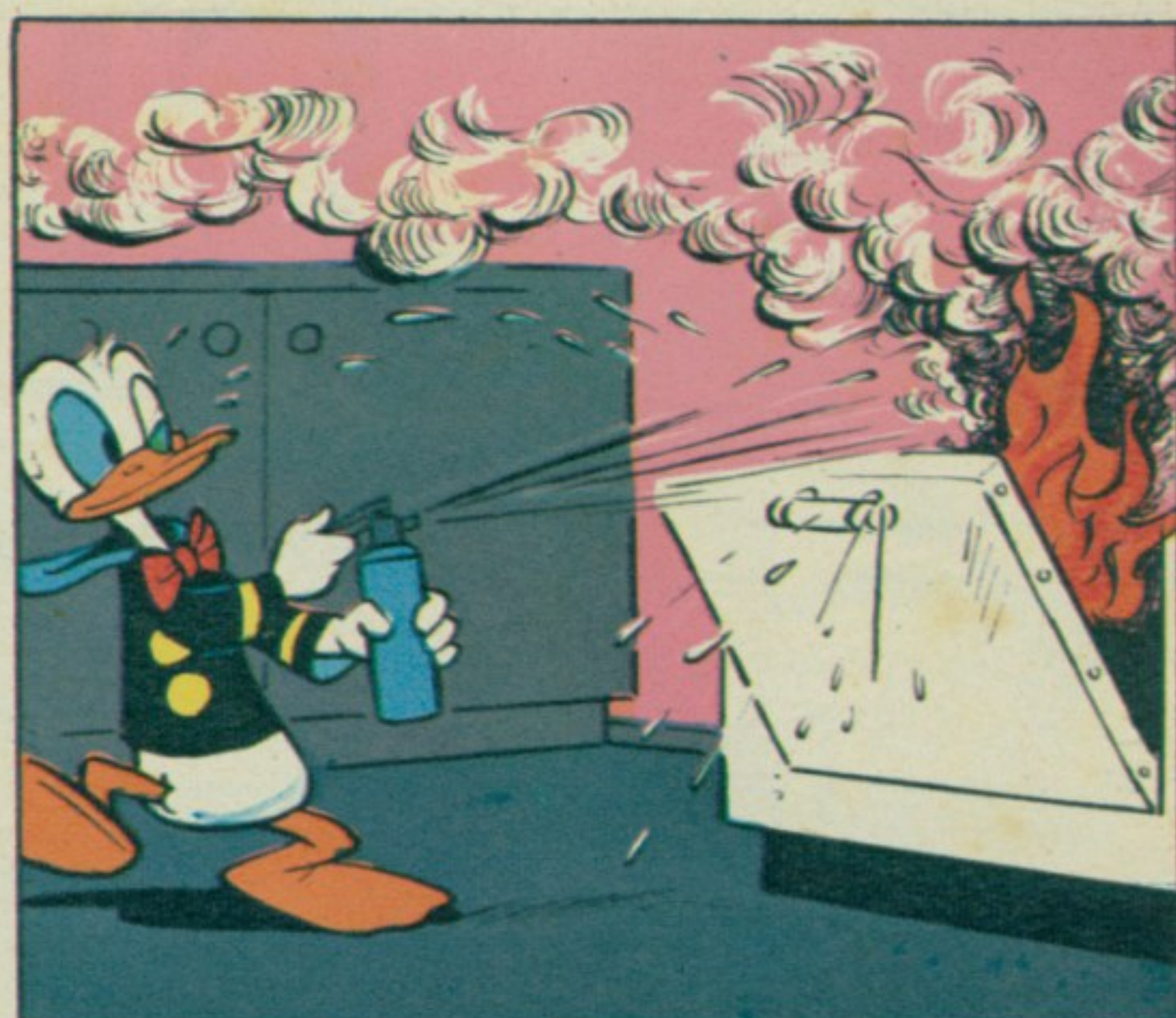
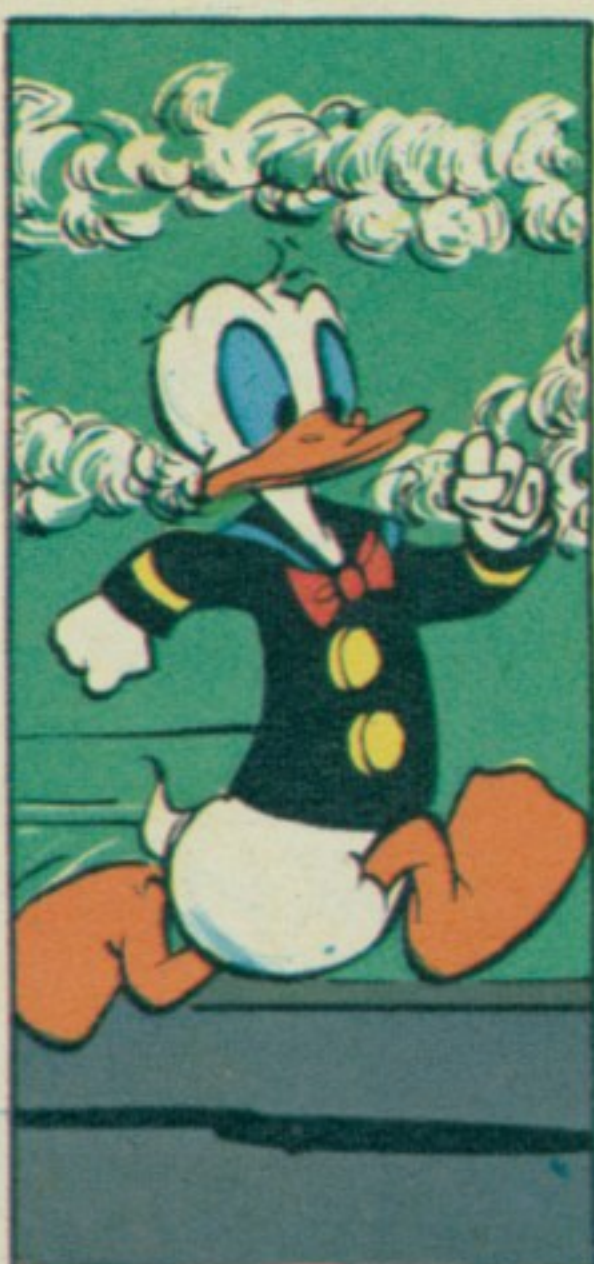
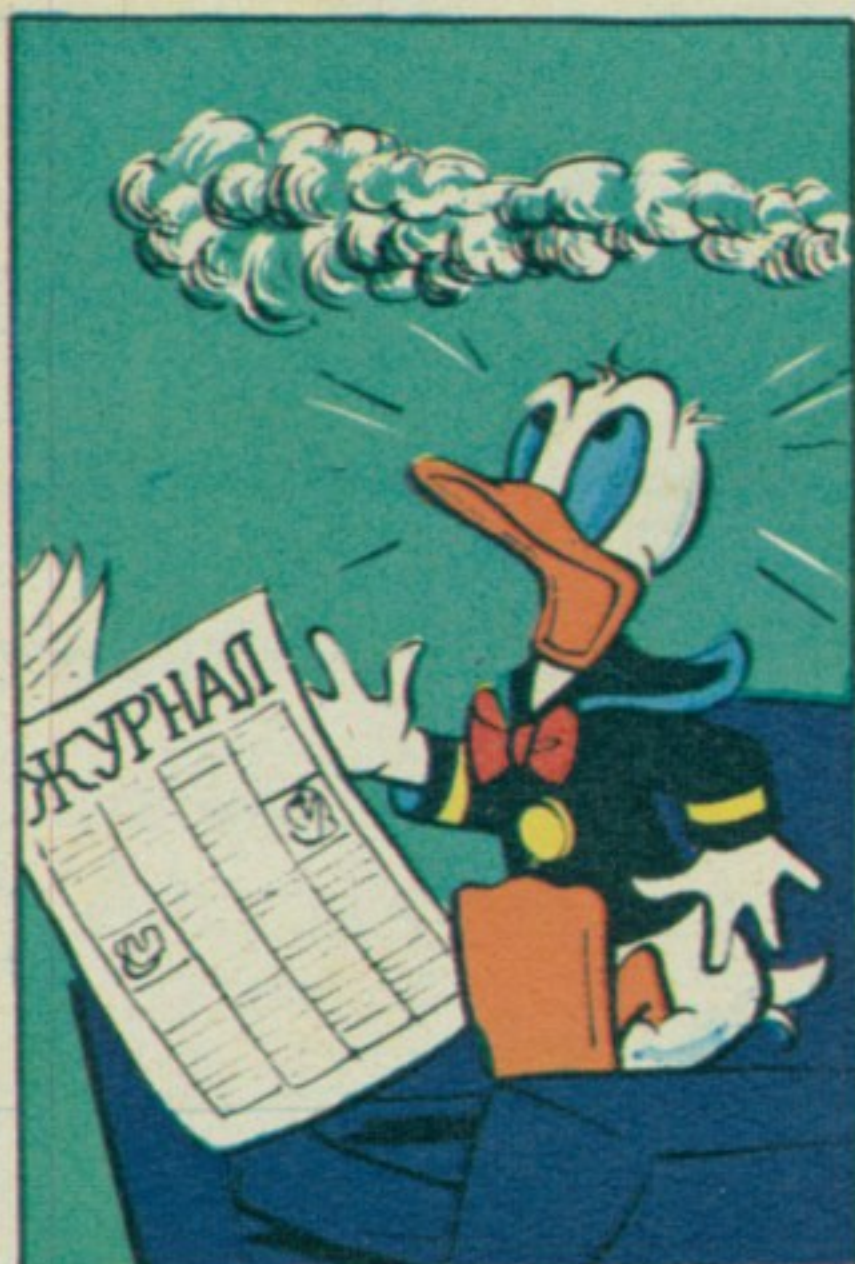
(1631-1687). КОЈИ ЈЕ НА МАЛТИ УБИО ЈЕДНОГ ЧОВЕКА, ГОЊЕН ГРИЖОМ САВЕСТИ ИЗРАДИО ЈЕ 30 ГОДИНА КАСНИЈЕ БИСТУ СВОЈЕ ЖРТВЕ ДА БИ ЈЕ ПОСТАВИО НА ЊЕГОВ ГРОБ. У ТРЕНУТКУ КАДА ЈУ ЈЕ У СВОЈОЈ СТУДИЈИ У РИМУ ЗАВРШАВАО, БИСТА ЈЕ ПАЛА С ПОСТОЛА И УСМРТИЛА ВАЈАРА!

СТАРИ РИМЉАНИ КОЦКАЛИ СУ СЕ ВАЈАЈУКИ ПРОГНАТУ УГЛАЧАКУ КОСТ. ДОБИТАК ЈЕ ДОНОСИЛА СТРАНА НА КОЈОЈ ЈЕ ПИСАЛО „MALEST“ ШТО ЗНАЧИ „ЛОША СРЕЋА“

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ТВРДОГЛА

РИЗИКУЈУЋИ ЖИВОТ, СТАРИ НАУЧНИК ТВРДИО
ЈЕ НА СУДУ ДА ЗЕМЉА НИЈЕ ЦЕНТАР СВЕМИРА
И ДА СЕ СВА НЕБЕСКА ТЕЛА КРЕЋУ...

Било је то 1581. године.

У катедрали града Пизе, у Италији, маса света присуствовала је богослужењу. Стари црквењак припаљивао је кандила. Заборавивши на молитву, један осамнаестогодишњи младић расејано је пратио сваки његов покрет. Изненада, његове очи засијаше. Црквењак је упалио кандило које је висило о ланцу и пустио га, а оно је почело да се клати, описујући у ваздуху све краће лукове. Младић није имао стрпљења да сачека крај обреда. Непажњено се искрао и одјурio кући.

Уз пут је размишљао о чудној појави коју је запазио. У школи је учио да се смањењем путање упоредо смањује и време појединих клаћења, а у цркви му се учинило да кандило превлакује сваки лук, био он краћи или дужи, за исто време. Младић је хтео то да провери. Клатно је лако направити, али није имао часовник којим би мерио време. Ипак се досетио: бројао је удареце свог пулса и тако мерио трајање сваке осцилације. Чудна ствар! Експеримент му је потврдио оно што је запазио у цркви.

БЕЗ ДЛАКА НА ЈЕЗИКУ

Тај младић био је Галилео Галилеј.

Галилеј је рођен 18. фебруара 1564. године. Његов отац, пропасти племић, држао је трговину свилом. Од њега је Галилеј наследио дар за математику, а од мајке чврст карактер, смео дух и напраситу нарав.

Пошто је стекао основна знања код једног калуђера, Галилеј је желео да ступи у бенедиктински монашки ред, али уместо тога морао је да помаже оцу у трговини. Видећи да га посао у радњи нимало не привлачи, отац га је убрзо послао да студира медицину на универзитету у Пизи.

У оно време студенти су, између осталог, проучавали

и стару Аристотелову филозофију у чије се поставке није смело сумњати, као што се није смело сумњати ни у Птолемејев систем према коме је Земља сматрана за центар свемира, око кога се окрећу сва небеска тела. Мислило се да су Сунце и Месец две округле плоче, а звезде светле тачкице не веће од главе чиоде.

Галилеј се на универзитету истицао својом даровитошћу и свестраним знањем па му је после завршених студија понуђена катедра математике. Тада је имао 24 године. Био је веома крупног стаса, необично живих плавих очију, вечито радознао, прек, спреман на кавгу и брз одговор, без длака на језику.

У ПОДНОЖЈУ КРИВОГ ТОРЊА

Млади професор Галилеј без имало страха почео је да побија Аристотелово учење. Аристотел је, на пример, тврдио да брзина падања једног тела зависи од његове тежине. Галилеј је окупио професоре у подножју

чуведеног Кривога торња и са његовог врха једновремено испустио два тела различите тежине. Оба су пала на земљу у истом тренутку. Међутим, професори су и даље више веровали Аристотеловим списима него својим рођеним очима.

Упркос томе, Галилеј је наставио с експериментима о брзини падања тела и о њиховом спуштању низ стрму равну. Доказао је да се брзина падања повећава у одређеним интервалима али да убрзање остаје исто. Данас тај принцип има разноврсну примену, од астрономије до балистике (науке о кретању бачених тела — пушчаних или топовских зрна). Тако је Галилеј поставио темеље динамике, науке о силама и о кретањима које те силе производе.

Свако своје тврђење Галилеј је доказивао на очигледан начин, експериментима. Тај његов научни метод, дотле готово непознат, изазвао је праву буру негодовања и многи су предлагали да се младом професору одузме катедра. Године 1592. он је морао да напусти Пизу и прешао је на универзитет у Падову где је пуних осамнаест година углавном правивши нарте за утврђења, оп-

садне справе и мостове. У Падови је направио и војни геометријски шестар, а још пре тога хидростатичну вагу за одређивање специфичне тежине тела. Он је први израдио справу за вађење квадратног и кубног корена, као и квадрант за израчунавање углова. И до данас је сачувано неколико његових инструмената из тога доба који су права ремек-дела технике.

СПАЉЕН НА ЛОМАЧИ

Године 1609. Галилеј је чуо да је неки Холанђанин случајно открио да предмет изгледа већи ако се посматра кроз два сочива која су удаљена тридесет сантиметара једно од другог. Полазећи од тога, Галилеј је ускоро начинио телескоп и поставио га на врх Кампанила, највеће грађевине у Венецији. Телескоп није био његов изум, сличан инструмент већ је постојао у Фландрији, али га је Галилеј први употребио за посматрање небеских тела.

Телескоп је изазвао праву

сензацију. Дужд и сенатори Млетачке Републике дошли су да се лично увере да се кроз „наочари“ професора Галилеја могу видети улице Падове и поједини пролази на њима. На осамдесет километара даљине угледали су и једну лађу. Тада је Сенат једногласно одлучио да се Галилеју повећа плата и да му се професорска катедра доживотно додели.

Галилеј кроз свој телескоп није гледао падовске улице и лађе на пучини већ га је уперio у небо. Угледао је величанствен приказ бескрајног простора посутог милионима звезда. Онде где се голим оком једва назирала непрозирна маглина, он је видео многобројна небеска тела. Те ноћи родила се модерна астрономија.

На Сунцу Галилеј је помоћу свог телескопа открио чудне тамне мрље које ми данас називамо Сунчевим пегама. По мењању њиховог положаја Галилеј је закључио да се Сунце окреће око своје осе као и Земља. Затим је телескоп управио према Јупитеру и јасно видео да три небеска тела у његовој близини нису звезде већ да се окрећу око њега, да су његови месеци или сателити. Он је открио и четврти Јупитеров месец, од данашњег који су познати савременој астрономији.

Испитујући небо, Галилеј је увидео да је Пољак Коперник био у праву кад је 1543. године изјавио да се Земља окреће око своје осе и да, заједно са другим планетама, обилази око Сунца. Ђордано Бруно, који је на универзитету предавао Коперниково учење, био је због тога спаљен на ломачи.

ПРЕД ИНКВИЗИЦИЈОМ

Највећа сала универзитета у Падови није била довољна да прими све оне који су хтели да присуствују Галилејевим предавањима, тако да је часове често др-

ПРИЗНАЈУЋИ ПРЕД ИНКВИЗИЦИЈОМ ДА ЈЕ ПОГРЕШИО И ДА ЗЕМЉА СТОЈИ НЕПОКРЕТНО У ПРОСТОРУ, ГАЛИЛЕЈ ЈЕ ТИХИМ ГЛАСОМ ДОДАО:
„ИПАК СЕ ОКРЕЋЕ“

ВИ ГАЛИЛЕЈ

МЛЕТАЧКИ СЕНАТОРИ БИЛИ СУ ЗАДИВЉЕНИ ГАЛИЛЕЈЕВИМ ИЗУМОМ. КРОЗ ТЕЛЕСКОП СУ ВИДЕЛИ, КАО НА ДЛАНУ, УДАЉЕНА НЕБЕСКА ТЕЛА.

жао у дворишту. Студенти из читаве Европе долазили су на његова чувена предавања а међу њима било је доста оних који су касније постали познати научници и учење старог професора ширили свуда по свету. Галилеј им је говорио о свемиру у коме ништа није непокретно, о томе да се сва небеска тела, супротно Аристотеловом учењу, крећу. Он је нарочито наглашавао да је славни Питагора, који је живео пре Аристотела, тврдио да се Земља креће и да није центар свемира већ само једно од небеских тела.

Иако су многи научници, племићи, кардинали па и сам папа Павле гледали кроз телескоп и својим очима се у-

верили у истинитост његових закључака, незналице и верски фанатици оптужилише Галилеја Инквизицији. Крећење небеских тела у васиони, које је он помоћу свог телескопа открио, било је — говорили су они — у супротности са учењем Светог писма и цркве.

Инквизиција је тада изрекла научнику строгу казну: забранила му је да јавно излаже своје учење о Сунчевом систему. Галилеј се појавио на наређењу и ћутао је пуних шеснаест година, а тада је, 1632, ипак објавио дело „Разговор о два главна система“ — Птоломејевом и Коперниковом. Књига је одмах забрањена а Галилеју наређено да дође

у Рим. Али, дело је већ било растушено по читавој Европи.

ИПАК СЕ ОКРЕЋЕ!

Тада већ старац, тешко оболео и изнурен, Галилеј је морао, после четворомесечног испитивања и претњи мучењем, да се одрекне својих научних убеђења. Али и тада, кад је попустио пред претњама Ватикана и „признао“ да Земља стоји непокретна у простору, старац је тихим гласом изрекао речи које се и данас често на-

воде као пример упорности и постојаности у мишљењу: **»Eppur si muove«** (Ипак се окреће).

Иако је својим инквизиторима дао реч да неће ширити Коперниково учење, нису му веровали и бацили су га у тамницу, из које је пуштен тек на заузимање тосканског војводе. Али, и даље је живео под сталним надзором, окружен папским улозима.

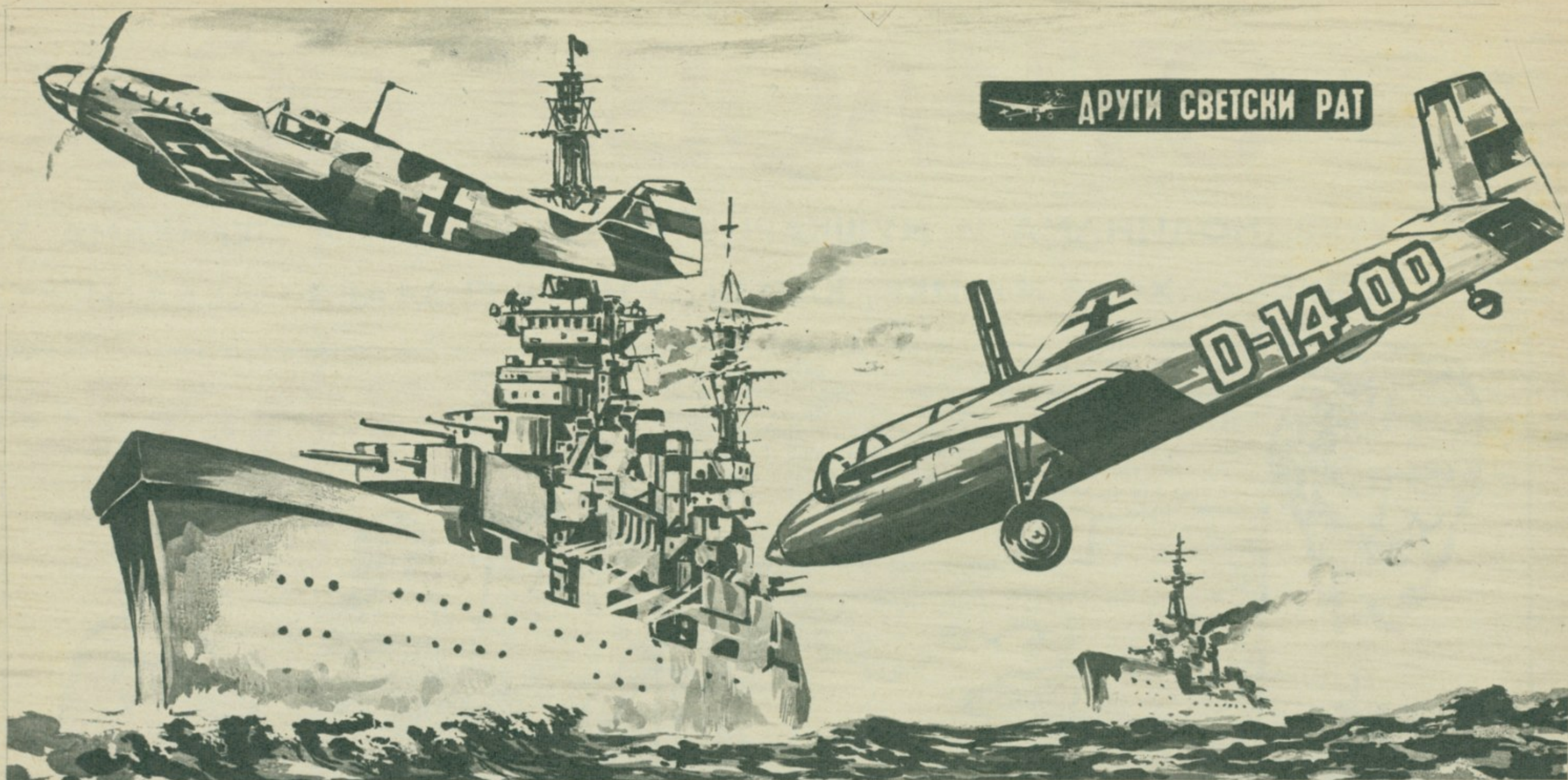
Последње године живота Галилеј је провео у грозничавом раду. Осећајући да му се ближи крај, хтео је да човечанству остави што више својих дела. Ризикујући живот, он је делове свог рукописа кришом слао у друге земље. Његови „Разго-

вори о два нова наукама“ представљају темељ експерименталне физике. Он је први утврдио правила о телима која пливају и почео научно проучавање звука. Музичарима је пружио доказе о математичким основама дијапазона и хармоничности а инжењерима је оставио у наслеђе своја знања о акцији и реакцији тела. Он је открио привлачну снагу између тела у природи.

Галилеј је умро 1642, исте године када је рођен Исаак Њутн. Било му је тада 78 година. Стари научник је и мртав задавао страх својим непријатељима који су га тајно сахрањивали на неком непознатом месту.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

АВИОН НА ДВА СПРАТА

Из облака је изненада изронила необична летелица. У првом тренутку савезнички морнари помислили су да им се, због удаљености, само причинило да један авион носи другог. Али кад се летелица приближила и почела да пикира према америчком броду, морнари су раширили очи од чуђења. Сад су лепо видели да већи авион, чије је пилотско седиште било празно, носи на леђима мањи авион!

ТАЈНО ОРУЖЈЕ

Догађаји који су уследили одвијали су се муњевитом брзином: на око километар и по од брода, мањи авион се откачио од већег и винуо у висину. На његовом трупу био је нацртан крст, знак немачке Луфтвафе. Авион без пилота наставио је да лети према броду. Само још који тренутак и удариће у труп брода препуног војника. Али, крманош је, у последњем тренутку, смањивши брзину брода и променивши смер кретања и тако успео да избегне необичан судар.

Авион без пилота пролетео је поред прамца брода и ударио о морску површину. Разлегла се заглушујућа експлозија која је снажно потресла брод.

Било је то у јесен 1944. године, непосредно пошто су се савезници искрцали у Нормандији. Немци су очајнички покушавали да спрече пребацивање људства и ратне опреме на европско тле. У борбу против савезничке флоте која је надирала преко Атлантика они су

увели и своје тајно оружје, двоструки авион.

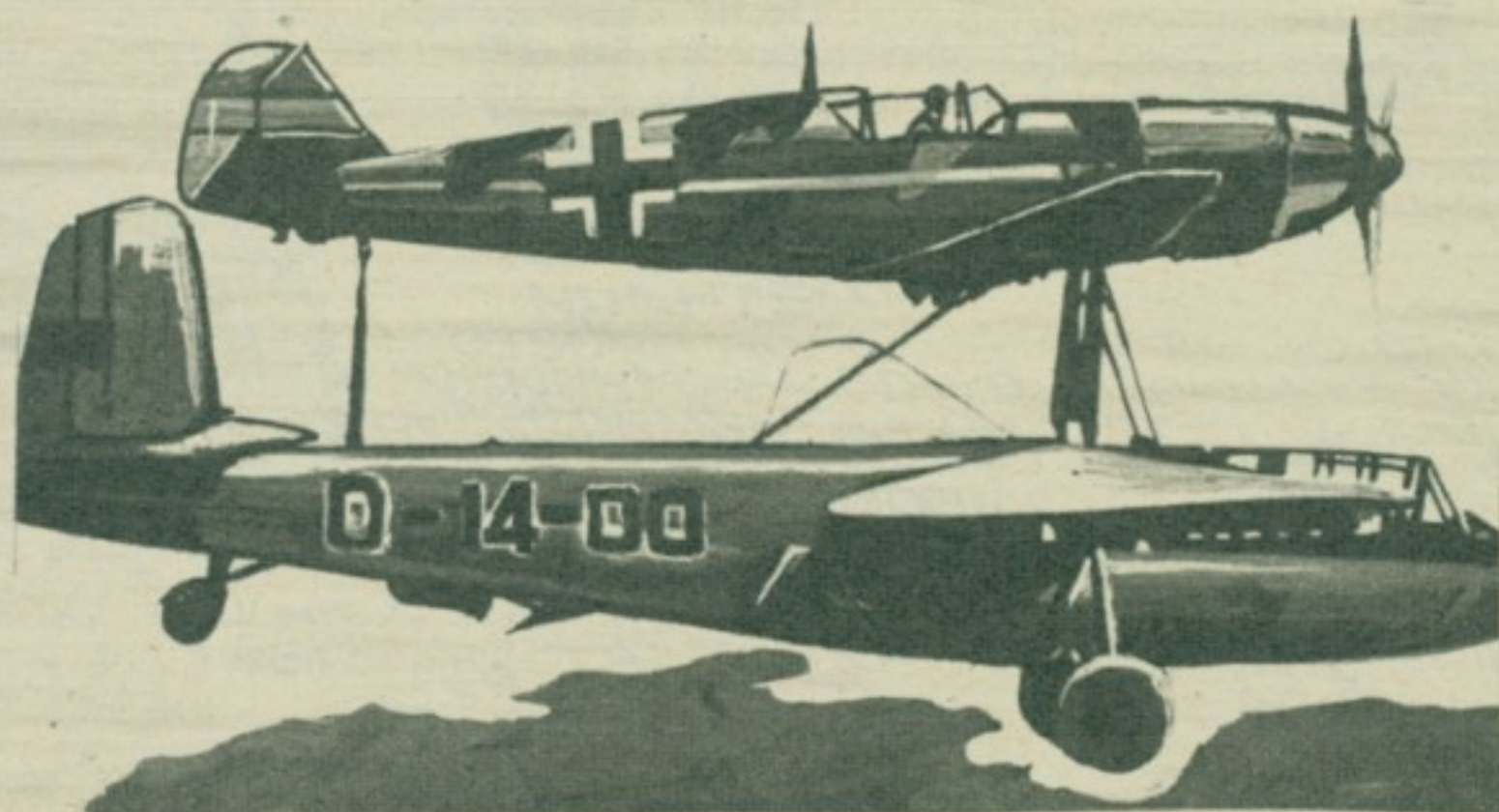
Идеја о овом необичном оружју родила се још 1942. године. Два авиона повезана лакометалном конструкцијом требало је да узлете с неког немачког аеродрома и наставе према унапред одређеном стратешком циљу. Пилот, који се налазио у горњем, мањем авиону, пошто би на одређеној висини постигао потребну брзину, обрнуо би ову необичну летелицу према циљу. У том тренутку авиони би се аутоматски раздвојили. Пилот би се мањим авионом вратио у базу, трошећи на повратку сопствено гориво, док би већи авион без пилота наставио да лети према циљу путањом која је било одређена у тренутку раздвајања.

У овој другој летелици налазила се велика количина експлозива тако да је авион без пилота представљао у ствари летећу бомбу огромне разорне моћи. Овај авион — пројектил није и-

мао никакве уређаје потребне за самостални лет. Па ипак, и поред тога пројекат звани „мистел“ није био економичан, јер је сваки пут требало жртвовати већ произведен авион. Зато су Немци одлучили да ово своје „тајно оружје“ употребе само против важних и, посебно одабраних циљева, као што су добро заштићени објекти којима се бомбардери не могу да приближе — велики ратни бродови, поморске базе, фабрике, хидроцентрале.

НАПАД НА СКАПА-ФЛО

Прва два авиона на опрат појавила су се тек у пролеће 1944. године, кад су ранији недостаци били уклоњени. Немци су били спремни за борбене задатке. Па ипак сви проблеми нису били решени. Полетање је и даље представљало највећи проблем јер пилот, у горњем

ХИТЛЕРОВО „ТАЈНО ОРУЖЈЕ“: ДОЊИ АВИОН НОСИО ЈЕ ДО 3.500 КИЛОГРАМА ЕКСПЛОЗИВА И БИО БЕЗ ПИЛОТА

КАД СУ САВЕЗНИЧКИ МОРНАРИ УГЛЕДАЛИ ВЕЛИКИ АВИОН БЕЗ ПИЛОТА КОЈИ ЈЕ НА ЛЕЂИМА НОСИО МАЊИ, НИСУ ПОВЕРОВАЛИ СВОЈИМ ОЧИМА

авиону, није видео доброistu, што је потпуно онемогућавало ноћна узлетања.

У јуну исте године Немци су већ имали петнаест двоструких авиона, комбинованих од „јункерса“ и „мершмита“ или „фоке-вулфа“, и „арадоа“ и „хајнкела“. Војни стручњаци су за њих већ одредили циљеве: поморске базе Лењинград, Гибралтар и Скапа-Фло на крајњем северу Шкотске.

Али, војна ситуација у Европи помрсила им је рачуне. Кад су ови циљеви одређивани, а то је било још 1942. године, Немачка је држала под окупацијом преко половине Европе. Тада су ови циљеви били у домаћој немачкој ратној ваздухопловства. Али 1944. године, Немачка је изгубила многе територије.

Осим тога у Скапа-Флоу више се нису налазили највећи савезнички бродови. Они су испловили још с пролећа 1944. године и сада су служили за пребацивање савезничке армије на континент. Немци су касније тврдили да су ипак с успехом употребили неколико „мистела“ против ових бродова који су превозили трупе, али су савезници порицали тачност тих изјава.

Ратна срећа окренула је леђа Немцима и око 80 двоструких авиона, колико је било израђено почетком

1945. године, стајало је неискоришћено. Совјетска армија већ је прешла Вислу, Немци су се непрекидно повлачили и губили аеродроме с којих су могли да употребе своје ново тајно оружје.

»МИСТЕЛ« ЈЕ ПРОМАШИО

Да би зауставио надирање Црвене армије, Хитлер је наредио да се „мистели“ употребе за рушење понтонских мостова на Одри. То су били мали и безначајни циљеви за које су биле довољне и обичне авионске бомбе. Осим тога, понтонски мостови лако су се поправљали једноставном заменом оштећених делова — чамаца.

Али, Хитлер је тврдоглаво остајао при свом. И „мистели“ су полетели према Одри. Многе од њих оборила је совјетска ловачка авиација која је у то време већ владала небом Источног фронта. Неки авиони наспрат су и погодили циљ, али већ су трагично на истим местима су стајали нови понтонски мостови.

Тако је пропало и последње Хитлерово „тајно оружје“ којим је хтео да успори пропаст нацистичке Немачке.

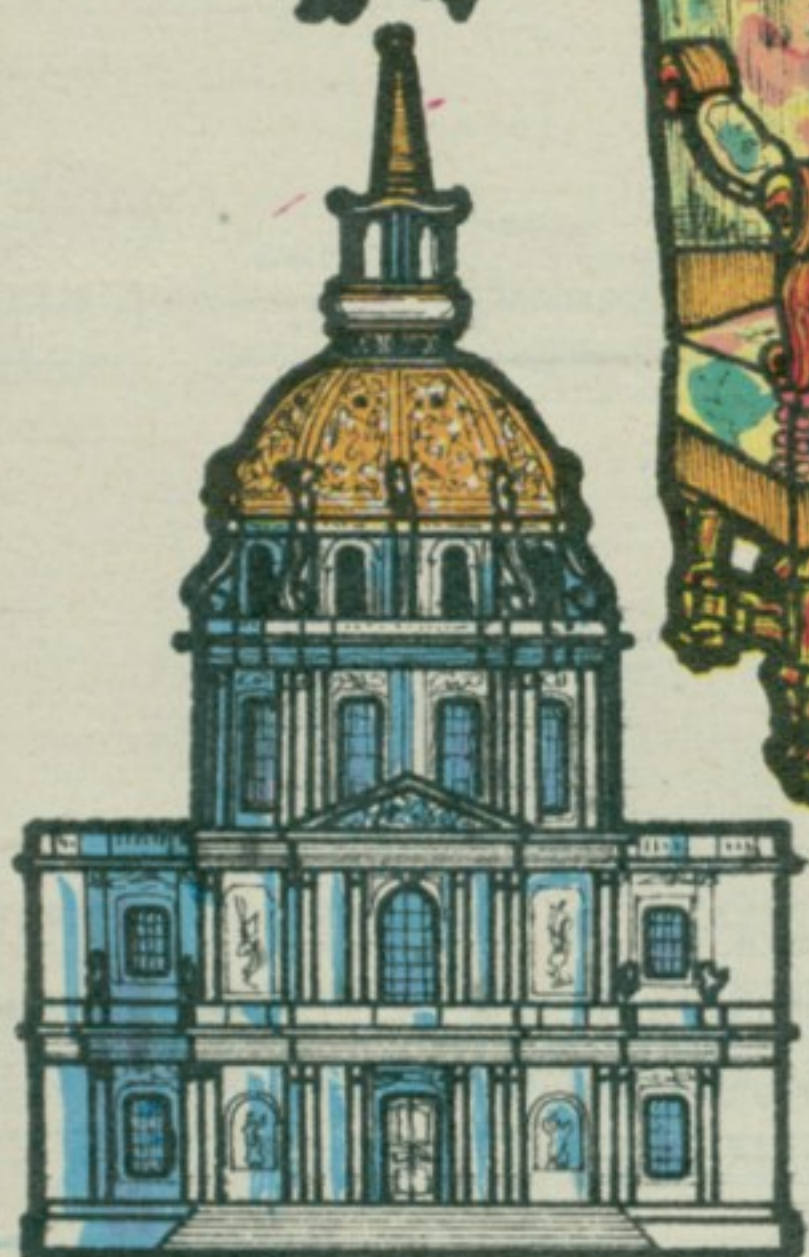
СТИЛОВИ НОВО

ДАМЕ У КРИНОЛИНАМА И МУШКАРЦИ С НАПУДРАНИМ ПЕРИКАМА УКО
ВЕК УЗ ЗВУКЕ БАХОВЕ МУЗИКЕ. КАО ШТО ИМ ЈЕ ГИЗДАВА ОДЕЋА, И КУЋЕ

Средином XVI века из касне ренесансе развија се, најпре у Италији, нов стил — барок — као потреба да се увелича сјај европских дворова. Барок је дуго узиман као пример стваралачког јединства јер срећно удружује архитектуру и декоративну уметност. То је стил супротности, разиграности, ефектних кривих линија и облика али често на штету једноставности.

Барок

БОТЕЉА И **СТО** ИЗ РАНОГ ПЕРИОДА **ЈУЖА** XIV. **БАРОКНИ** НАМЕШТАЈ ЈЕ РАСКОШАН, ОД СКУПОЦЕНОГ ДРВЕТА, ЧЕСТО ОПТОЧЕН ЗЛАТОМ. **СТОЛИЦЕ** СУ ПРЕВУЧЕНЕ ГОБЛЕНОМ ИЛИ БРОКАТОМ ФАНТАСТИЧНИХ МОТИВА. **НАЈПОЗНАТИЈИ** УМЕТНИК КОЈИ ЈЕ РАДИО НАМЕШТАЈ ОВОГ ДОБА БИО ЈЕ ЧУВЕНИ **БУЉЕ**.

БОТЕЉА ИЗ ЕПОХЕ **ЈУЖА** XIII. **ДРВО** ЈЕ ФИНО ОБРАЂЕНО АЛИ БЕЗ ВЕЛИКЕ РАСКОШИ.

ФРАНЦУСКИ КРАЉ ЈУЖА XIII И ЊЕГОВА ЖЕНА **АНА**, XVII ВЕК.

ДОМ ИНВАЛИДА У ПАРИЗУ ГДЕ ЈЕ НАПОЛЕОНОВ ГРОБ САГРАЂЕН ЈЕ У XVIII ВЕКУ И ПРИМЕР ЈЕ ЛЕПОГ **БАРОКА** ЕПОХЕ **ЈУЖА** XIV, БЕЗ УОБИЧАЈЕНИХ ПРЕТЕРИВАЊА.

ЧИНИЈА ОД ЗЛАТА И ЕМАЈЛА, ПРАВО МАЈО РЕМЕК-ДЕЈО, НАЧИЊЕНА ЈЕ ЗА ДВОР САСОНСКОГ КНЕЗА.

Рококо

Рококо се надовезује на барок а односи се, пре свега, на унутрашње уређење и декорисање кућа, намештај, украсне предмете. У архитектури у овом стилу праве се виле и парковски павиљони за уживање. Рококо одликују неправилни и претерано китњастии облици: плетенице, шкољке, пужеви, гирланде.

ФРАНЦУСКИ КРАЉ ЈУЖА XV И ЊЕГОВА ЖЕНА **МАРИЈА ЈЕШЧИНСКА**, XVIII ВЕК.

НАМЕШТАЈ ЈЕ ОД СКУПОЦЕНОГ РУЖИНОГ И ЛИМУНОВОГ ДРВЕТА, СЛАЖНО ЛАКИРАН, ОПТОЧЕН БАКРОМ, СРЕБРОМ, ЗЛАТОМ. **ОГРОМНА** ВЕНЕЦИЈАНСКА ОГЛЕДАЛА, КРИСТАЛИНИ ЛУСТЕРИ, СЛИКЕ ИЗ ПАСТИРСКОГ ЖИВОТА, УКРАСИ ОД ПОРЦУЛАНА, НАГЛАШАВАЈУ РАСКОШ.

УМЕТНИЦИ РОКОКОА ПРОСТО СУ СЕ ТАКМИЧИЛИ КО ЋЕ ИЗМИСЛИТИ ЗАПЕТЉАНИЈИ И НЕОБИЧНИЈИ УКРАС. ЕГЗОТИЧНЕ ЖИВОТИЊЕ, СТИЛИЗОВАНЕ БИЉКЕ И ЉУДСКИ ЛИКОВИ ЧЕСТА СУ ДЕКОРАЦИЈА. **НА СЛИЦИ** ЈЕ ОРДЕН **ЗЛАТНО РУНО** **КРАЉА ЈУЖА** XV И **ЗЛАТАН** ЕМАЈЛИРАНИ **ПЕХАР** ИЗ XVIII ВЕКА НАЧИЊЕН У НЕМАЧКОЈ.

Г ВЕКА

3

ШТА СВЕ СПАДА У СТИЛ

У ужем смислу стилем се називају велике епохе у уметности, на пример, романика, готика, ренесанса, барок. Али, шире посматрано, то је општи карактер уметности појединих земаља, покрајина, градова, рецимо, египатски, грчки, византински, француски стил. Један одређен стил обухвата све гране уметности: архитектуру, сликарство, вајарство, примењене уметности, књижевност, музику. Међутим, и сваки уметник има свој начин виђења и представљања света мада само великани стварају посебне стилове на које се остали угледају или их настављају и, током времена, развијају и богате. Али, стил се не односи само на уметност већ и на свакодневан живот и тада се меша са модом: намештао станове, одевамо се, чешљамо, на одређен начин и то, такође, називамо „стилом“.

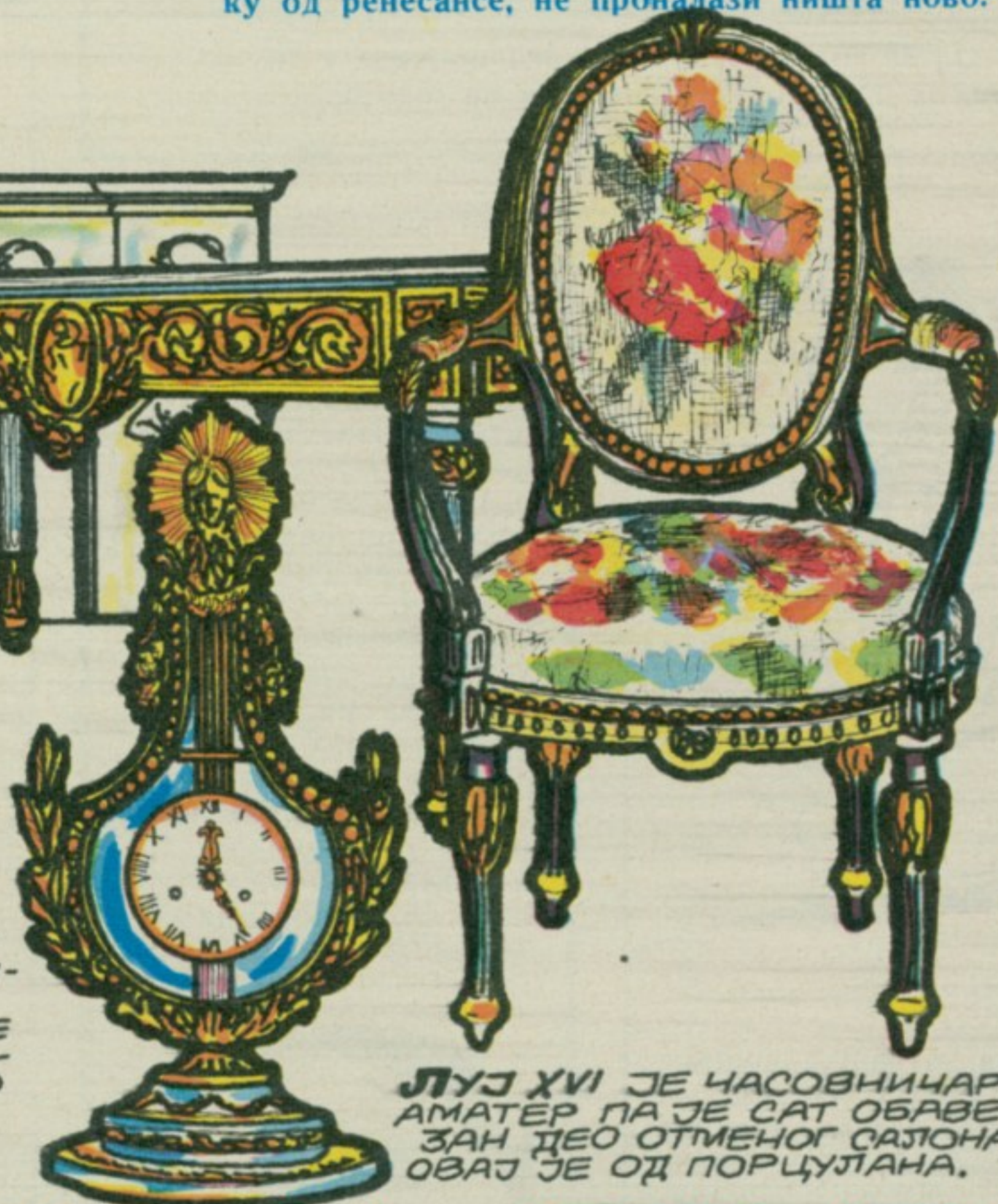
РАЧИЛИ СУ У СЕДАМНАЕСТИ
СУ ИМ РАСКОШНЕ И КИЋЕНЕ

КЛАСИЦИЗМ

ФРАНЦУСКИ
КРАЉ ЛУЈ XVI
И ЊЕГОВА ЖЕНА
МАРИЈА АНТОАНЕТА,
XVIII ВЕК.

У ЕНТЕРИЈЕР СЕ
БРАЊА ПРАВА ЛИНИЈА
АЛИ НЕ ОНАКО СТРОГА КАО
ШТО ЈЕ У АРХИТЕКТУРИ. КА-
МИН ЈЕ ПРАВИЛАН И СИМЕТРИ-
ЧАН, СТО И ФОТЕЉЕ ТАКОЂЕ,
АЛИ СА ВИШЕ УКРАСА, ДОК ЈЕ
НОСИЉКА ПРИЛИЧНО ВЕДЕЛА-
ДОКАЗ ДА РОКОКО НИЈЕ БИО
ТАКО ДАВНО.

ЛУЈ XVI ЈЕ ЧАСОВНИЧАР
АМАТЕР ПА ЈЕ САТ ОБАВЕ-
ЗАН ДЕО ОТМЕНОГ САТОНА.
ОВАЈ ЈЕ ОД ПОРЦУЛАНА.

ВЕЛЕЛЕПНА
БРАНДЕНБУР-
ШКА КАПИЈА
У БЕРЛИНУ.

Ампир, или стил I царства, настао је у Француској у доба Наполеона Бонапарте као једна варијанта класицизма. Овај стил рађа се из пепела француске револуције. Наполеон тражи да уметност прикаже његову моћ па се развија тежак и гломазан стил, прави царски, велелепан и хладан, нека комбинација антике и египатске величине. Наиме, рат у Египту приближио је ову прастару цивилизацију Европи и за време ампира почиње да се осећа њен утицај.

АМПИР

РАДИОНИЦЕ ПОРЦУЛАНА ОД КОЈИХ
СУ НАПОЗНАТИЈЕ У СЕВРУ И РУАНУ РАДЕ
ПУНОМ ПАРОМ. ОВО ЈЕ ДЕЛО ЧОСИЈЕ ВЕВВУДА ИЗ ЕНГЛЕСКЕ.

ДИЈАДЕМА НАПУЉСКЕ КРАЉИЦЕ.

НАМЕШТАЈ ОВЕ
ЕПОХЕ ВИШЕ ПОДСЕ-
ЋА НА СПОМЕНИКЕ
НЕГО НА УДОБНЕ
СТВАРИ ЗА СВАКО-
ДНЕВНУ УПОТРЕБУ.
ИМА ДОСТА ДРВЕ-
ТА, СВИЛЕ, МЕТА-
ЛНОГ ОКОВА И
МРАМОРА ШТО
ДЕЛУЈЕ ПРИЛИЧНО
ХЛАДНО.

ШВЕДСКИ КРАЉ
КАРЛ ЈОХАН XIV И ЊЕГОВА
ЖЕНА ДЕЗИРЕ, НЕКАДА-
ШЊА НАПОЛЕОНОВА ЛЈУБАВ,
XIX ВЕК.

СТО ТОНА У ТАЊИРУ

У току свог живота човек начини толико корака да би могао да стигне до Месеца!

Од 70 година живота човек проведе у сну 23 године, на разговор утроши 13 а на јело 6.

Мада вода покрива 75 одсто укупне површине Земљине кугле, само један процент човекове хране отпада на „производе“ мора и океана.

За двадесет четири часа човек удахне и издахне 13.000 литара ваздуха.

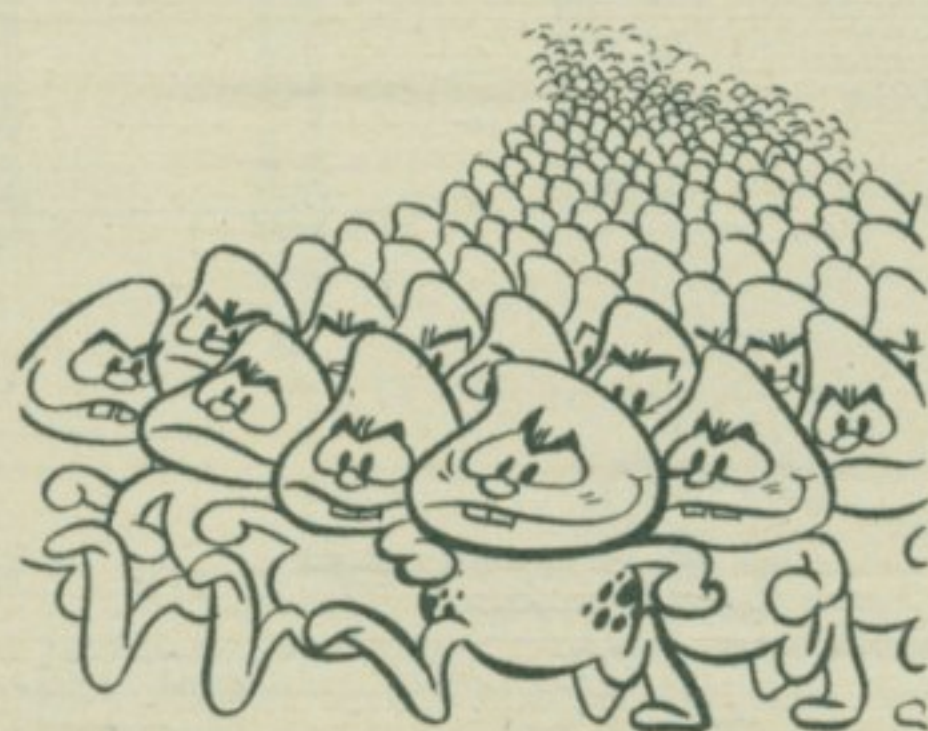
Влас са човекове главе може да издржи оптерећење од 40 килограма на квадратни милиметар и јача је од оловне жице исте дебљине (2 кг на квадратни милиметар), од цинкане (15 кг на кв. мм), алуминијумске (25 кг на кв. мм) па чак и од платинске (30 кг на кв. мм).

Колико један човек може да издржи без хране зависи од његове ухрањености и општег здравственог стања. У совјетској научној пракси познат је случај гладовања од 52 дана. У америчкој штампани, пак, забележен је случај једне жене која је гладовала 117 дана. За то време она је пила само воду и добијала витамине. Гладовала је под контролом лекара да би смршала: пре почетка гладовања имала је 162 килограма а по завршетку 52 килограма мање!

На читавој површини човекове коже има од два до четири милиона „тачака бола“, односно 100 до 200 на један квадратни сантиметар. „Бол“ — то је пас-чувар човековог здравља — говорили су стари Грци јер бол упозорава организам на опасност. Кад не би било осећања бола, човек би остао без заштите и неупозорен на опасност лако би могао да изгуби живот.

Чиста човекова кожа способна је да уништи микробе који падну на њену површину. Од 30 милиона микроба који се нађу на човековој кожи после једног часа остане 720 хиљада а после два часа не више од 7 хиљада.

Најосетљивија места на хладноћу налазе се на врху носа, на врховима прстију руку и ногу као и на крстима. Та места имају веома много „тачака хладноће“, то јест нервних завршетка осетљивих на хладноћу. „Тачке хладноће“ распоређене су по целом телу и има их 250 хиљада. „Тачака топлоте“ има око 30 хиљада.

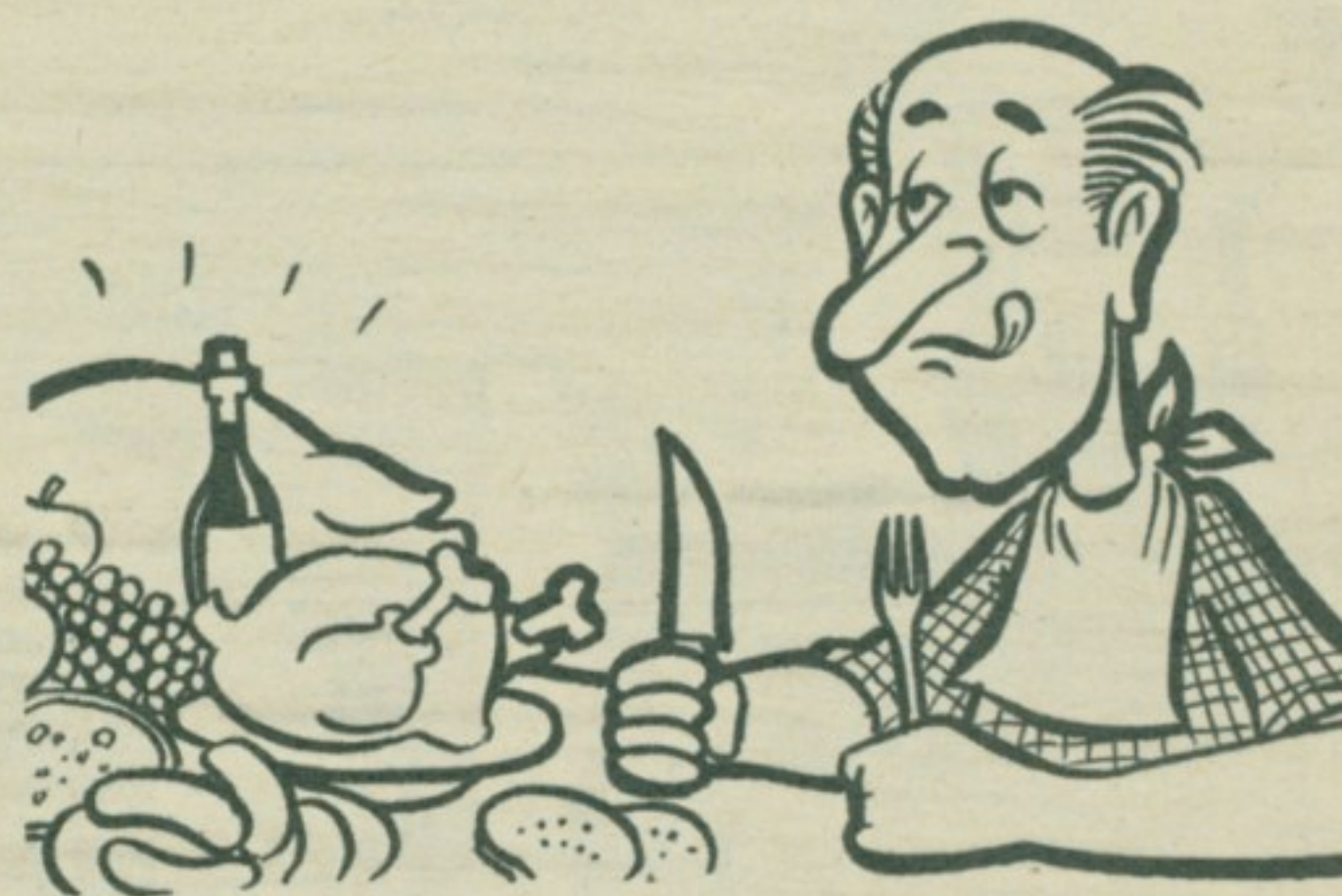
Највиша телесна температура коју човек може да издржи износи 44 до 45 степени Целзијусових а најнижа плус 27 до 25.

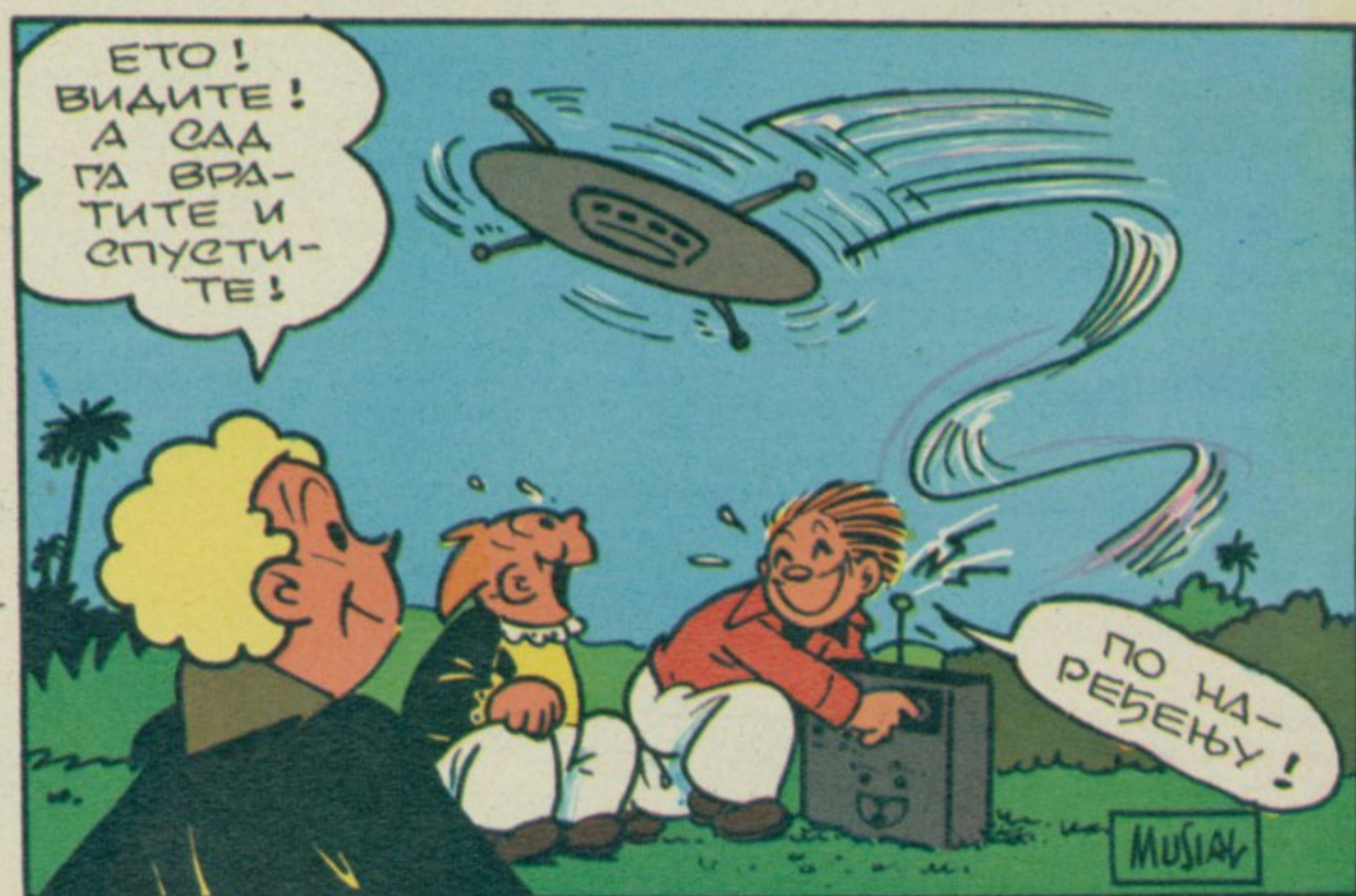
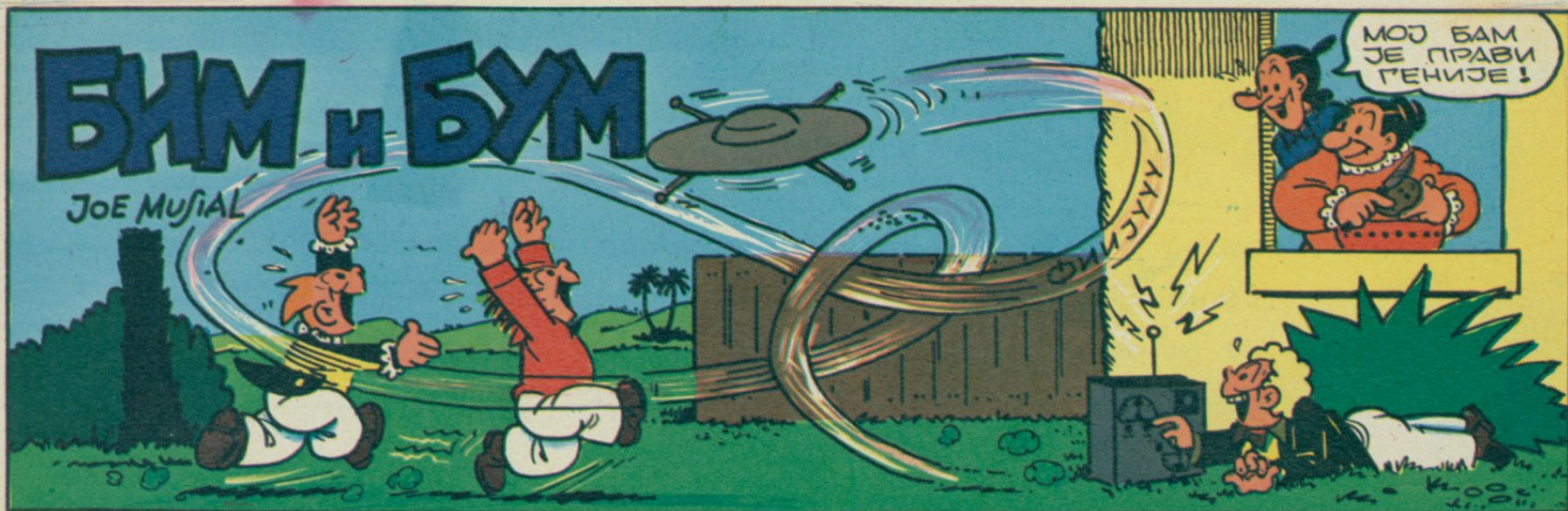
Ако се човек налази у сувом ваздуху и температура средине се постепено повишава, он ће — истина само за једно кратко време — моћи да издржи топлоту од 150 до 160 Целзијусових степени.

У једном дану човек просечно начини 20.000 корака а за годину дана — 7 милиона. За 70 година живота то износи око 50 милиона корака. Значи, у току свог живота човек би пешице могао да стигне до Месеца или да по екватору 9 пута обиђе Земљу.

Човечјем оку потребан је „тренинг“ да би могло да разликује боје. Новорођенче не разликује боје и тек са 6 или 7 месеци почиње да их разазнаје. Одрастао човек с нормалним осећањем за боје може да разликује 10 хиљада нијанси разних боја.

За седамдесет година живота — а толики је просечан људски век у многим земљама — човек поједе око 100 тона хране. Ако човек кога узимамо за пример има 80 килограма, то би значило да за тих седамдесет година поједе 1250 пута више него што је тежак.

КАД ЋЕ ИЗАЋИ

Безброј читалаца ујушило је »Забавнику« честитке поводом 1000. броја. Објављујемо само неке и користићемо прилику да вас позовемо на наредни конкурс: Кој ће дајума изаћи 2000. број »Забавника«

Ја сам кума „Политикиног забавника“. Равно 31 година је прошла, а ја се тог јануарског дана 1939. сећам као да је јуче било. Када је у нашу кућу, у Дударској 24, ушао млади новинар, знам му само иницијале — М. Н. — и саопштио да сам добила прву награду на конкурс „Политике“ за име новог забавног листа,

...И ДАНАС РЕДОВНО ПРАТИ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, А НАЈВИШЕ ВОЛИ ШИЉУ И ПАЈУ.

А име му је Миша, као мом некадашњем мачку.

И данас редовно и радо читам „Забавник“. Читамо га и волимо као некад. Драги су ми сви његови јунаци али ипак највише волим Шиљу, па онда Пају Патка.

Антонија Савић,
Улица словачка 74,
Нови Сад

Најдражи мој Забавниче!

Моја обавезна школска лектира мења се из године у годину али ти си, драги мој Забавниче, у мојој соби заузео такву бусију да те, бар до мог одласка у Армију, нико жив неће истерати.

Драган Цветковић
уч. II раз, осн. школе „Др Иван Рибар“
Београд

Драги уредниче,

честитам вам јубиларни 1000. број Политикиног забавника. Али и ви мени можете честитати исто на хиљадитом броју Забавника јер ја сам данас добила од мог деде сва ваша издања Забавника од броја 1. који је изашао у суботу 5. I 1952. године.

Срдачан поздрав
Мира Марковић
уч. IV-а разреда
школе „Васа Стајић“, Нови Сад

Две сестре близнакиње **Тања и Сања Старчевић** шаљу најискреније честитке Политикином забавнику за 1000. број. Оне настављају традицију свога тате који чита и чува све Политикине забавнике од првог броја, па до данас.

Највише воле Пају и Дениса зато што су шарени и весели.

Бата Старчевић
Београд, Мишарска 4

Драги наш „Забавниче“, Честитамо ти хиљадити број и желимо да нам дуго, дуго живиш. Деца зграде „Кула“ 19. из Улице Славка Мичића у Тузли.

Нихад, Санда, Данко, Снежана, Горан (велики), Маца Горан (мали), Нелица, Неџад, Јасна Омар, Наташа, Драган, Анда, Љубан, Ирена, Насер, Сузана, Емир, Гордана, Боки, Олга, Јово, Весна, Жељко Лидија, Љубиша, Катарина, Амир, Марјана и Тама-рушка

Драги наш најмилији пријатељу,

једва чекам да дође петак да отрим до киоска и купим те. И ја и мој деда у Сомбору имамо све бројеве. Желимо ти срећно и дуго издажење.

Деда Богдан, син Жарко и унуци Бранко и Бошко Обрадић, Апатин, Рибарска 14

Прошло је више од петнаест година откако ми је тата као петогодишњем детету прочитао Пају Патка из Забавника и од тада више

АНТОНИЈА САВИЋ, ДЕВОЈЧИЦА ИЗ НОВОГ САДА, 1939. ГОДИНЕ КАД ЈЕ ПОСТАЛА КУМА „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“...

била сам збуњена и — пресрећна. Новинар ме је сли-

као неколико пута и објавио велику репортажу у „Политици“, 26. јануара 1939.

Овај примерак „Политике“ који држим у руди љубоморно чувам више од 30 дугих година. Ево наслова репортаже: „Како је кумица „Политикиног забавника“ сазнала да је она добила награду од 5.000 динара“. Мала Антонија — пише између осталог у репортажи — не раздваја се од свог великог мачка Мише... Кад бих имала много пара, купила бих мами кућу и тати аутомобил. Мени ништа не треба.

„Зар баш ништа?“

„Само ципеле“.

Не знам да ли сам тада купила ципеле, али сам се касније удала за обућара.

ТЕЛЕГРАМИ

Предложила бих да Забавник издајете два пута седмично. И да буде што дебљом и шаренији

Снежана Мијатов
уч. IV раз. о. ш. — БУНА 102

Већ две године смо у браку али према теби се нисмо изменили. Ти си нам петком најмилији гост.

Бранка и Раде Јанићијевић
Бука Караџића 10,
УРОШЕВАЦ

Желим да нам још дуго — дуго излазиш и нас малишане забављаш — саветујеш — а не да девалвираш.

Евица и Тања Гелебешеви
Крсто Баић 3, СКОПЉЕ

Твојим сарадницима много успеха око твога изгледа и васпитања. Поздрав читаоцима.
Татјана Канурић
О. Ш. „Иво Лола Рибар“, САМОБОР

Из дана у дан све више те волим и с великим апетитом читам.

Фаик Субашић, уч. VII раз.
Лук. Мушицког 18,
СРЕМСКА МИТРОВИЦА

Ти си стварно једини лист који сваки члан наше породице жељно очекује. Са много срдачних поздрава

Породица Шиљеговић,
БАЊА ЛУКА

Ти си најбољи лист. Једва чекам када ће петак да дође. Тог дана устајем најраније и чим се умијем ја потрчим у трафику по тебе.

Небојша Михаиловић
Ул. ЈНА 54,
КОСОВСКА МИТРОВИЦА

Иако ти је хиљадити рођендан, за мене си био и остајеш млад.

Снежана Миловац, ученица
Задружна 3, КУЗМИН

Честитам ти 1000. рођендан са жељом да још много година будеш радост и развода многој деци као што си сада мени.

Димитрије Пецић
Аце Милојевића 3,
АЛЕКСИНАЦ

2000. ЗАБАВНИК?

МАГИЧНИ КВАДРАТ II ПУТА II

У овом лику распоређен је низ бројева од 940 до 1060 без понављања.

Кад се у празно поље унесе јубиларни број Забавника, онда збир у свим водоравним, усправним и ди-

јагоналним редовима, подељен са бројем „II“ даје поново тај број.

Александар Глигоров, студент Хусинских рудара 35, Београд

1011	1021	1031	1041	1051	940	961	971	981	991	1001
1023	1033	1043	1053	942	952	962	983	993	1003	1013
1035	1045	1055	944	954	964	974	984	1005	1015	1025
1047	1057	946	956	966	976	986	996	1006	1027	1037
1059	948	958	968	978	988	998	1008	1018	1028	1049
950	960	970	980	990		1010	1020	1030	1040	1050
951	972	982	992	1002	1012	1022	1032	1042	1052	941
963	973	994	1004	1014	1024	1034	1044	1054	943	953
975	985	995	1016	1026	1036	1046	1056	945	955	965
987	997	1007	1017	1038	1048	1058	947	957	967	977
999	1009	1019	1029	1039	1060	949	959	969	979	989

није имао мира ниједног петка. Нестрпљиво сам га чекао да се врати са посла, тражио од њега метални новац, а онда трчао до продавца. Тог дана сам увек први појео све из тањира иако сам био познат као велики „мрљавко“. Кад сам научио да читам открио сам да се у Забавнику осим стрипова налази и много других занимљивих умотовина, и тако је Забавник за мене ускоро постао прозор у свет. Узимао сам из библиотеке књиге писаца за које сам прочитао у Забавнику, изводио сам мале експерименте које сам налазио на претпоследњој страни. Дознао сам из њега многе занимљиве ствари, и осетио чаробни дах науке, први пут прочитао о нео-

бичном научнику Ајнштајну и заинтересовао се за њега. Тражећи податке о њему у енциклопедијама и књигама, неосетно сам пошао сличном стазом у науци. Дана сам студент физике и увек ћу бити захвалан свом верном другу Забавнику.

Жељко Мајсторовић, студент

Највише волим да читам Пају Патка и приче а брат Дениса и Попаја, па се отимамо око тебе. Тата често каже: „Немојте се свађати. Купићу вам два“.

Даница Миливојевић, уч. IV раз. осн. школе „Вук Караџић“ у Рашевици код Параћина

Сјећам се да сам као тим-

назијалац 1939. године прочитао да је то лист за дјецу од 6 до 66 година. Данас се може проширити јер је и просјек живота дужи.

Ма колико човјек учи и зна, још увјек у Забавнику нађе нешто што не зна.

Милорад др Костић, Радићева 9, Сарајево

Забављаш ме још од твојих малених ногу, још од 1945. године. Тада нисам био у могућности и да те поседујем из финансијских разлога, па сам морао да те читам у библиотеци. Од 1957. године редовно те купујем, односно поседујем. У нашој кући си као члан породице. Ђерка Весна која иде у V-3 и син Зоран који тек треба да пође у школу и ја отимамо се ко ће пре да те прочита. Посебно Зоран који те чита преко слика.

Витомир Грујић, механичар, Ужичка 45, Куманово

Драги „Забавниче“, ја и моја мачка честитамо ти 1000. рођендан и желимо да те још дуго и дуго сви читају.

Радован Тмушић, ученик I-3 Земун, Филипа Кљајића 18

26. фебруара 1971. године изашао је Твој 1000. број а тог истог дана ја сам напунила 10. година! Имам све твоје бројеве и већ не знам где ћу са њима. Тата и мама хоће да избаце и мене и Тебе јер нам је стан мали, а Забавник је по свему велики.

Ивана Васиљевић, ученица IV-2, Влајковићева 6, Београд

Драги другови!

Као веран и захвалан читалац „Политикиног забавника“ од његовог првог броја, од срца вам честитам велики јубилеј — хиљадити број. Желим „Забавнику“ и даље много успеха, много пријатеља, а такође и мирно море и повољан ветар за срећно путовање ка двехиљадитом броју.

Никола Херциговић, композитор

Бим и Бум су увек успели да ме развеселе. Необично се радујем твојим заиста интересантним репортажама. Обожавам твоје фан-

тастичне приче, са великим интересовањем читам „Веровали или не“ (и увек верујем). Не остављам те (док добро не прочитам све — од укрштених речи па до насловне стране и оног места где пише број и година издавања. Хвала ти на свему што си ме научио. Остани и буди добар као и до сада!

П. С. Хиљаду пута ти хвала!

Драгана, Сремска Митровица

ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС

Узми дописницу, налепи купон с одговором и читко исписаном адресом и пошаљи „Политикином забавнику“, 11000 Београд, поштански факс 124, најдаље за недељу дана. Међу онима који тачно одговоре кад ће изаћи 2000 број, на срећу ће се извући добитници три вредне награде:

I награда: серија златника (1 велики златник, два мала златника и два сребрна — вредност 129.300 ст. дина) и бесплатан боравак 2 дана у Београду и свечани ручак оног дана кад изађе 2000. број.

II награда: 7 књига илустроване енциклопедије „Животињско царство“ (вредност 105.000 ст. дина.)

III награда: златно перо „Пеликан“.

КУПОН

2000. број Забавника изаћи ће

година _____

месец _____

дан _____

Име и презиме _____

Тачна адреса _____

Тада ћу имати година _____

12 година сам старији од тебе, али ми то не смета да те и даље читам. Све најбоље жели ти дугогодишњи читалац

Коста Стојадиновић
Змај Јовина 85, ВРШАЦ

Драги Забавниче, веруј ми да те моја мајка прва прочита, па тек онда ја.

Биљана Гаврилов
Б. Салаја 76, ВРБАС

Забавник је заиста „страшан“. Прва слова, прве речи које сам прочитао биле су речи из Забавника.

Љупчо Георгијевић, студент
29. новембра 2а, СКОПЈЕ

Честитам ти хиљадити број с надом да ће твоје име надживети пирамиде.

Радован Гајић
Лазе Костића 4, БЕОГРАД

У име своје деце честитам излазак хиљадитог броја са жељом да Забавник дуго излази.

Мирко Мирковић, официр
ЈНА, Народне Републике 49,
ЗАЈЕЧАР

Учитељ сам 15 година и увек са нестрпљењем очекујем петак када ћу се освежити читајући овако беспрекорно опремљен лист.

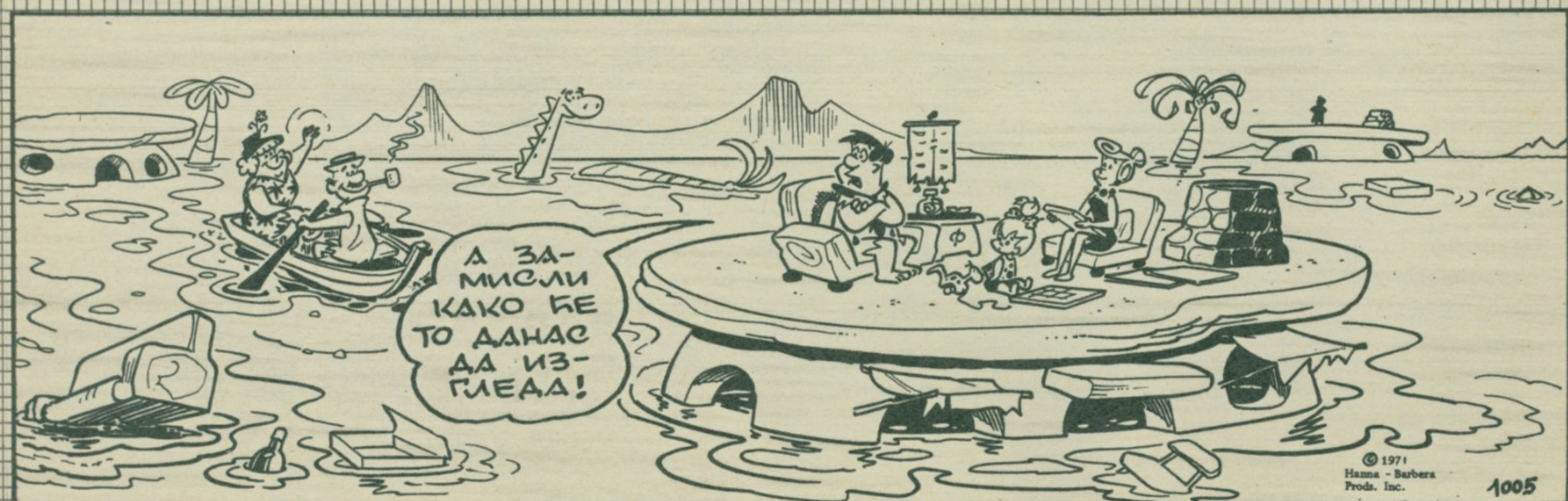
Вера Љаљевић
О. Ш. „Радоје Домановић“,
БЕОГРАД

Свима запосленим у твојој редакцији желим много среће у њиховом даљем раду и да сви заједно прославимо излазак и двехиљадитог броја.

Тања Пекез
М. Тита 16/5
НОВИ ТРАВНИК

Злато и Ел Теривла

ДА ЛИ ЈЕ
ГРИЗЛИ
ВРСТА МРКОГ
МЕДВЕДА?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

71

ПУХ — Ова врста има дебелу, меку, пепељастосиву длаку са горње стране тела а чисто белу с трбушне стране. Насељава северну Немачку и просторства на југу до Шпаније, Италије и Грчке, на истоку Совјетски Савез и Сирију на југу. Још су стари Римљани открили да је веома укусан за јело, нарочито када је ухрањен и спреман за зимски сан који траје око седам месеци годишње. Живи у рупама, на дрвећу или у земљи, а ноћу излази по храну: инсекте и друге мале животиње као и орахе и лешнике. (Глодар).

72

МРКИ МЕДВЕД — Боја му је веома разноврсна — од сасвим беле до потпуно црне, али је најчешће смеђ и шарен. Живи у Европи и Азији северно од Хималаја као и у Северној Америци. У Европи је некада био много чешћи него данас. И поред неспретног хода и гломазног тела, веома је вешт, хитар и снажан. Одлично се пенетра по дрвећу, добро плива и брзо прелази све препреке. Човека обично не напада без разлога изузев кад има младе. Једе све врсте биљне и животињске хране а ужива у рибама и меду. (Звер).

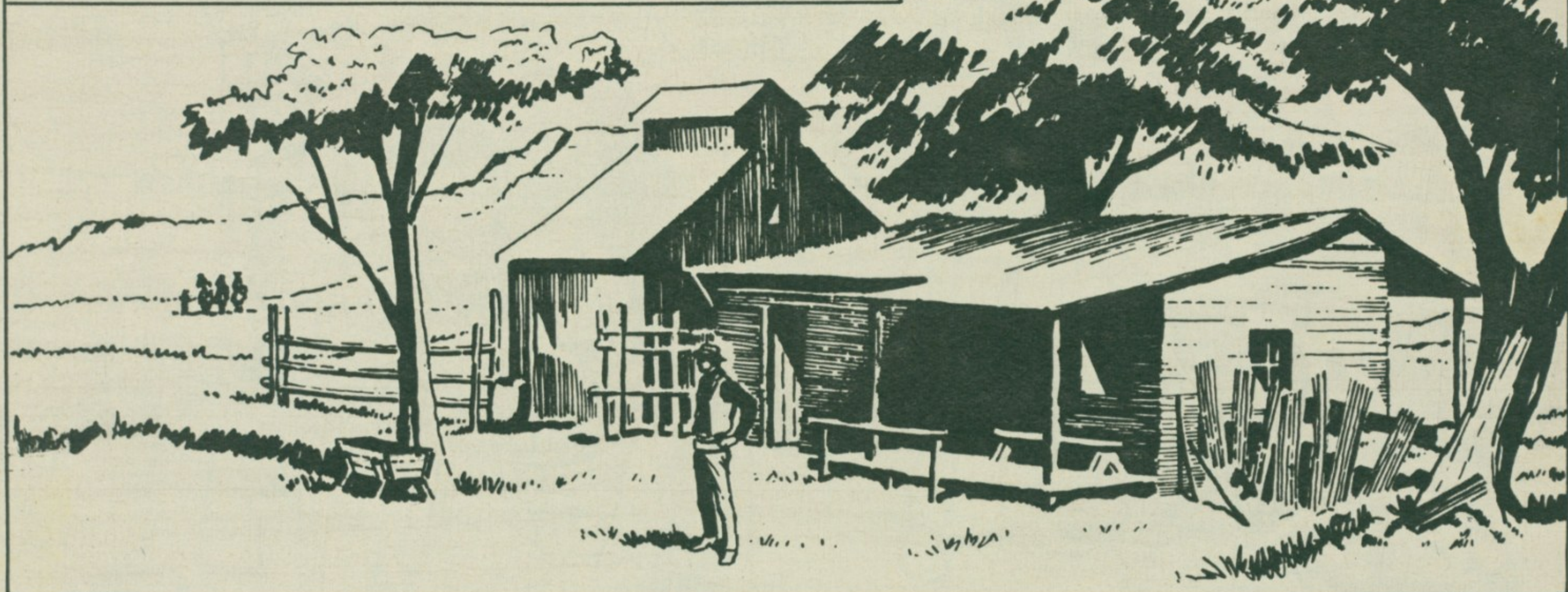
ПАЖЊА! Крај серије СИСАРИ. КОНКУРС на страни 42.

КРВАВА ДОДИНА

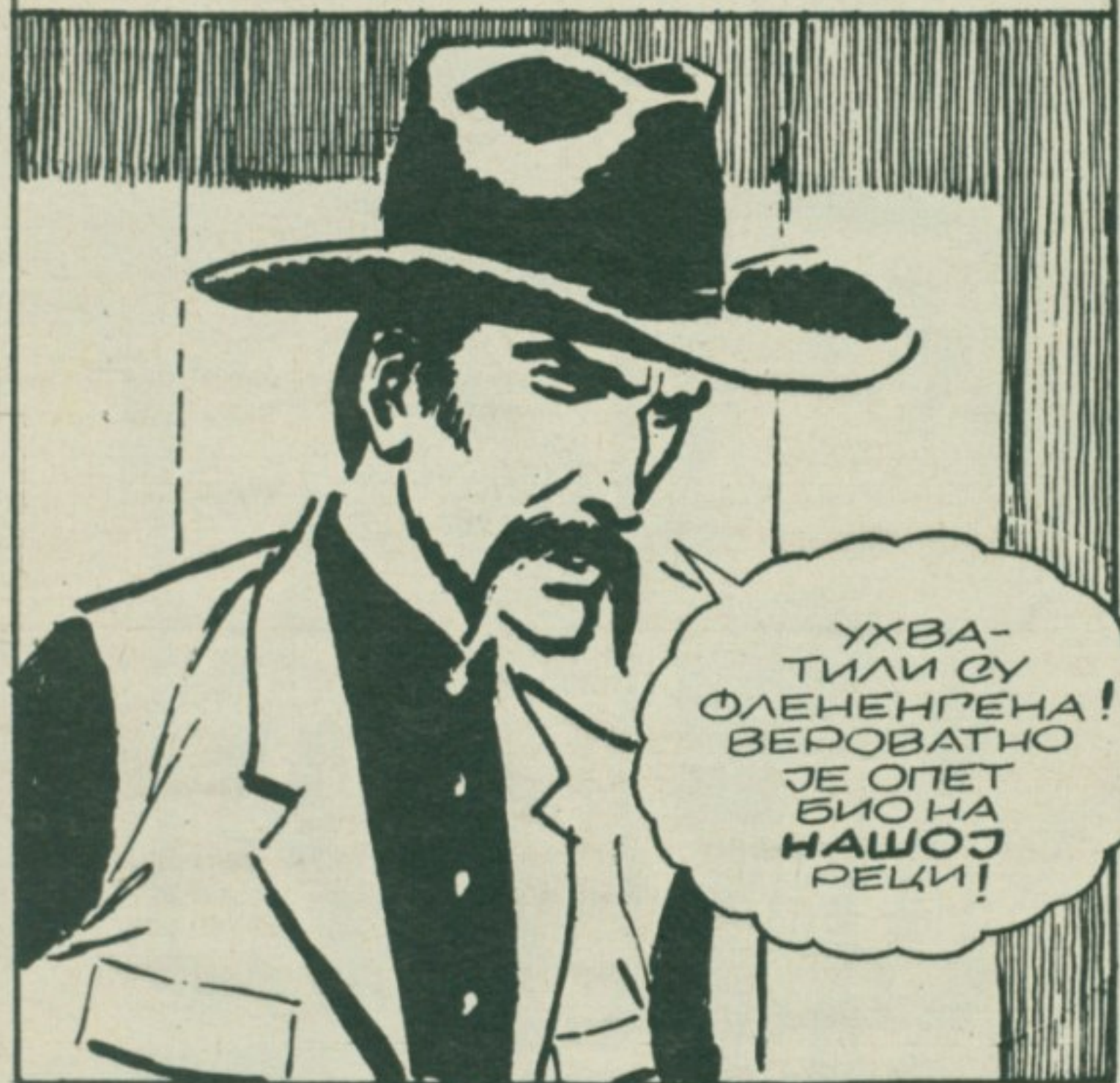

У ДОЛИНИ ВИЛЕМИТ СВИ СУ ПОЗНАВАЛИ ПОРОДИЦУ КРЕЛИК. БИЛИ СУ ТО СУРОВИ ЛУДИ КОЈИХ СУ СЕ СВИ БОЈАЛИ И МРЗЕЛИ ИХ...

НАЈОВИРЕПИЈИ И НАЈОМРАЖЕНИЈИ БИО ЈЕ ОТАЦ ПОРОДИЦЕ...

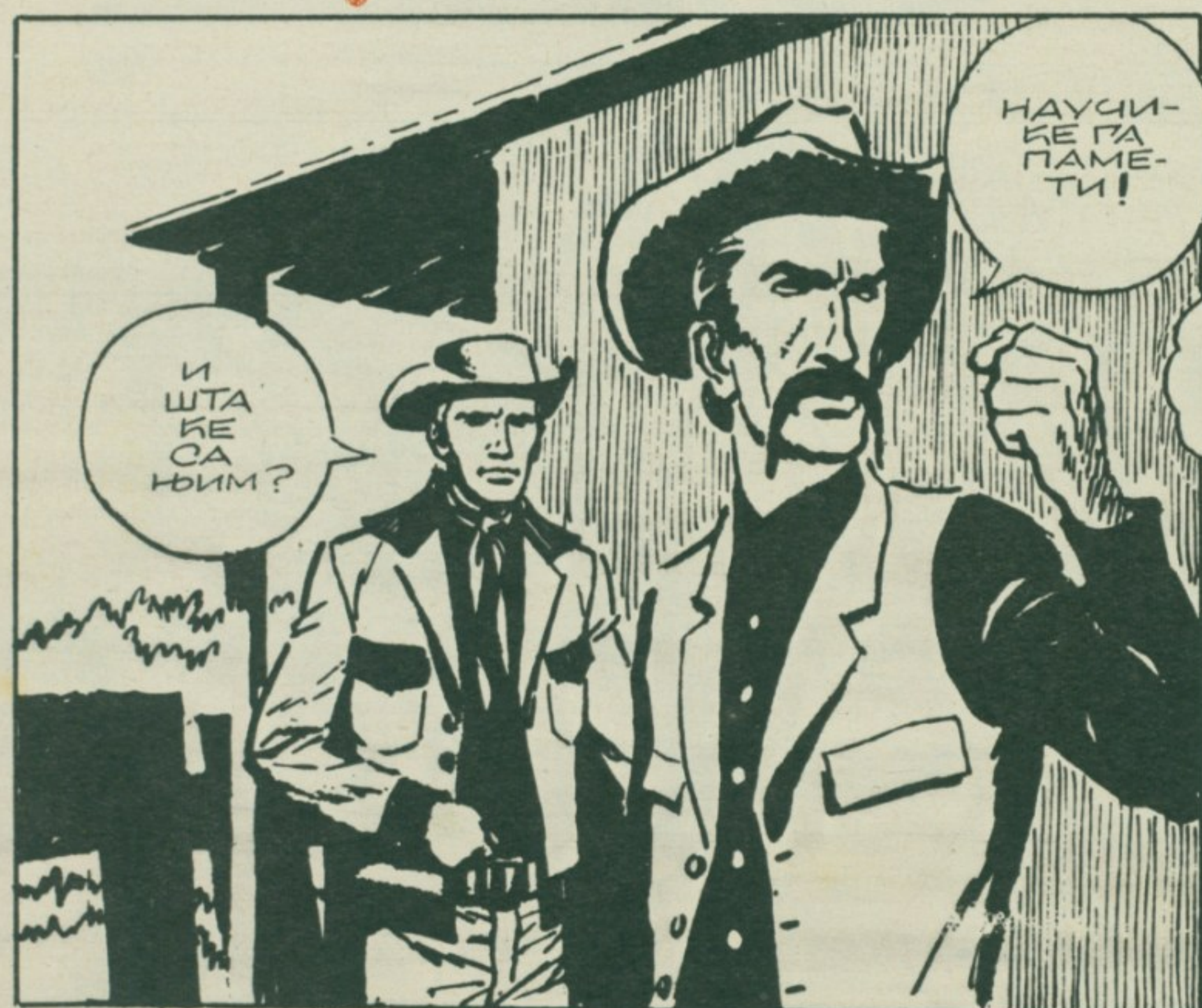

УХВАТИЛИ СУ ФЛЕНЕНГЕНА! ВЕРОВАТНО ЈЕ ОПЕТ БИО НА НАШОЈ РЕЦИ!

ШТА СЕ ДОГОДИЛО, ОЧЕ?

ВОДЕ ОВАМО ОНОГ ТИПА ФЛЕНЕНГЕНА!

И ШТА ЂЕ СА ЊИМ?

НАУЧИЋЕ ГА ПАМЕТИ!

НЕ, ОЧЕ! ТО НЕ СМЕШ...

ЈА САМ ОВДЕ ПОСПОДАР! АКО НЕ МОЖЕШ ДА ГЛЕДАШ... ТОРЊАЈ СЕ ДО БАВОЛА!

УХВАКЕНОГ
РАНЦЕРА ГУРНУЛИ
СУ ПРЕД СТАРОГ
КРЕЛИКА...

ТО СЕ
НИКАД
ВИШЕ
НЕЋЕ
ДОГО-
ДИТИ!

КАСНО
ЈЕ ЗА
ОБЕКАЊА!
НИСИ
ПОСЛУШАО
И САД
ПЛАЌАЈ!

АЛИ...
РЕКА
ПРИ-
ПАДА
СВИМА...

ЧУЈЕШ
ЛИ ГА,
ОЧЕ!
ОНИ
ДАЉЕ
ТЕРА
СВОЈЕ!

ТАЈ
ДЕО
РЕКЕ
ЈЕ МОЈ!
МОЈ ЈЕ...
ЗАТО
ШТО ЈА
ТАКО
КАЖЕМ!

ВРА-
ТИЋЕ
ВАМ СЕ
ОВО...
ЈЕДНОГ
ДАНА!

ОИЈУКАЊЕ БИЧА ИЗАЗВАЛО
ЈЕ У ЧАРЛСУ, НАЈМЛАЂЕМ КЕРЛИКУ
БЕС И ПЛУШАЊЕ. ЗБОГ ОЧЕВЕ
СВИРЕПОСТИ МРЗЕО ЈЕ ИМЕ
КОЈЕ НОСИ...

ДОСТА,
ОЧЕ!

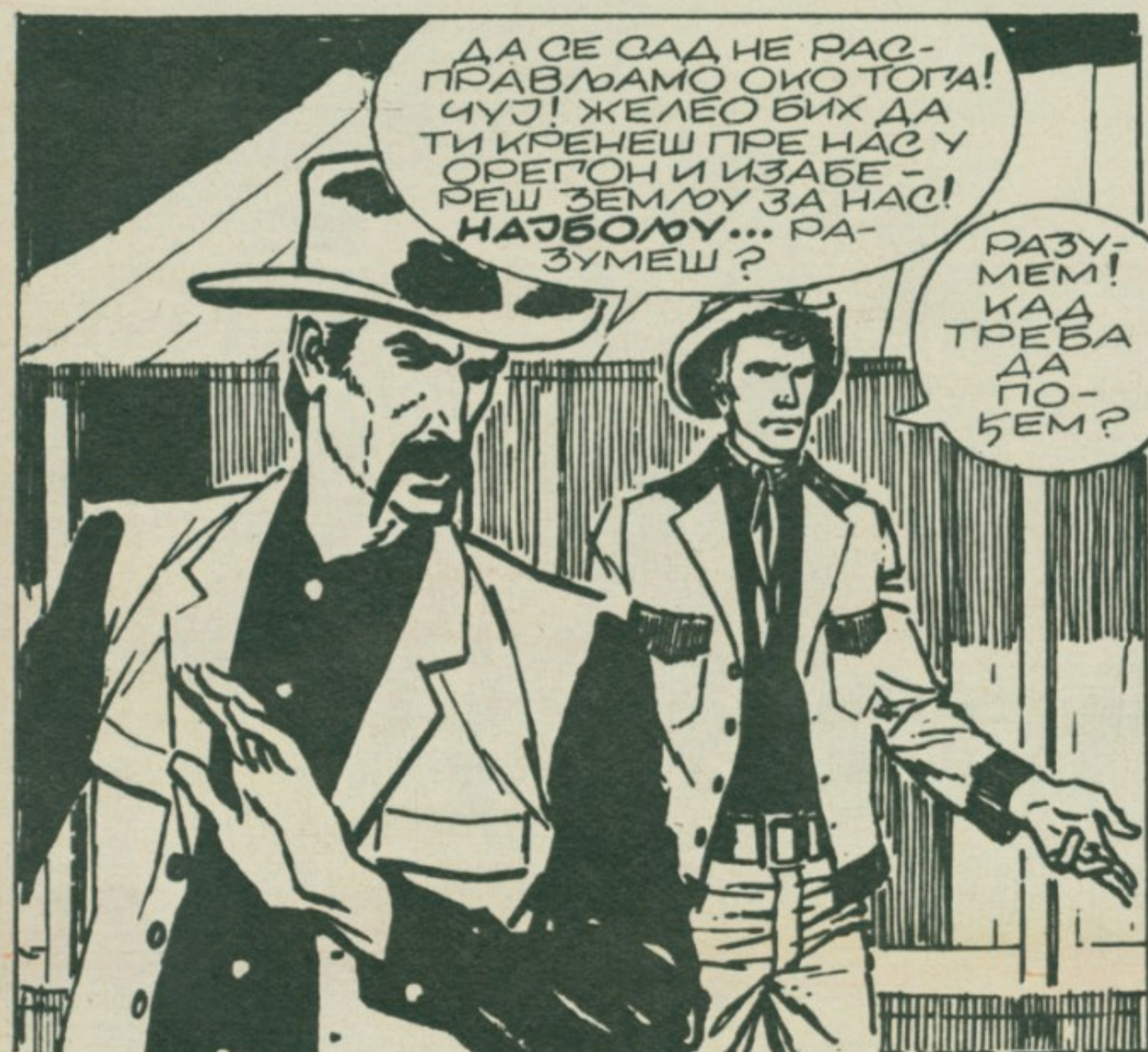
НЕ
МЕШАЈ
СЕ У ОВО,
БАЛАВЧЕ!

ОЧЕ,
ПРЕ-
СТА-
НИ!

ПУБИ СЕ...
И СКЛОНИ МИ
СОЦИЈУ
ТОГ
БЕДНОГ
ЦРВА!

КАД ЈЕ ЧАРЛС СТИГАО У ДОЛИНУ ЈЕНКИ...

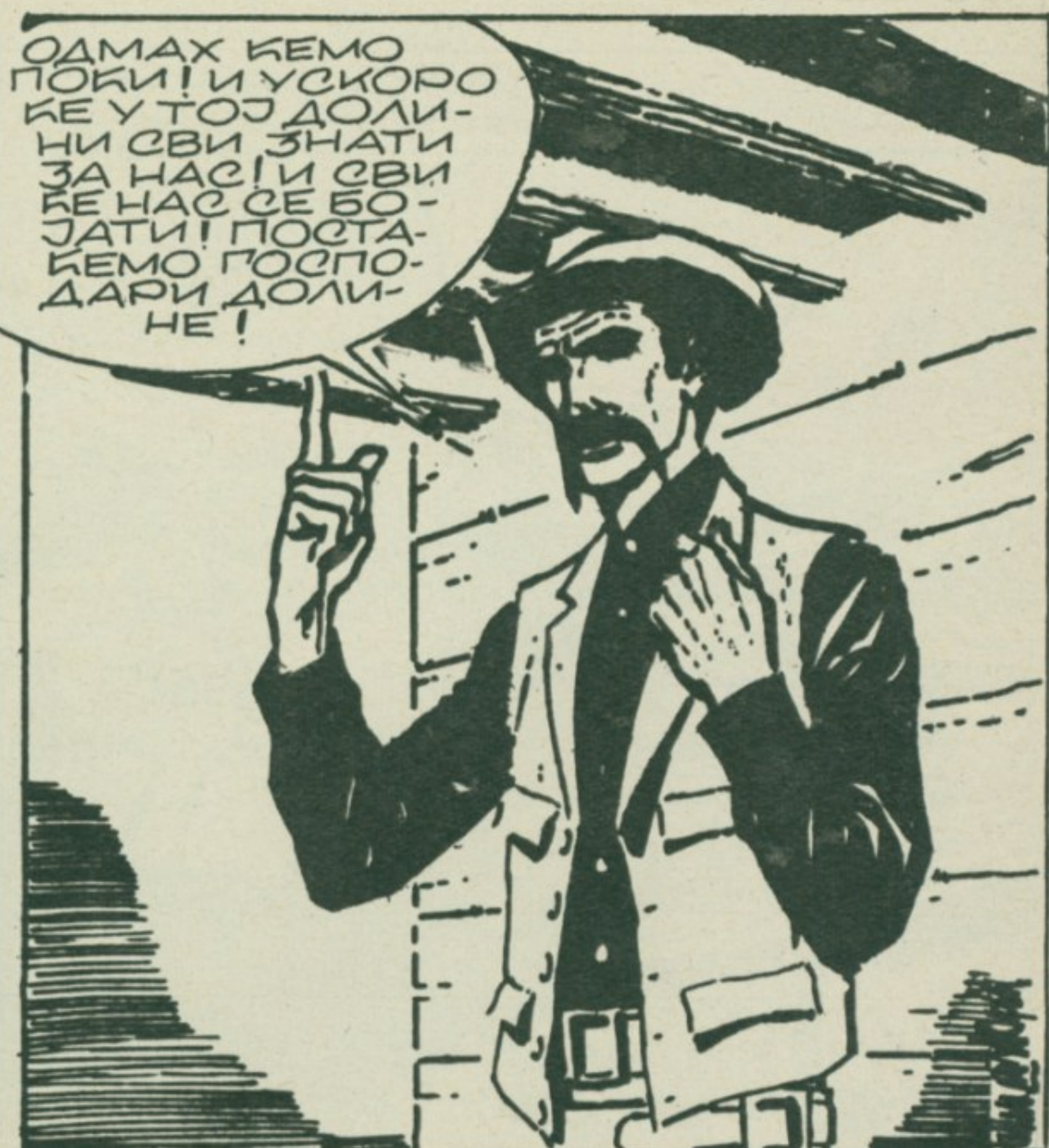
...ЗАУСТАВИО СЕ КРАЈ ЈЕДНЕ РЕКЕ...

...И ДОЖИВЕО ВЕЛИКО ИЗНЕНАЂЕЊЕ!

СУСРЕТ ИЗМЕЂУ ЧАРЛСА И ЊЕГОВИХ НИЈЕ БИО МНОГО СРДАЧАЊ...

...НАЈБОЉЕ
У ДОЛИНИ!
ИМАМО
ДОВОЉНО
НОВЦА!

ХАЈДЕ,
ПОКИМО!
ПОКА-
ЗАКУ
ВАМ ГА!

ПА...НИЈЕ
РЪАВО!
АЛИ МОРА
ДА ИМА
И БОЉЕ!
ПРОШЛИ
СМО КРАЈ
ЛЕПШИХ
ИМАЊА!

МОЖДА!
АЛИ, ТА
ЗЕМЉА ЈЕ
ВЕК
ЗАУЗЕТА!

ЧАРЛС ЈЕ ПОВЕО ОЦА И БРАЋУ ДА ИМ ПОКАЖЕ
ЗЕМЉУ КОЈУ ЈЕ ИЗАБРАО...

ЧАРЛС
СЕ
УЗАЛУД
НАДАО
ДА ЋЕ
СЕ У
НОВОМ
КРАЈУ
ОТАЦ И БРА-
ЋА
ДРУГАЧИЈЕ
ПОНАШАТИ...

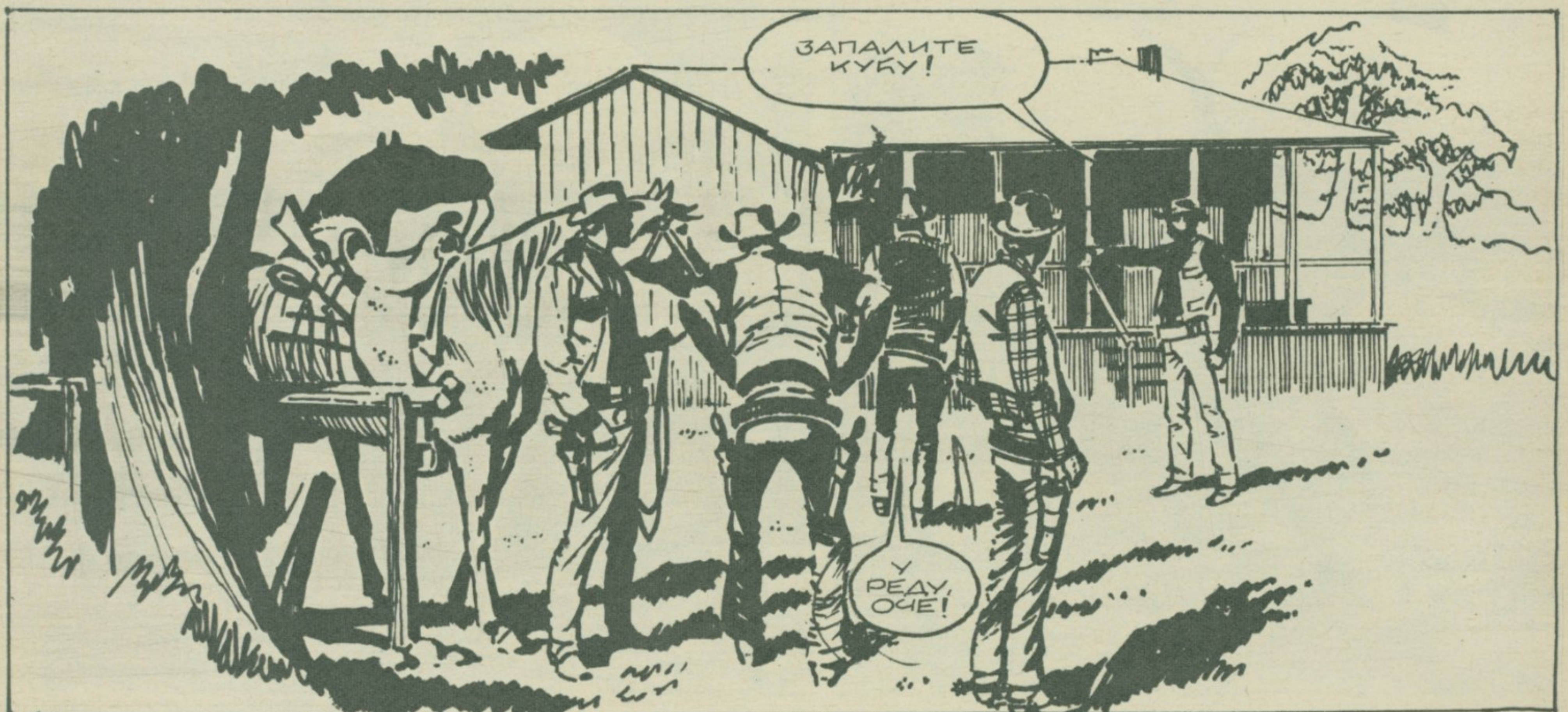
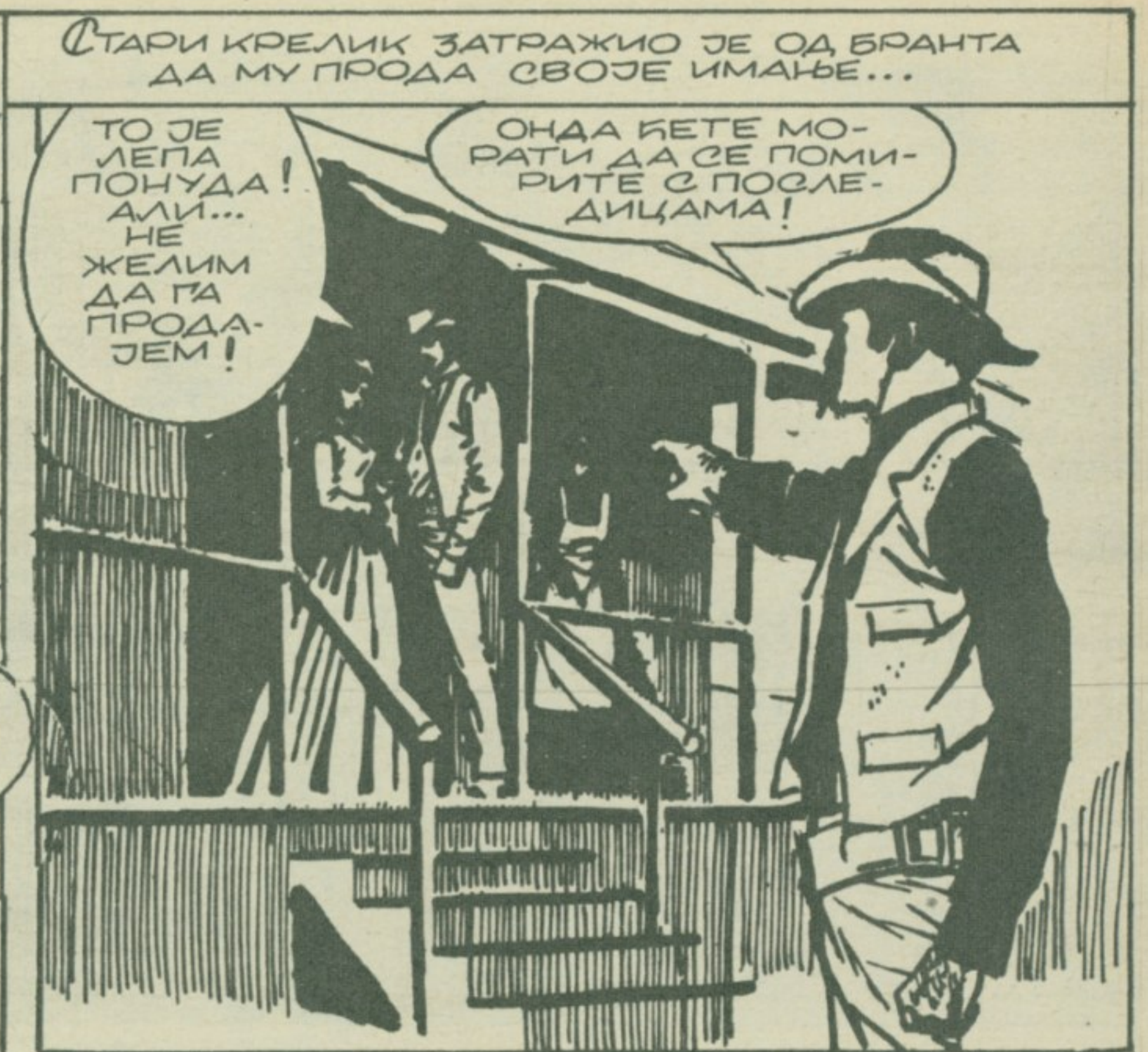
ТО МЕ
СЕ НЕ
ТИЧЕ! ХОЋУ
ДА ИМАМ
НАЈБОЉУ ЗЕМЉУ
У ДОЛИНИ!
КУПИЋЕМО ЈЕ!
А АКО
СОПСТВЕНИК
НЕ ПРИСТАНЕ...
ОТЕРАЋЕМО
ГА СА
ИМАЊА!

ПО-
ЧИЊУ
НЕ-
ВОЉЕ!

ЧАРЛСОВ ОТАЦ ЗАСТАО
ЈЕ ПРЕД ЈЕДНОМ КУБОМ...

МАНИ СЕ ТОГА, ОЦЕ!
ИМАЊЕ ПРИПАДА БРАЋ-
ТОВИМА! ТИ ЉУДИ СУ СЕ
ПРЕМА МЕНИ ПОКАЗА-
ЛИ КАО ПРАВИ ПРИ-
ЈАТЕЉИ! НАРОЧИ-
ТО ЊИКОВА
КЋЕРКА!

ЕВО!
ЖЕЛИМ
ОВО
ИМАЊЕ!
ТРАВА
ЈЕ
ОДЛИЧНА
...ИМА
И
ШУМЕ!

НИСУ
ПОМОГЛЕ
НИ
МОЛБЕНИ
УБЕЂИВАЊА...

ХОКЕШ
ЛИ СЕ
ЈЕДНОГ
ДАНА
ВРА-
ТИТИ?

КО
ЗНА?

ДВЕ ГОДИНЕ ЧАРЛС НИШТАНИЈЕ ЧУО О АНИ
И СВОЈОЈ ПОРОДИЦИ. ЗА ТО
ВРЕМЕ ОД БОЈАЖЛИВОГ МЛА-
ДИКА ПОСТАО ЈЕ ЧОВЕК...

ШТА
ИМАШУ
РУ-
КАМА!

РОЈАЛ
ФЛЕШ!

ВЕЧЕРАС
СТАЛНО ДОБИ-
ЈАШ! СВЕ МИ
СЕ ЧИНИ
ДА ВРАШ
НА КАР-
ТАМА!

А
МЕНИ
СЕ ЧИНИ
ДА СИ
ТИ БЕЗО-
БРАЗАН!

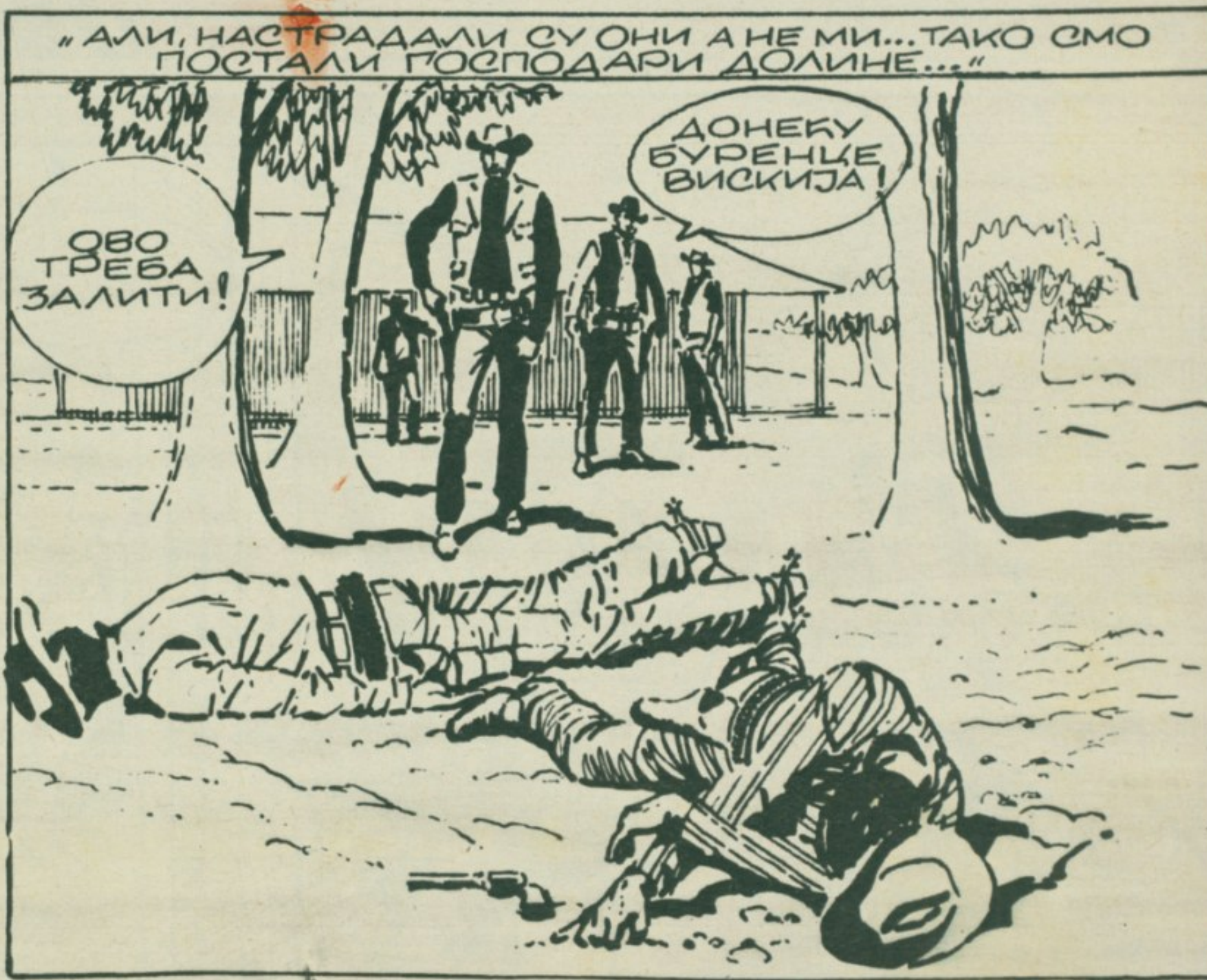
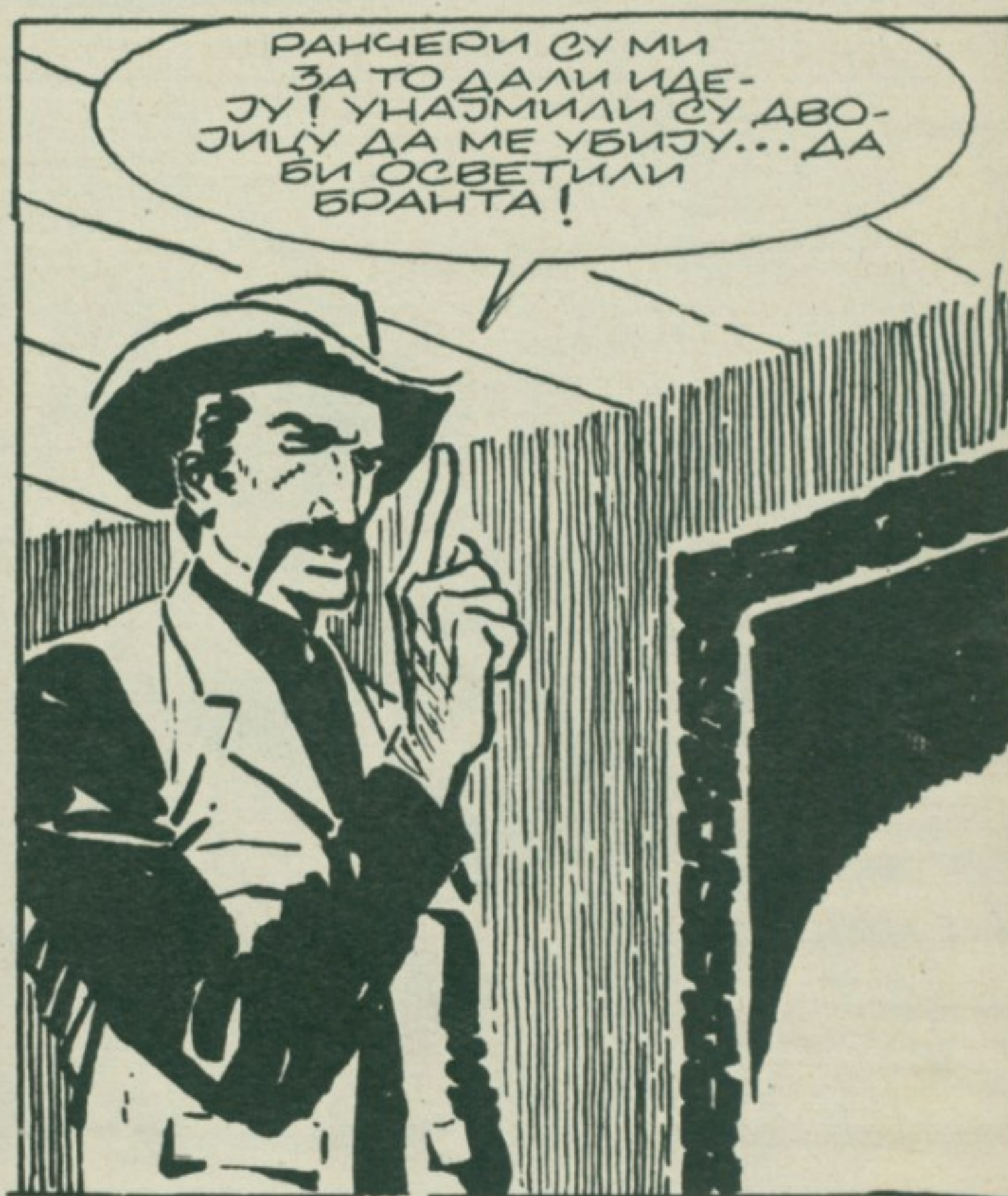
ПОКА-
ЗАЋУ...

СУВИШЕ
СИ
СПОР!

ЈА НЕ
ВАРАМ,
ПРИЈАТЕЉУ!
А САД
УЗМИ
НОВАЦ
КОЈИ СИ
ИЗГРУБИО
И ЧИСТИ
СЕ!

ОДЛУЧИО САМ
ДА ЗАДРЖИМ
РЕВОЛВЕРА-
ШЕ ЗА
СЛУЧАЈ ДА
РАНЧЕРИ
ПОНОВО
ДИГНУ
ГЛАВЕ!

АЛИ, ТО ЈЕ
ЊИХОВА
ЗЕМЉА, ОЧЕ!
ЗАШТО БИ
ОНИ БИЛИ
ТЕБИ
ПОКОРНИ?

ПОСТАО СИ
БУНТОВАН, СИНЕ!
ЗАР СИ СЕ
ОКРЕНУО
ПРОТИВ
МЕНЕ?

АШТА СИ ДРУГО
ОЧЕКИВАО? УЧЕЊУ-
ЈЕШ ЛУДЕ... БОГА-
ТИШ СЕ НА ЊИХОВ
РАЧУН! ДА ЗНАШ...
ОД ДАНАС ИМАШ
ЈЕДНОГ НЕПРИЈА-
ТЕЉА ВИШЕ...
МЕНЕ!

ЧАРЛС ЈЕ ОБЈАВИО РАТ ОЦУ И БРАКИ...

ОД ДАНАС ИМ НЕ-
МОЈТЕ ДАВАТИ НИ ПА-
РЕ! ВИ СТЕ ОВДЕ БИ-
ЛИ ПРВИ НАСЕ-
ЉЕНИЦИ! ОВО
ЈЕ ВАША
ЗЕМЉА!

ЗАШТО
СИ УСТАО ПРО-
ТИВ
СВОЈИХ,
ЧАРЛСЕ?

ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ТО
УЧИНИМ ЈОШ ПРЕ ДВЕ
ГОДИНЕ! АЛИ, БИО САМ
ОНДА ЈОШ НЕЗРЕО И
УПЛАШЕН! ОДСАД САМ С
ВАМА! АКО ЊИХОВИ
РЕВОЛВЕРАШИ ДОБУ...
БРАНИЋЕМО СЕ!

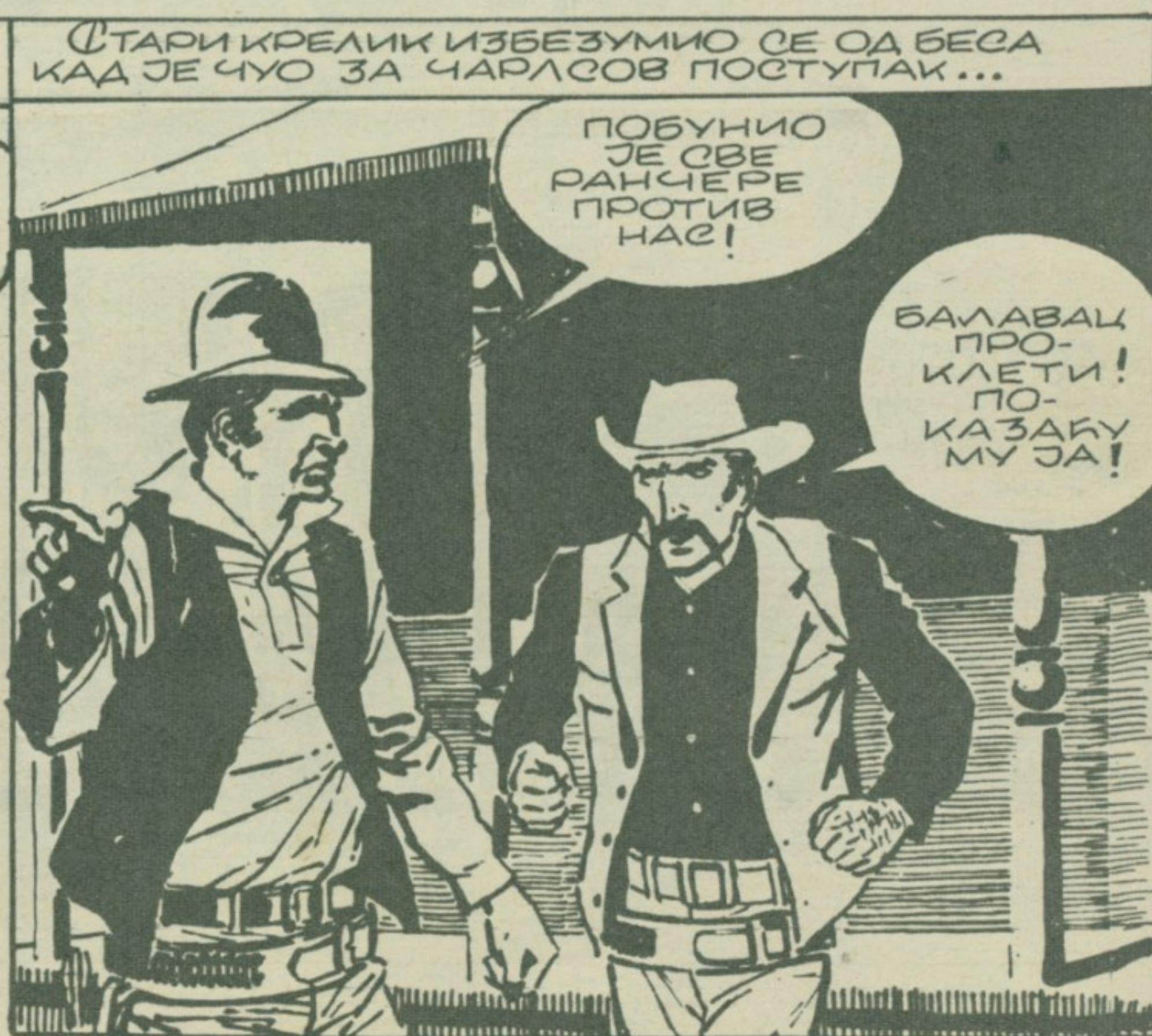

НА САСТАНКУ ЈЕ БИО И УХОДА... ЈЕДАН ОД
ЧАРЛСОВЕ БРАКЕ!

РАДУЈЕМ СЕ
ШТО СИНА
НАШОЈ
СТРАНИ,
ЧАРЛСЕ!

ВРАТИТЕ СЕ
НА СВОЈА
ИМАЊА И
БУДИТЕ
СПРЕМНИ!

ТРЕБА
НЕШТО
ПРЕДУЗЕ-
ТИ! ОТАК
ЋЕ ЗНАТИ
ШТА...

СТАРИ КРЕЛИК ИЗБЕЗУМИО СЕ ОД БЕСА
КАД ЈЕ ЧУО ЗА ЧАРЛСОВ ПОСТУПАК...

ПОБУНИО
ЈЕ СВЕ
РАНЧЕРЕ
ПРОТИВ
НАС!

БАЛАВАЦ
ПРО-
КЛЕТИ!
ПО-
КАЗАЉУ
МУ ЈА!

ИПАК, ОН
ЊЕ МЕНЕ
ПОСЛУШАТИ!
ОН ЈЕ
МОЈ
СИН!

НЕ РАЧУНАЈ
НА ТО, ОЦЕ!
ОН СЕ
ПОТПУНО
ПРОМЕ-
НИО!

ОНДА
ЊЕ СЕ
ОПЕТ
ПРОМЕНИ-
ТИ НА
СТАРО!
ИДЕМ
ПО
ЊЕГА!

РЕВОЛВЕ-
РАШИ
СУ СЕ
УЗНЕМИРИ-
ЛИ...

ЧАРЛС
ГА
НЕЊЕ
ПО
СЛУ-
ШАТИ!

СТА-
РИ
СЕ
ЗАВА-
РАВА!

МИ
ТРЕБА
НЕШТО ДА
ПРЕДУЗ-
МЕМО!

ДОСАД
ЈЕ БИЛО
ЛАКО!
САД СУ СЕ
УДРУЖИ-
ЛИ!

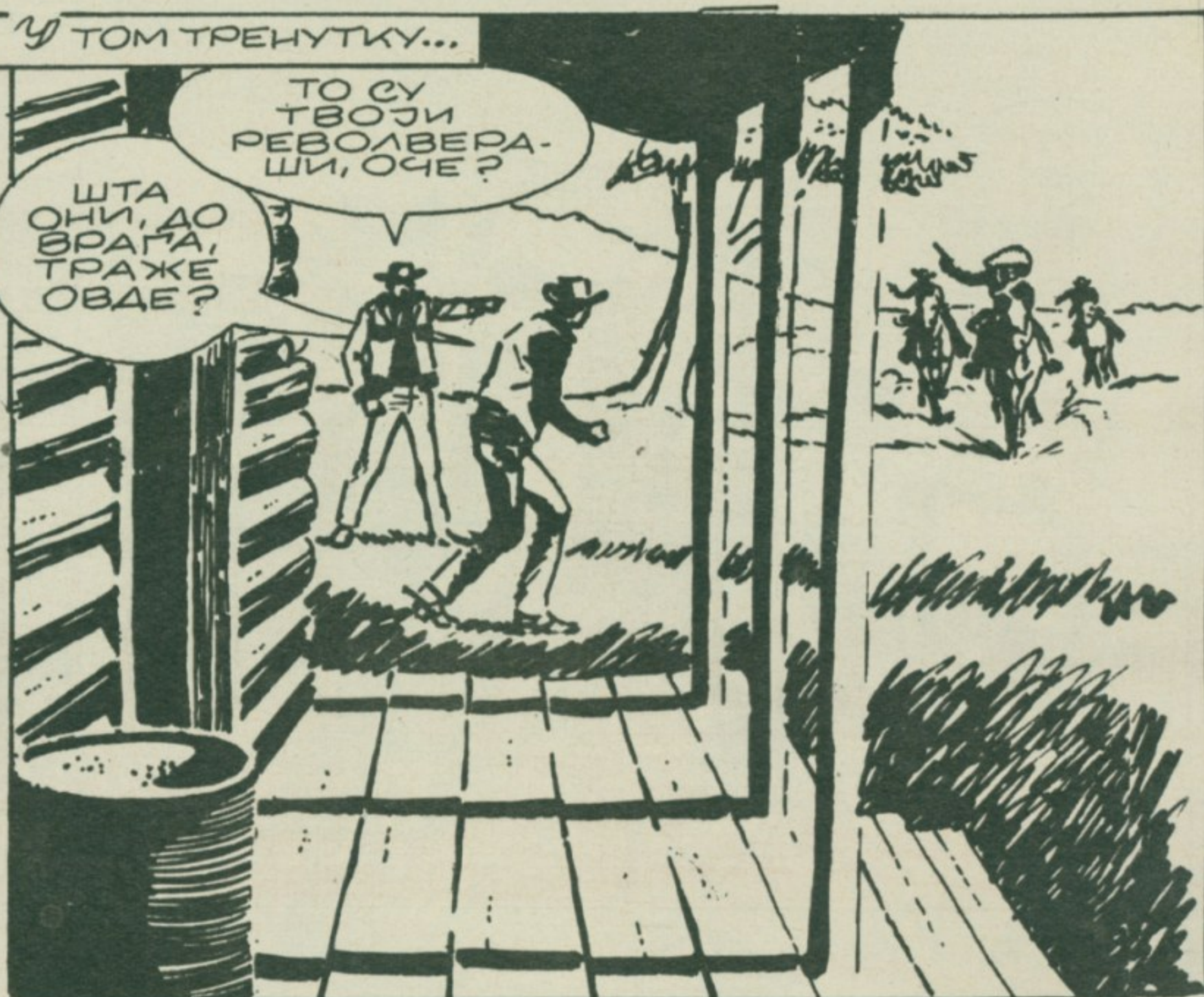
МО-
РАМО
СЕ
ОСЛОБО-
ДИТИ
ЧАРЛСА!

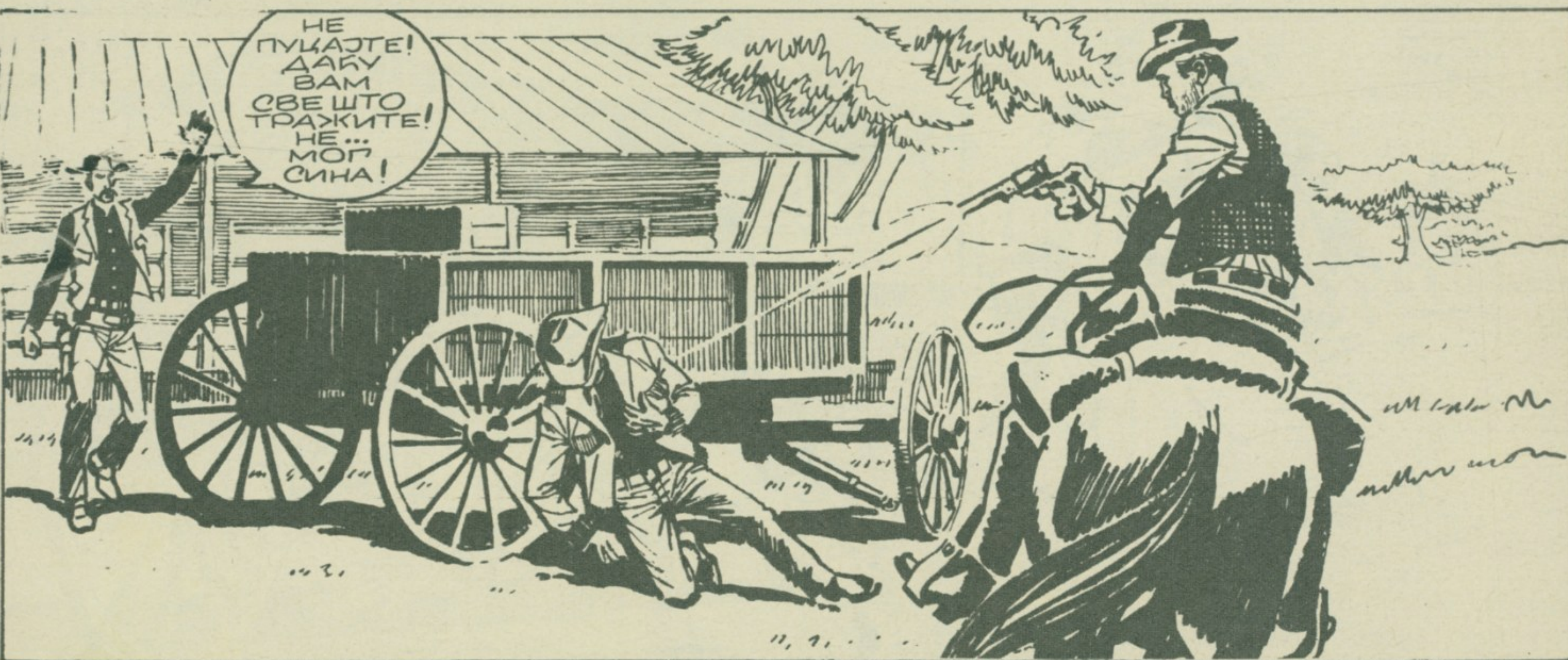

ПОШУА КРЕЛИК
ОДЈАХАО ЈЕ ДО
БЕДНЕ ФАРМЕ НА
КОЈОЈ СУ САД
БРАНТОВИ
ЖИВЕЛИ

ТО
ЈЕ
ТВОЈ
ОТАЦ!

УБИ
У
КУКУ,
АНИ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ СТИГЛИ
СУ КРЕЛИКОВИ СИНО-
ВИ КОЈЕ ЈЕ, ПОШАВ-
ШИ ПО ПОМОЋ, АНИ
СРЕЛА...

ОЧЕ!
ШТА СЕ
ДОГА-
ЂА?

СКЛОНИ
СЕ,
ОЧЕ!

НАСТАЛА
ЈЕ
ПУЦЊАВА...

ОВО
ЈЕ
ПАКАО...
ОХ!

БЕ-
ЖИ-
МО!

АЛИ, РЕВОЛВЕРАШИ
НИСУ СТИГЛИ ДА
ПОБЕГНУ...

МОЈ
СИН!
НИЈЕ
ВАЛОДА
МРТАВ?

БРЗО
ПО
ДОКТОРА!

РАЊЕНОГ ЧАРЛСА
УНЕЛИ СУ У КУКУ...

ЧАРЛС ЈЕ У ПРА-
ВУ! НАСИЉЕ
РАБА
НАСИЉЕ!

ЛЕКАР
ЈЕ БРЗО
СТИГАО...

ВИ СТЕ ДОНЕЛИ
НЕСРЕЋУ У ОВУ ДО-
ЛИНУ! И ДА ЈЕ
УМЕСТО ЧАРЛСА
НЕКО ДРУГИ
ОД КРЕЛИКА
РАЊЕН... ЈА
НЕ БИХ
ДОШАО!

СПАСИТЕ
ГА,
ДОКТОРЕ!
НАПУСТИТЕ
ДОЛИНУ...
КУНЕМ
ВАМ СЕ!

ТРИ ЧАСА СЕ СТАРИ
ДОКТОР БОРИО
ЗА ЧАРЛСОВ
ЖИВОТ...

ОВО
СЕ НЕ БИ
ДОГО-
ДИЛО
ДА
СТЕ ВИ
ЖИВЕЛИ
КАО
ПРИСТОЈ-
НИ
ЉУДИ!

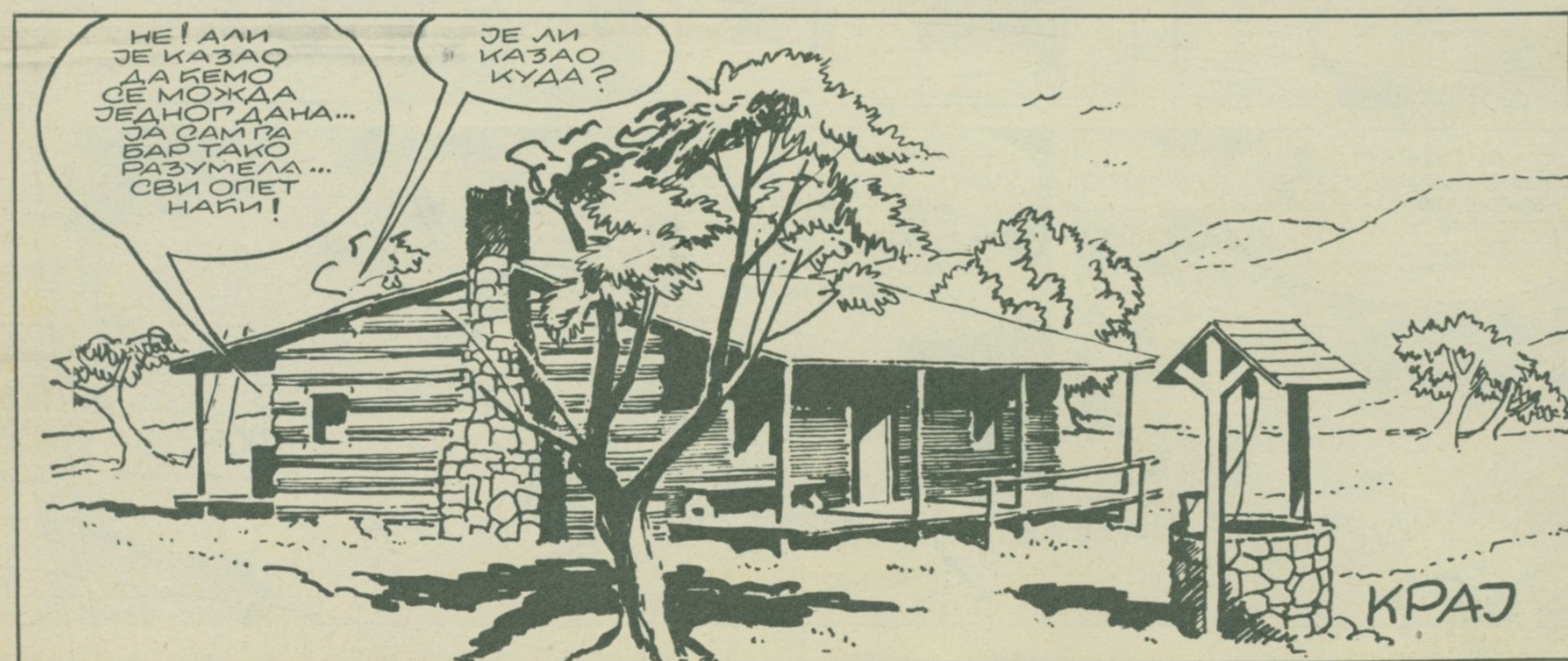
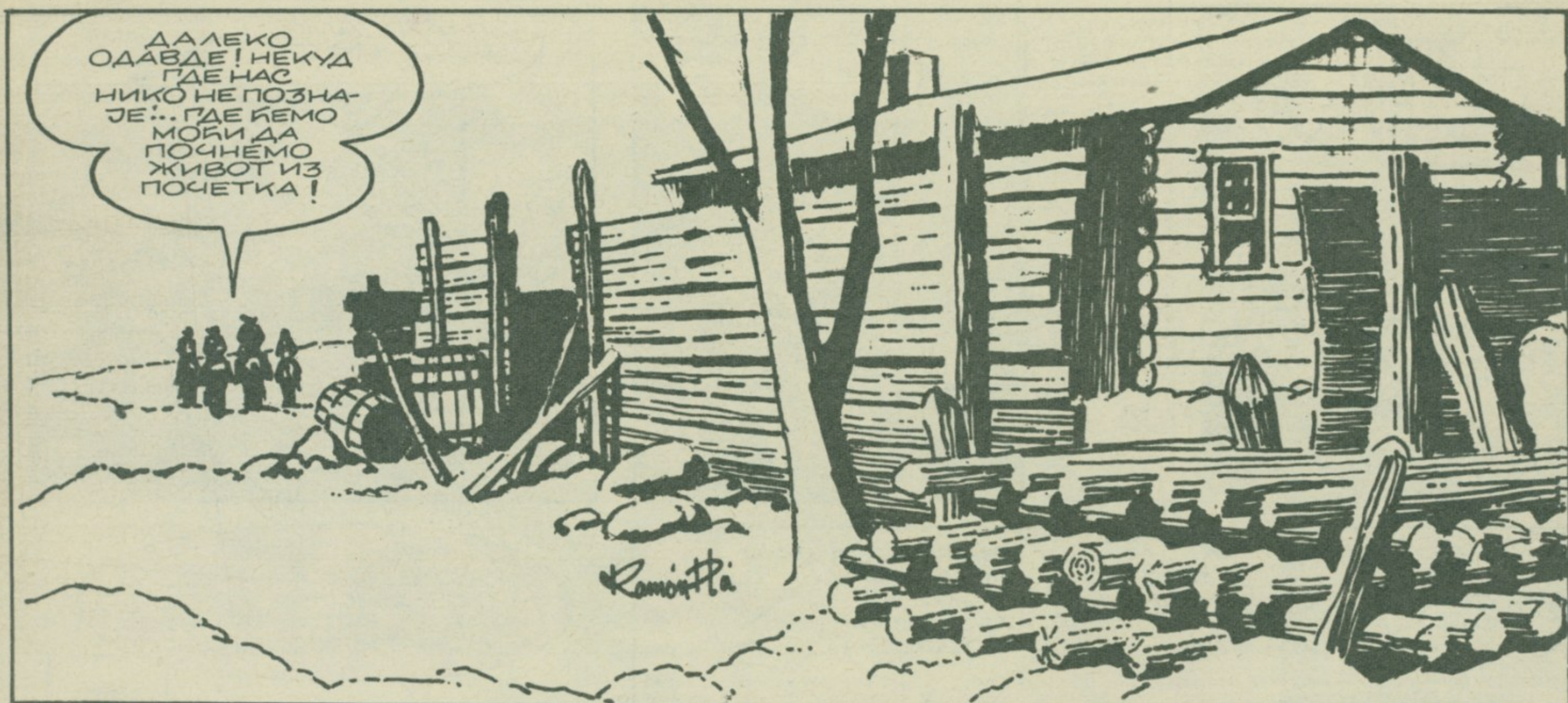
НАЈЗАД ЈЕ ДОКТОР ОДАХНУО...

ПРЕЖИ-
ВЕКЕ!
ПО-
ТРЕБНИ
СУ МУ
МИР И
НЕГА!

ЗБОГОМ, СИНЕ!
А ВИ БЕТЕ ГА НЕГОВАТИ
АНИ, ЗАР НЕ? МОЖДА
БЕМО ЈЕДНОГ
ДАНА...

ХАЈДЕМО!
НА
КОЊЕ!

КУДА
БЕМО,
ОЧЕ?

ПАТРОЛА ГРОМ

ОДГОВОРИ! ЗА ТЕЛЕВИЗОР

Политикин забавник је у броју 977 од 18. IX 1970. године покренуо своју енциклопедију животињског царства. Током 26 недеља сва енциклопедија у сликама приказала је читаоцима 72 животиње из серије сисара. У сваком броју налазило се и по једно питање за конкурс, вероватно најдужи у историји Забавника. Пошто је серија завршена, за читаоце који нису сачували свих 26 страна дајемо сва питања одједном.

ПАЖЊА!!! За тежа питања дозвољено је завити у књигу или питати неког ко се у то разуме.

ПИТАЊА ЗА КОНКУРС:

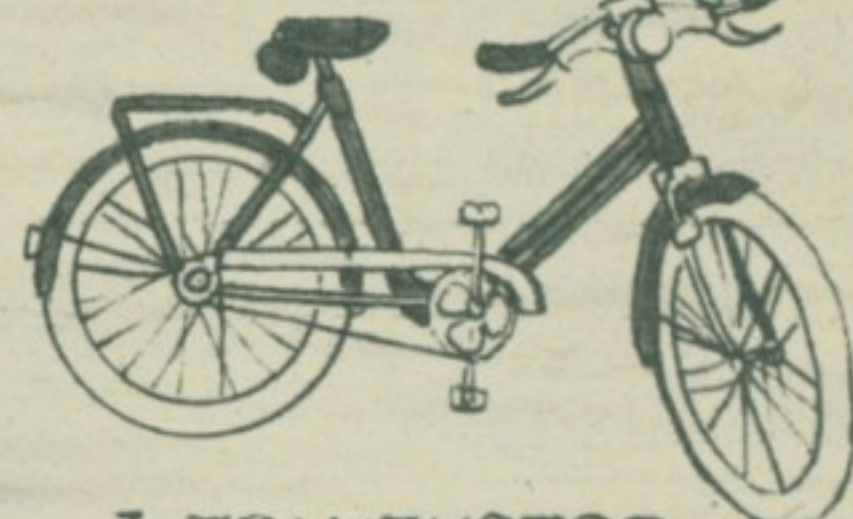
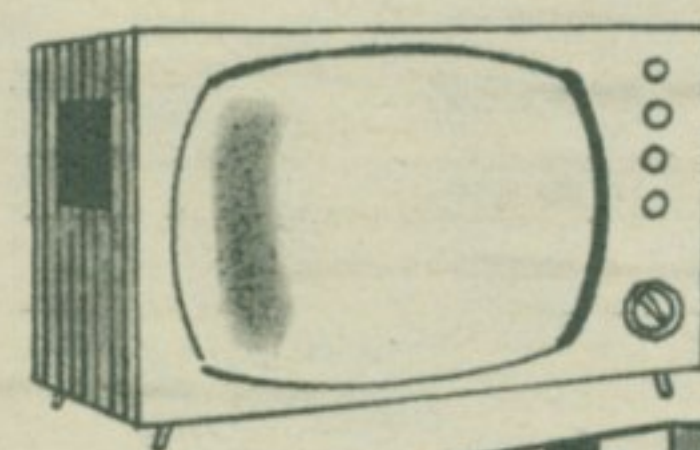
- Постоје ли црни леопарди?
- Да ли је бизон исто што и буфало?
- Да ли кенгур рађа живе младе?
- Може ли дабар да издржи под водом дуже од два минута?
- Да ли веверица преспава зиму?
- Да ли женка дивље свиње има кљове?
- Зову ли моржа и морски коњ?
- Да ли јелен мења рогове?
- Може ли слон да живи дуже од сто година?
- Да ли ровчица лучи отровну пљувачку?
- Да ли је лама блиски сродник камиле?
- Да ли зебра живи само у Африци?
- Има ли лавица гриву?
- Да ли је увод бодљикавог прасета отрован?
- Да ли дивља мачка може да се припитоми?
- Да ли горила хода на две ноге?
- Да ли дивокоза живи у чопору?
- Да ли се од кита добија риблије уље?
- Да ли кртица има очи?
- Има ли куна у Европи?
- Да ли хијена живи и у води?
- Да ли је жирафа спора?
- Да ли је срна женка јелена?
- Да ли зец трчи брже узбрдо или низбрдо?
- Има ли бивола у нашој земљи?
- Да ли је гризли врста мрког медведа?

Међу читаоцима који тачно одговоре на свих 26 питања, специјални жири Политикиног забавника извући ће на срећу имена добитника вредних награда.

1. ТЕЛЕВИЗОР

2. БИЦИКЛ „БИСЕР“

3. ТРАНЗИСТОР

КЊИГЕ БАЈКИ • СЛАТКИ ПАКЕТИ

ЕВО КАКО СЕ ШАЉУ ОДГОВОРИ НА ПИТАЊА:

- Изрежи и залепи на дописницу празан образац са бројевима питања од 1 до 26.
- Одговори на сва питања са ДА или НЕ, изузев на питање број 24 које тражи другачији одговор.
- На другој страни дописнице читко напиши своје име и презиме као и тачну адресу.
- Пошаљи дописницу да у Забавник стигне најкасније до 15. IV 1971. Адреса: Политикин забавник, 11000 Београд, П. фах 124.

ОДГОВОРИ	9	18
1	10	19
2	11	20
3	12	21
4	13	22
5	14	23
6	15	24
7	16	25
8	17	26

Попунити, изрећи, залепити на дописницу

и пошаљи Политикином

забавнику, 11000 Београд, П. фах 124.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕЊИ НАСТАВАК: ПРЕКО ПРОВАЛИЈЕ!

МЕТАК ЗА

Младић је лежао на тврдом затворском кревету и кроз решетке посматрао тамно небо. Била је ноћ 27. априла 1881. године. Бројао је звезде. Никада раније није приметио да на небу има толико звезда. Сетио се веровања да је свака звезда душа неког ко је умро. Ако је заиста тако, помислио је, онда ту има и његовог удела, он је заслужан за 19 звезда а и то још није крај! На његовом пиштољу било је 19 рецки, свака за по једног човека кога је послао на онај свет.

Знао га је цео Нови Мексико

Да је неко тада видео младића у ћелији, сигурно би се уплашио његовог изгледа и израза лица. Био је плав, висок, мршав, светлих влажних очију, танких усана стиснутих у презриву гримасу. Није имао година, у сваком случају није се видело да их има свега 21. Али, мада је био толико млад, познавао га је читав Нови Мексико а нарочито људи из долине реке Пекос.

Био је сироче препуштено улици и први пут је убио у дванаестој години. Од тада све је било лако. Поносио се својом вештином: никада није дозвољавао противнику да се снађе, да извуче пиштољ и нанишани. Одмах је пуцао, често и с леђа. Био је храбар а уз то најбржи и најпрецизнији револвераш свога времена. Уосталом, неко ко не уме да потегне колт и пуца брзином муње и не може да пошаље на онај свет 19 особа! И то не рачунајући Црнце и Индијанце који су, по њему, припадали нижим расама и није их вредело бројати.

На дршци његовог колта недостајале су још три рецке, две неопходне и једна због освете. Прве две биле су намењене Циму Беду и Бобу Олингеру, представницима закона који су га чували у малом несигурном затвору у згради суда градића Линколна. Цим и Боб нису били рђави према њему али је морао да их укло-ни како би се вратио својој банди и уносној крађи стоке од које је живео. Трећа

репка била је, међутим, питање части и њу је имао да уреже чим смакне Пата Гарета, омрзнутог шерифа који се усудио да му постави клопку, ухапси га и изведе пред суд у Линколну. Суђење није трајало дуго а пресуда је била кратка и јасна: смрт вешањем!

Барут у металној чаши

Шериф је управо отишао у Вајт Оукс по столара — стручњака за вешала. Извр-

шење казне било је заказано кроз две недеље. Сваки нормалан човек осуђен на вешала провео би те две недеље у паничном страху или покушавајући да се покаје и некако смири. Али, не и Били Кид — јер младић је био главом и брадом он — најокрутнији и најкрволочнији убица који је икада јахао тим крајевима. Били Кид је, уместо свега тога, мирно лежао на тврдом кревету и забављао се бројећи звезде. Уосталом, тако му је брже пролазило време у очекивању погодног тренутка.

Када је чуо кораке, затворио је очи и направио се као да спава. Знао је да су то кораци Боба Олингера, већ је добро разликовао своје чуваре. Боб је осветлио ће-

лију, мало постојао испред решеткастог зида а затим се вратио. Били Кид га је чуо како говори свом другу:

— Идем у салун да попием нешто, већ сам сатима овде. Ти пази на онога, сада спава.

Чим је чуо да се за Бобом затварају врата, заточеник је сео на кревет и започео дуго припреману операцију. Из дупела је, један по један, извадио 20 метака од 45 мм које је ту сакрио оног дана кад су га ухватили. Наравно, тада су га претресли до голе коже али нико од тих идиота није се сетио ципела. Затим је зубима са сваког метка скинуо оловну капицу а барут сипао у металну чашу из које је пио воду. Када је завршио, вра-

тио је празне метке у ципеле а чашу на место где је иначе стајала. Одмах потом заспао је као дете.

Циме, дај ми шибицу!

Сутрашњи дан почео је као и обично. Људи су пролазили поред зграде суда и гледали горе. Знали су добро ко је унутра, иза прозора с решеткама. Већина је бледела на саму помисао да би такав убица могао изненада да се нађе опет на слободи. Али, било је и таквих који су кришом бацали погледе према затвору, жар-

ЦИМ ЈЕ ПРИНЕО РУКЕ ОЧИМА ДА СЕ ЗАШТИТИ ОД ЕКСПЛОЗИЈЕ А ИСТО ЈЕ УЧИНИО И БОБ. БИЛИ КИД ЈЕ ПОВУКАО ОБАРАЧ...

БИЛИ КИД

СМАТРАЛИ СУ ГА НАЈКРВОЛОЧНИЈИМ УБИЦОМ ДИВЉЕГ ЗАПАДА. НА ДРШЦИ ЊЕГОВОГ КОЛТА БИЛО ЈЕ УРЕЗАНО 19 РЕЦКИ — СВАКА ЗА ПО ЈЕДНОГ ЧОВЕКА КОГА ЈЕ ПОСЛАО НА ОНАЈ СВЕТ

ко се надајући да ће се нешто изненада догодити и да ће им се њихов Били Кид ускоро придружити.

У подне, кад је сунце припекло, улице Линколна су се испразниле. Цим Бел и Боб Олингер донели су, као и сваког дана, затворенику ручак. Цим је носио корпу с јелом а Боб га је пратио с

кључевима у једној а пуном винчестерком у другој руци. Отворили су врата ћелије. Цим је ушао а Боб је за њим затворио решеткаста врата. Цим је корпу ставио на сто и, као и сваког дана, рекао:

— Ево ти папице, хуљо. Пошто ћеш иовако ионако ускоро умрети, могли би на

теби мало више да штеде. Шта велиш?

„Само ти продај своје духовитости“, помислио је Били Кид, нећеш дуго“. Ћутке је сео за сто и почео мирно да једе као да се налази у најлуксузнијем ресторану, а не у ћелији смрти. Када је завршио, вратио је прибор за храну у корпу а с њим и металну чашу, пуњу барута. Затим је из џепа извадио цигарет-папир и дуван, завио себи цигарету и сасвим мирно рекао:

— Циме, дај ми шибицу!

То није било ништа чудно јер је увек тражио шибицу кад је хтео да пуши. Нису смели да му је оставе плашећи се да би могао запалити затвор. Кад је добио шибицу, запалио је палидрвце о плочу стола, повукао је дан дим и... хитрим покретом шибицу бацио у чашу с барутом. Рукама је чврсто притиснуо очи.

Нестао је у брдима

Страховит блесак праћен експлозијом испунио је просторију. Цим је инстинктивно принео руке очима а исто је учинио и Боб с оне стране решетке. Били Кид је отворио очи и муњевитом брзином зграбио револвер из футроле на Цимовом опашачу. Истог трену повукао је обарач. Боб Олингер је раширио руке, испустио винчестерку и срушио се мртав на под. Пре него што је Цим Бел и схватио шта се догодило, Били га је треснуо дршком револвера по глави. Цим се само стрпоштао. Али, Билу то није било довољно. Оборио је револвер и испалио метак у Цимову слепоочницу.

— Двадесет и први — узвикнуо је тријумфално. — Остао ми је још само Гарет!

Мада су чули пуцњаву, нико од становника Линколна није се усудио да изађе из куће или салуна. Чак ни бандити јер се никада није знало какве је воље Били

Кид. Бојали су га се и они који су се иначе сматрали његовим пријатељима.

Када је изашао из зграде суда, Били Кид није лично на човека осуђеног на смрт. Ниско испод паса носио је појас са својим изрезбареним колтом на чијој дршци су биле рецке сличне крстовима на гробљу. Лагано је одшетао до најближег корала. Не обраћајући пажњу на Црнца који је чувао коње (а коме су очи скоро испале од страха јер му је било добро познато оно „не рачунајући Црнце и Индијанце“) Били је узео конопца, ушао у корал и зналачки изабрао најбољег коња, једног вранца на коме се јасно видело племенито арапско порекло, оседлао га најлепшим седлом које је пронашао, узјахао га и нестао у брдима.

Пат Гарет следи траг

Били Кид је дуго јахао. Ниједном се није осврнуо. Заушваљао се само с времена на време да би одморио коња. За време једног од тих кратких одмора, док је седео испод великог дрвета, извадио је колт и ножем урезао две дубоке рецке. У једном тренутку хтео је да уреже још једну, двадесет другу, намењену Гарету, али се предомислио. За сада је било најважније да побегне што даље и припреми освету.

Више од два месеца нико није ништа знао о одбеглом бандиту. Они који су можда нешто и знали више су волели да ћуте. Једино обавештење о свом некадашњем затворенику добио је шериф Пат Гарет од једног пијанца који је тврдио да се младић сакрио у Форт Самнеру, где је имао доста

пријатеља. Гарет није веровао речима пијанице али, да себи не би касније пребацивао, одлучио је да испита и тај траг. Тако је отишао у Форт Самнер у пратњи Џона Поа, одличног детектива кога је послала федерална влада, и Кипа Меккинија, храброг каубоја из Тексаса.

Колт није промашио циљ

У ноћи 14. јула 1881, у Форт Самнеру, богатог одгајивача стоке, Мексиканца по мајци, Пета Максвела изненада је пробудио непознат човек који је стајао крај његовог кревета. Био је то Гарет који му је, с колтом у руци, наредио да ћути и не диже галаму. Напољу су чували стражу По и Кип. Тишину летње ноћи реметили су само неуморни зрикавци. Одједном, зачули су се пригушени кораци и глас који је упитао на шпанском:

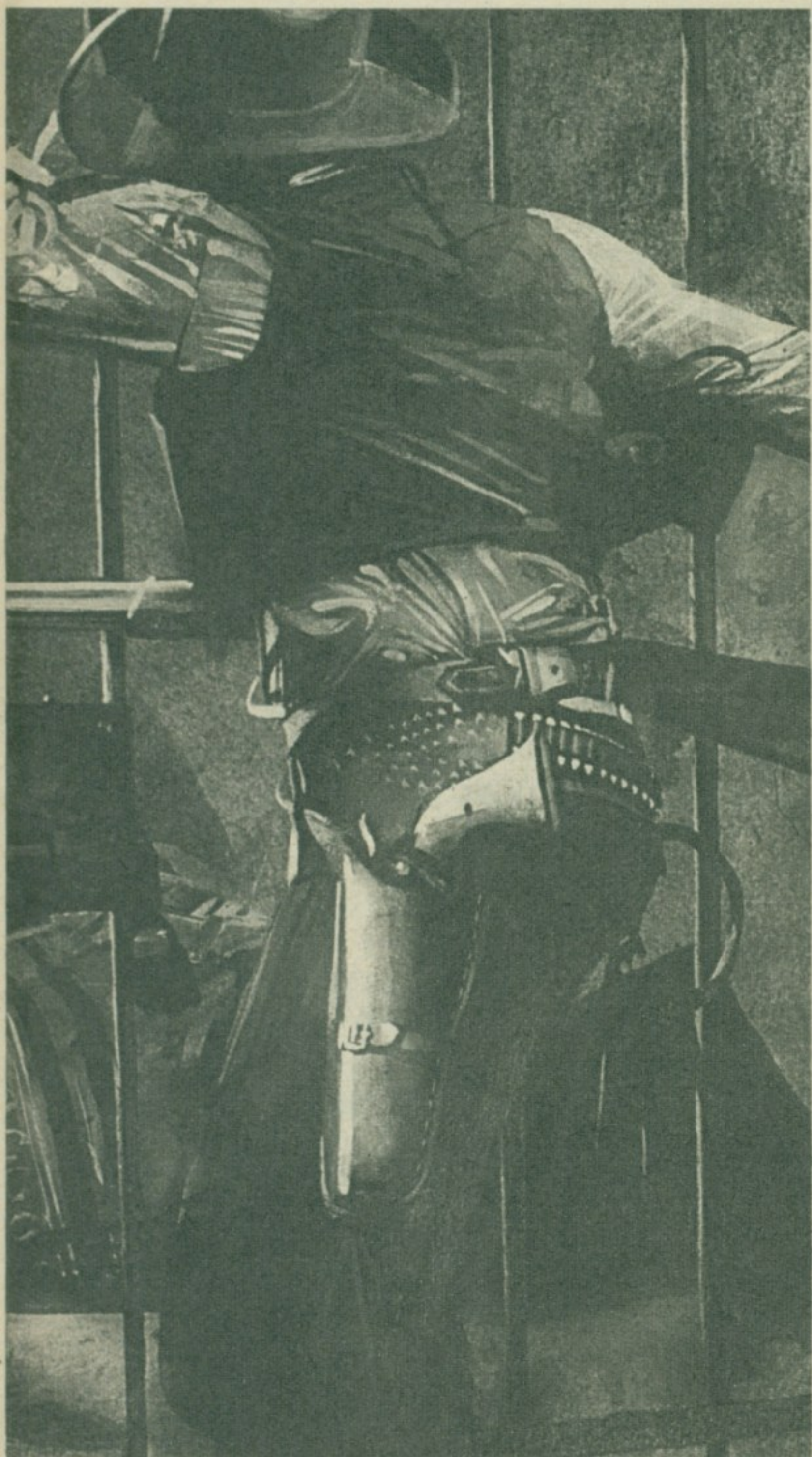
— Ко је?

Нико није одговорио. Гарет је одмах препознао глас из таме и још јаче стегнуо колт. Поново су се чули кораци и питање:

— Ко је?

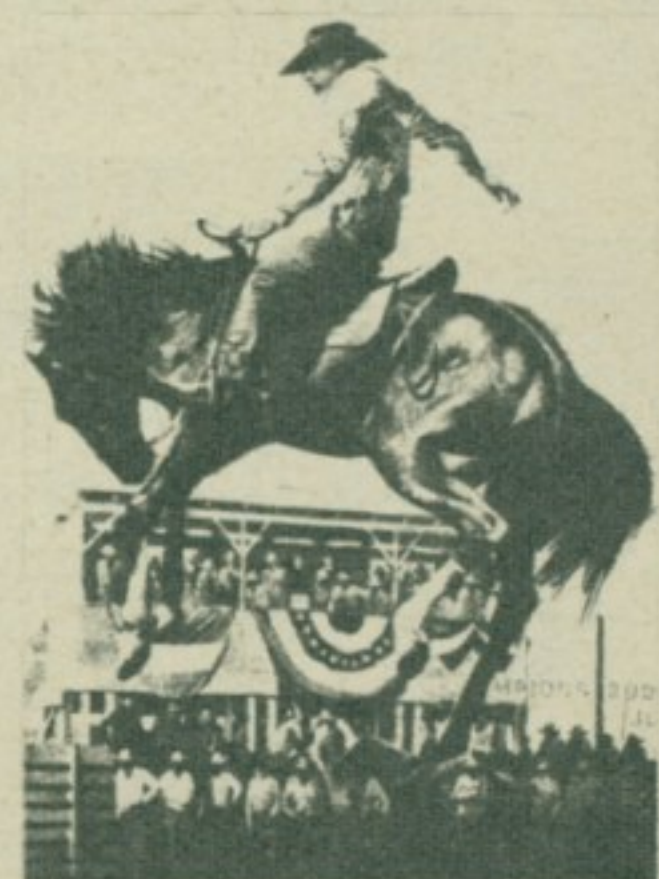
Готово истог тренутка витка прилика обасјана месечином указала се на прагу Максвелове собе. Прилика је држала у руци револвер. Али, није имала времена ни да подигне оружје а блесак је обасјао просторију. Гаретов колт није промашио циљ. Били Кид, јер то је био он, пао је на земљу смртно погођен.

Обавештење које је Гарет добио од непознатог пијанца показало се као тачно и драгоцено. Каријера најкрвољачнијег убице Дивљег запада била је заувек завршена. Б. Д.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ:

ДЕСЕТ ПАКЛЕНИХ СЕКУНДИ У СЕДЛУ

ВЕРУЈУЋИ ДА ЋЕ ИЗМАЋИ ГОНИТЕЉИМА, ЏОНИ И БОБИ УСКОЧИЛИ СУ У ВОЗ КОЈИМ СУ СЕ ВРАЋАЛИ ИЗЛЕТНИЦИ-СМУЧАРИ...

ЈАСНО ЈЕ ДА СУ УСКОЧИЛИ У ВОЗ! ЊИХОВИ ТРАГОВИ СЕ ТУ ЗАВРШАВАЈУ!

МИСЛЕ ДА ЋЕ ТИМ ВОЗОМ УМАЋИ У ФРАНЦУСКУ! ПОСЛЕ ОВОГ МОГ РАЗГОВОРА...

...НЕЋЕ ОНИ СТИЋИ НИ ДО ГРАНИЦЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ВОЗУ, ВАН ДОМАША-ЈА ЧЛАНОВА БАНДЕ...

СВЕ ЈЕ У РЕДУ, БОБИ! ПО-МОЋУ ОВОГ АПАРАТА УСПОСТАВИО САМ ВЕЗУ СА ШЕФОМ! ЧИМ ПРЕ-ЋЕМО ГРАНИЦУ САЧЕ-КАЋЕ НАС НАШ ЧОВЕК!

ЗАР НИЈЕ МОГАО РА-НИЈЕ? ДО ГРАНИЦЕ ИМА ЈОШ ДУГО!

КАД СЕ ВОЗ ЗАУСТАВИО НА ПРВОЈ СТАНИЦИ...

СКЛОНИ СЕ ОД ПРО-ЗОРА, БОБИ! КО ЗНА КО СВЕ МОЖЕ ДА УЋЕ У ВОЗ!

А КАД ЈЕ ВОЗ ПОШАО...

МОЖЕМО ДА ОДАХНЕМО! ОНО ТРОЈЕ ИЗГЛЕДАЈУ БЕЗАЗЛЕ-НО!

КАКО ДА НЕ ПОМОГНЕМ ЈЕДНОМ ДЕ-ТЕТУ... И САМОЈ ЖЕНИ!

ПАРДОН, ИМА ЛИ МЕСТА?

ИМА... ЗА СВЕ ВАС...

ЗА СВЕ? ПРЕВА-РИЛИ СТЕ СЕ! ЈА САМ ПОТПУ-НО САМ...

...И НАШАО САМ ОНЕ КОЈЕ САМ ТРА-ЖИО!

УБИ-ЋЕТЕ НАС!?

ОХ, НЕ! ВОЗ ЈЕ НЕПРИКЛАДНО МЕСТО... СВЕ ТРОЈЕ ЋЕ НАС САЧЕКАТИ У ФРАНЦУСКОЈ!

ДУГО, МУЧНО ПУТОВАЊЕ! СМРКЛО СЕ...

БИЛИ СТЕ СТРПЉИВИ И РАЗБОРИТИ! ЕВО, СТИГЛИ СМО НА ЦИЉ!

ЊЕГО-ВИ ЉУДИ ИЛИ МОЈИ?

ГДЕ ЈЕ НЕСТАЛА УЛФ?

Кад су Кнута Јаргена позвали да учествује у једној поларној експедицији, млади шведски геолог није се ни тренутка двоумио. Био је заљубљен у свој посао, а уз то и амбициозан. Сад му се пружила прилика да с најбољим скандинавским научницима крене на испитивање Гренланда највећег острва на свету.

БЕЛА НЕИЗВЕСНОСТ

Екипа се спрема да истражи северозападни део отока, огромно пространство под вечитим ледом. Требало је да стигну читавих 500 километара даље него што се до тада иједна експедиција усудила. Кнутов задатак био је да са колегом Едвардом Јерингом испита геолошки састав високих глечера, област потпуно непознату.

Дали су им најбољу запрегу од осам одличних ескимских пасова, снажних животиња широког грудног коша у густог крзна. Придружила им се и једна која је трчкала уз запрегу. Звали су је Улф, била је сивог крзна, интелигентна и снажна јер јој је отац био вук.

Снабдели су се храном за десетак дана, опростили од другова и кренули у неизвесност.

Знали су да пут неће бити лак, али су ипак били добро расположени јер су обојица од експедиције очекивали много. Јарген је већ замишљао како ће се за десетак дана појавити у бази и колегама показати вредне узорке. Искоснији и снажнији Јеринг је ћутао.

Првог дана све је прошло углавном добро. У неколико наврата запрега је застајала. Није се могло ни напред ни назад. Али, на то су и рачували.

Следећег дана дигла се снежна бура. Посртали су потпуно изгубљени у снежној прањини. Само што се права мењава мало стишала, наишла је друга. Сад су се кретали насумце пражећи какав ледени брег да се заклоне. Кад се ветар најзад смирио, предео је изгледао савим другачије. Бура је „преместила“ снежне наносе и поравнала улегнућа.

КОБНО ЈЕЗЕРО

Следећих дана напредовали су споро и тешко. А онда једног јутра, док су се кретали снежном равницом срећни што нема ветра и што им се чинило да је пут безбедан, керуша Улф подиже главу према небу и поче дивље да завија. Покушали су да је смире, али без успеха. Како ништа сумњиво нису примећивали, пошли су даље. Едвард се попе на саонице а Кнут настави на ски-

ПОСЛЕДЊОМ СНАГОМ КНУТ СЕ ДОВУКАО ДО УГЛА ПЕЋИНЕ, АЛИ КЕРУШЕ ТАМО ВИШЕ НИЈЕ БИЛО. САМО СУ ЧЕТИРИ КУЧЕТА ДРХТАЛА НА СНЕГУ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

јама. Керуша је узнемирена трчкала за њим завијајући с времена на време. И међу псима у запреги настаде пометња. Следећег тренутка догодило се. Кнут са запрепашћењем угледа језив призор — Едвард је заједно са саоницама и запрегом пропао кроз снежни покривач и нестало!

Све се одиграло муњевином брзином тако да се није чуо ни глас, ни лавез. Кнут тек тада спази оштре ивице леда — доле је било језеро. Загорачи напред с лудачком мишљу да се нешто ипак може учинити, али га опасно крчкање леда сурово опомену да спаса за њих нема, а неће га бити ни за њега ако се истог часа не врати.

Очајан Кнут је остао сам у леденој пустињи, он и керуша Улф. Прође га језа: остао је без друга, без хране и без превозног средства, а уз то не зна где се налази. Човек и пас су ишли без гласа, погледајући с времена на време као да желе да се договоре.

После два дана очајничког марша док га је мучила несавладава глад, Кнут у једном тренутку помисли да убије Улф и тако дође до меса, али брзо одбаци ту мисао постиђен.

И следећег дана настави. ли су преко ледника и наноса, застајали, вртели се у круг. Негде предвече Кнут запе о оштру ледену избочину, покуша да одржи равнотежу али онако исцрпљен откопча се право у дубоку снежну провалију која се отворила пред њим и онесвести се. Кад је касније дошао себи, осетио је како му се низ лице слива крв. Био је рањен. Изнад њега чула је керуша машући репом.

НОВИ ЖИВОТ

Као у неком бунулу, сећао се посртао је, некуд се кретао, дуго и тешко. Тек касније је схватио да је стигао до неког слоништа, неке врсте пећине. У ствари керуша га је више увукла унутра него што је сам ушао. Ту бар није било ветра. Задремао је.

Ни сам не зна колико је сати, или можда дана, провео у том полусвесном стању. Тргла га је страшна глад. С муком је отворио очи и подигао руку према лицу. Осетио је грудвице смрзнуте крви. Покушао је да се уоправи. Стегао зубе и из џепа извадио последње шибице. Тада му се поглед за-

Неколико часова касније вратио се у заклон, очајан, празних руку. У пећини га је чекало изненађење: Улф је окотила четири штенета. Како само није приметио да је скотна? Приближио се животињи која га је гледала одано и срећно.

БЕРАН ДРУГ

Напољу је опет почела да бесни снажна бура. Кнут је трпео страшну глад. Она мисао да убије Улф врати се и поче да му кљуца мозак. Да би је одагнао и да би био сигуран да у полусвесном стању неће то учинити, Кнут одбаци пушку. Убрзо поче да га тресе грозница.

Опет су га пробудили глад и грчеви у стомаку. На пољу је ветар стао. Полако се приближио месту где је била псећа породица, али Улф тамо није било. Само су се кучићи прибијали једно за друго. Где ли је оти-

шла? Можда да потражи храну?

Вратио се у свој угао савим сломљен. Осећао је потребу само да спава а то је оно што води сигурној смрти.

Полако је почео да тоне у дремеж. У последњем тренутку тргао га је гласан лавез. Улф га је вукла за крзнене оковратник, за груди и није му дала мира док није устао и пошао према излазу. Вратио се и покупио четири кучета и стрпао их у џепове. Улф је потрчала напред, а он за њом. Ишао је, падао, дизао се...

А кад је после страшних muka стигао на једно узвишење и погледао доле, спазио је мали игло на коме се вијорила застава... Спас!

XXX

Другови у бази дуго нису у избезумљеном човеку који се претворио у кост и кожу могли да препознају свог друга: Кнут и Улф лутали су леденим простором — дванаест дана!

С. М.

СВЕ СЕ ОДИГРАЛО У МАГНОВЕЊУ. НА ОБАЛИ КОБНОГ ЈЕЗЕРА ОСТАО ЈЕ САМО ОЧАЈНИ КНУТ.

ВАТРА! ВАТРА!

Тамним улицама старе Атине крстари ноћобдија. Дужност му је да пази није ли негде избио пожар, а ако јесте да избуди домаћине. Такве ноћобдије имали су и стари Хебреји и многи народи старог века. Римљани су отишли даље: за време императора Августа била је створена легија од две хиљаде људи која је била подељена у седам кохорти од којих је свака била задужена за гашење пожара у одређеном делу града. Поред тога, већина римских кућа имала је звон за узбуну у случају пожара.

Кроз читав средњи век па скоро све до пре 150 година само су највећи градови у Европи имали нарочите бригаде за гашење пожара. Лондон је, на пример, у прошлом веку имао неколико таквих бригада, али оне нису служиле читавом граду јер су биле власништво појединих осигуравајућих друштава. Због тога је бригада једног осигуравајућег друштва у случају пожара притицала у помоћ само онима који су кућу или имање осигурали код тог друштва. На кућама осигураника били су постављени „беџеви“ звани „пожарни знаци“, различити за поједина осигуравајућа друштва да се ватрогасци којим случајем не би збунили, па гасили пожар у „туђој кући“.

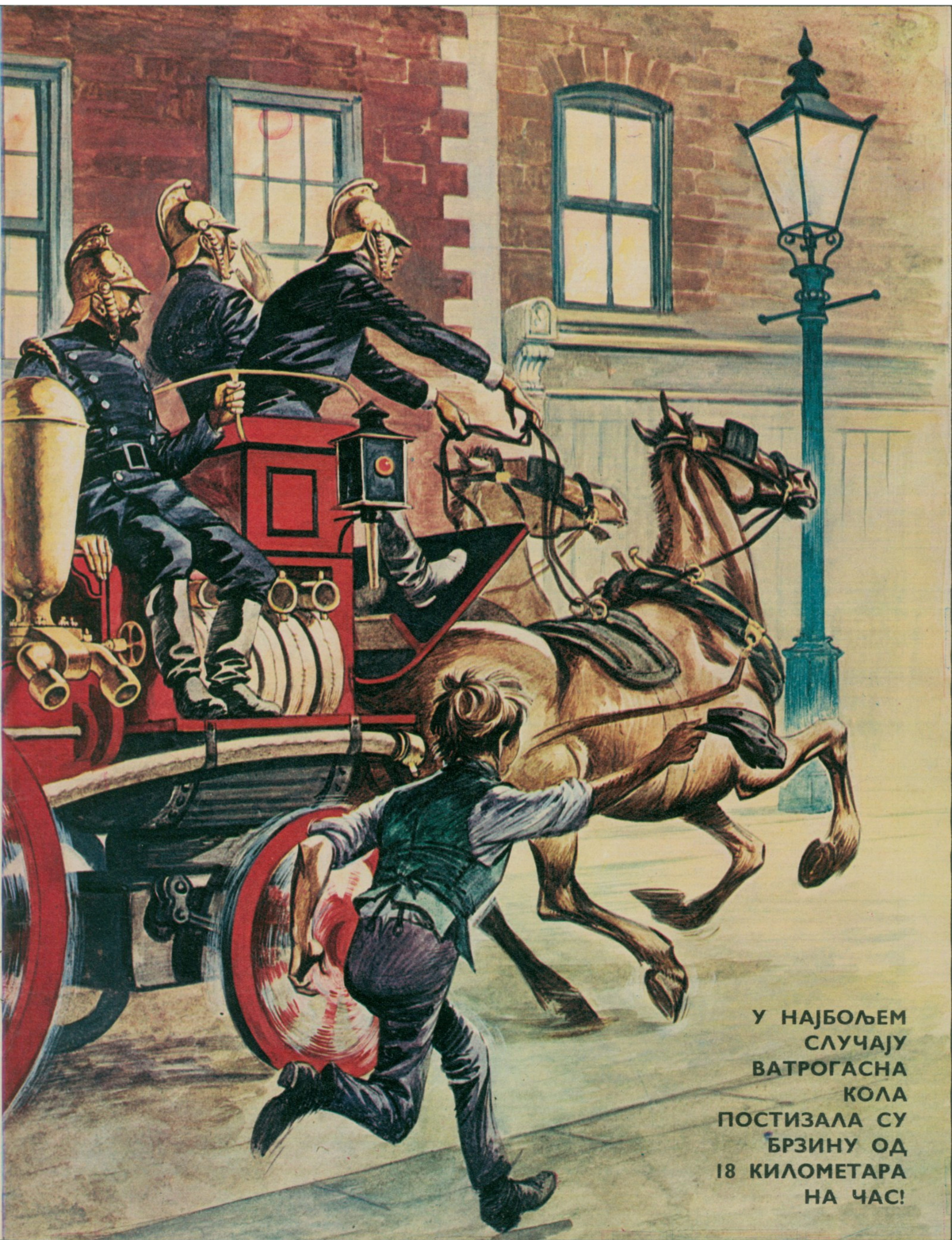
Дужност ватрогасаца била је да угасе ватру и спасу имовину. Људи који би се затекли у запаљеној кући нису их се тицали. Због тога је у Лондону основано посебно Друштво за заштиту живота од пожара.

Најчешће се ипак догађало да ватрогасци стигну на место пожара када је од зграде остало само згариште. Јер, кад би ватрогасци примили обавештење да нешто гори, требало је најпре извести коње из штале, упрегнути их у ватрогасна кола и кренути кроз закрчене улице пробијајући се између многобројних запрега за које нису постојали никакви саобраћајни прописи. У најбољем случају ватрогасци су могли да постигну брзину од 18 километара на час. На старим ватрогасним колима није било звона већ су ватрогасци углавном викали: „Ватра! Ватра!“ да би им се људи склањали с пута. Црева за гашење пожара повезивана су с водоводом (ако је водовода уопште било) или би један њихов крај био убациван у бунар или реку. Вода се црпла великим ручним пумпама.

Ватрогасна кола на нашој слици већ су модернија: на њима се пумпе покрећу помоћу водене паре која се ствара у великом котлу.

Појава телефона и аутомобила значила је праву револуцију за ватрогасце: вест о пожару је могла телефоном брзо да стигне до ватрогасне команде, а ватрогасци аутомобилима до места пожара.

У НАЈБОЉЕМ
СЛУЧАЈУ
ВАТРОГАСНА
КОЛА
ПОСТИЗАЛА СУ
БРЗИНУ ОД
18 КИЛОМЕТАРА
НА ЧАС!

постаните члан
породице Београдске
Банке

ВИ СТЕ ВЕЋ
ТОЛИКО
ОДРАСЛИ
ДА ТРЕБА
ДА ИМАТЕ
СВОЈУ
ШТЕДНУ КЊИЖИЦУ

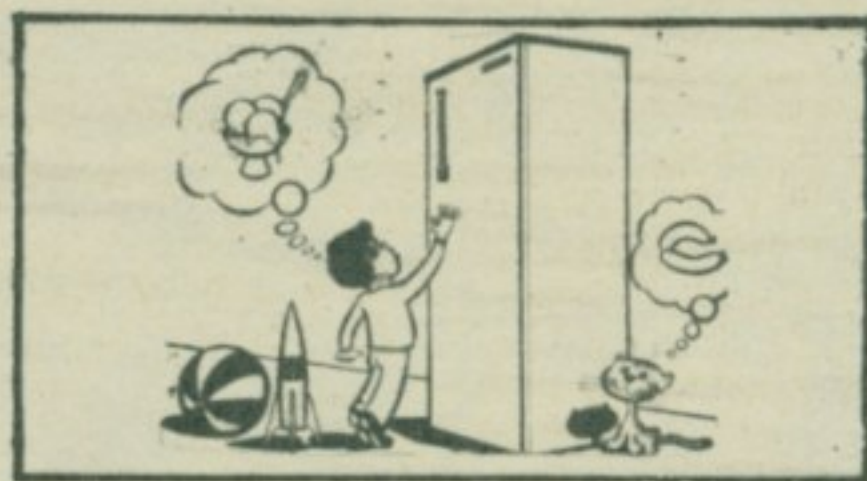

СВАКА ПАХУЉИЦА ИМА 6 КРАКОВА

На питање: „Колико свака снежна пахуљица има кракова?“ које је ЕНЕРГОИНВЕСТ поставио нашим читаоцима у шестом задатку „ХЛАДИМИР И ВЛАДИМИР“ објављеном у броју 1001 од 5. марта ове године, велика већина од 25.000 учесника одговорила је тачно, то јест: „Свака снежна пахуљица има шест кракова“.

Међу тачним одговорима жири чији је члан био познати југословенски стонотенисер Митхат Уштовић извукао је на срећу имена следећих добитника:

I НАГРАДУ Енергоинвестову машину за прање рубља ОВОДИН до-

био је ДАВОР БУРИЦА, Седејева 1, Сплит

II НАГРАДУ Енергоинвестов фрижидер ОВОДИН добила је РОСА ВУЛИЋ, Осн. шк. „Иво Лола Рибар“, Какан

III НАГРАДУ бицикл на расклапање „UNY“ добила је СТОЈАНКА ЛАЗАРЕВИЋ, Ул. Народног фронта 17, 12320 Жагубица

IV НАГРАДУ ручни сат добила је САДМИРА КОТОРИЋ, Рефика Вешлагића 66, 74000 Добој и

V НАГРАДУ клизачке добила је СЕНА БАЈИЋ, Д. Црнча 66, 71440 Вишеград.

ХУМОР

— Узми назад свој зуб и да се помиримо!

$$3x + 5y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

— Бајка је дивна али ја бих сада да спавам, та-тице!

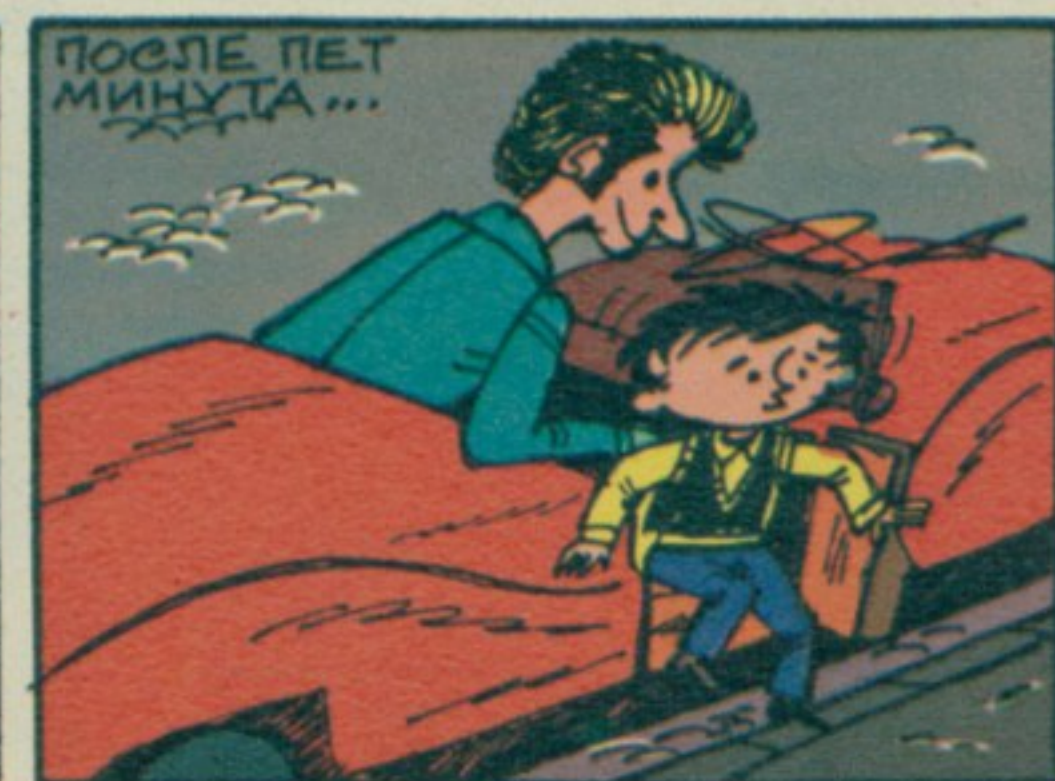
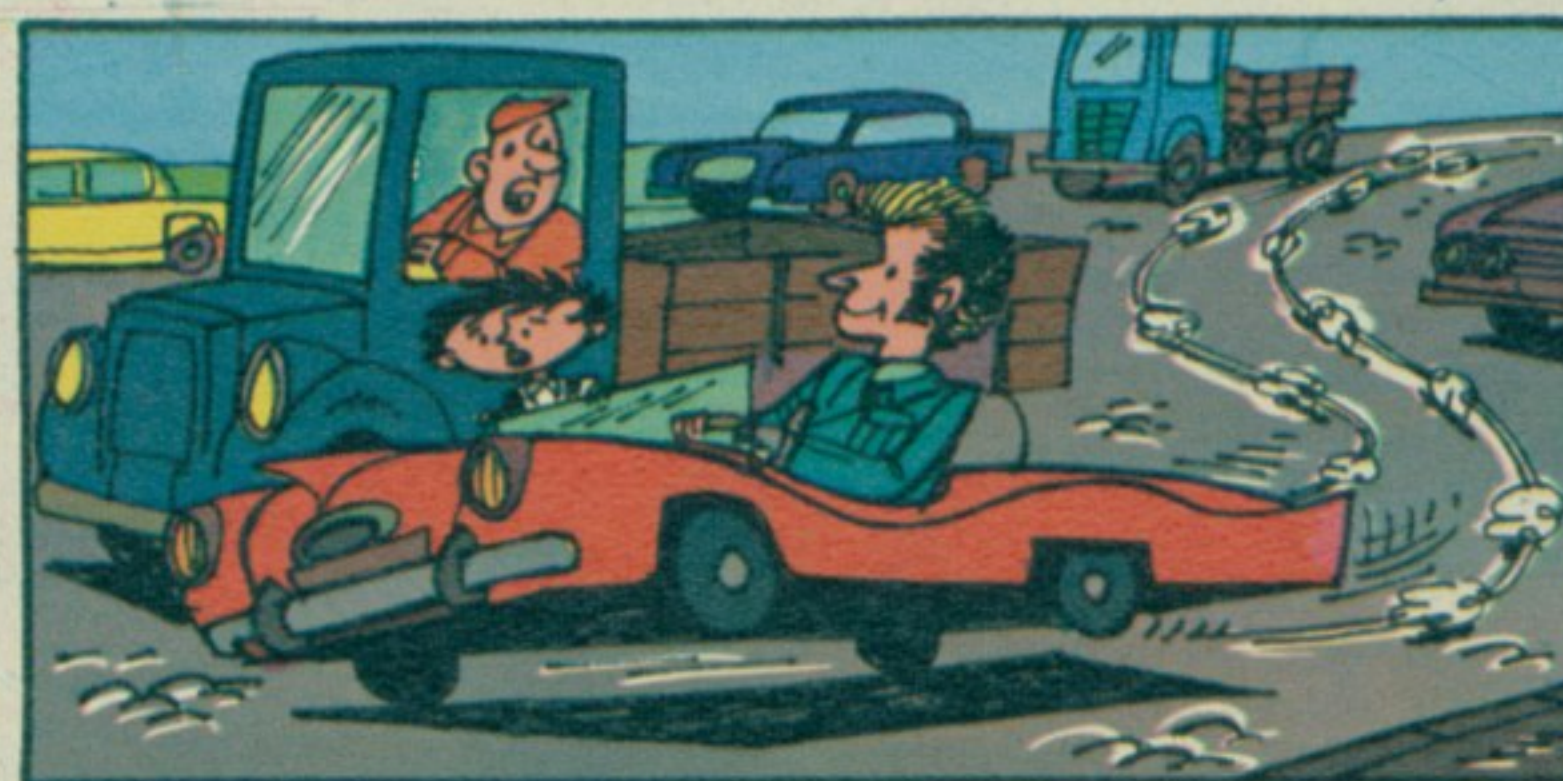
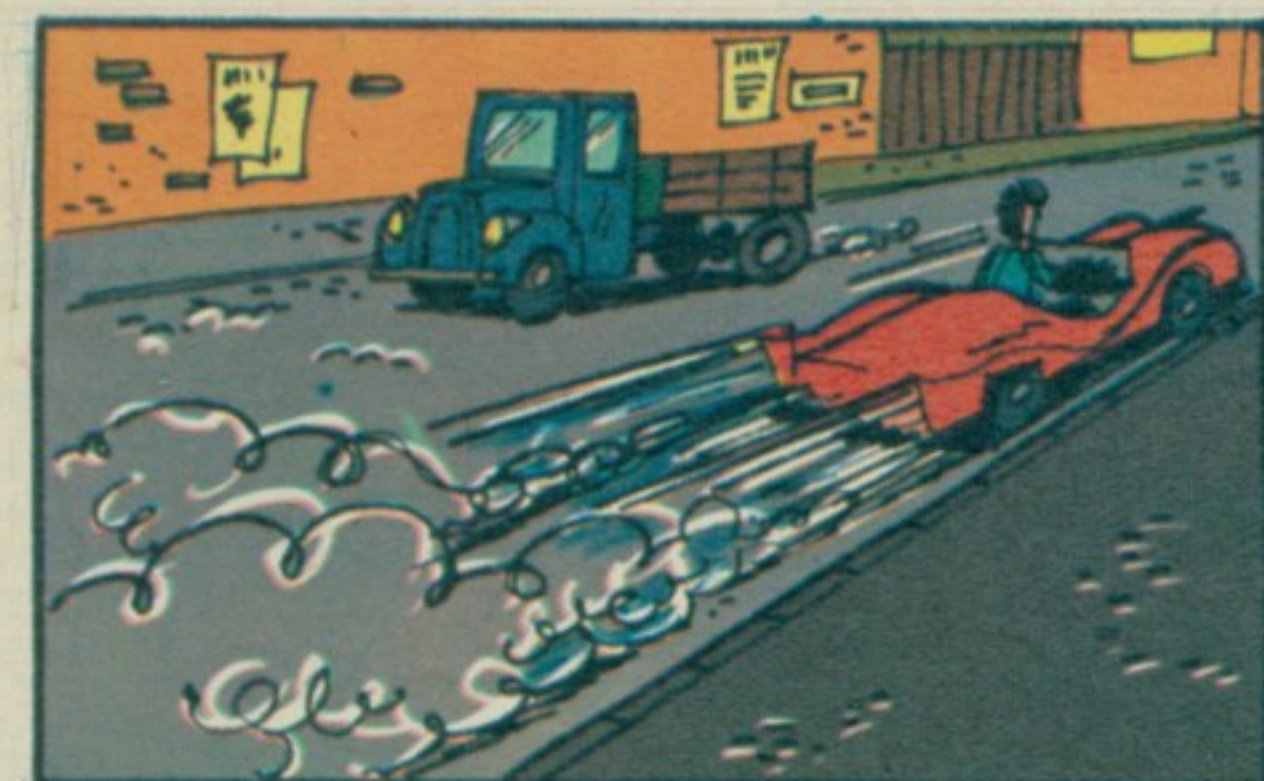

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Ништа се тако не може укиселити као слатко млеко

(Енглеска пословица)

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

СВЕМИРСКА ПАТКА

МАЛКОЛМ ТРЕВОР

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

**КАД ЈЕ УПРАВНИК ОПСЕРВАТОРИЈЕ У ДОГЕР БЕНКУ ЦЕМС ФУТ ПРОЧИ-
ТАО ПОРУКУ СА ПЛАНЕТЕ МИДМОЛАТ, НАМРШТИО СЕ И БАЦИО ЈЕ У КОШ**

Нека странци пођу овуда! — рече онизак ћелави човек и лако се наклони показујући им руком да га следе.

Три странца се погледаше. Њихов вођа рече:

— Па, биће најбоље да га следимо.

Сбуцише се!

Ушли су у дворану која није била ни много дугачка ни широка, али неуобичајене висине — око 50 метара! У дворани није била упаљена никаква светлост, а ипак видело се веома добро, као да је нека јарка светлост однекуда допирала и купала је у необичној благој светлости. Док су они то посматрали, њихов водич проговори:

— Нека се странци свуку.

— Сасвим? — изненађено упита вођа тројице.

— Да, одело би вам само сметало.

Када су скинули и последњи комад одеће, водич окрете велики полукруг који је био причвршћен на најудаљенијем зиду од улаза и ступи на камену плочу у поду испред полукруга. Десни зид поче да тонне у земљу, а блештава светлост обасја дворану. Три странца заклонише очи рукама.

— Не бојте се! — рече им водич — Гледајте слободно.

Они бојажљиво скидоше руке с очију. Заиста, мада је била заслепљујућа, светлост им није повредила вид.

— Сада — објасни им водич — преградни зид је уклоњен. Приђите ближе и храбро се загњуриште у тај „пламен“.

Вођа тројице осетио је подсмех у водичевом гласу и примети:

— Зар то није пламен?

— Јесте, то је пламен, али нарочит.

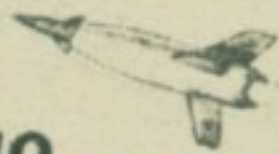
— Нас је помало страх — рече други странац.

— Смешно — одговори водич — погледајте!

И он приђе пламеној маси која је имала сјај ватре високе пећи увеличане бар стотину пута и мирно пружи своју десну руку. Провлачио је кроз пламен лево-десно, горе-доле. После минут-два, он је извуче и пружи вођи странаца. Овај је гледао у чуду, нигде ни трага од опекотине.

Лејли

Квазимодо

Умирена, три странца се загњурише у пламен. Радосно су стајали у њему као мала деца под тушем — наравно, она која се не плаше воде. Било им је чак жао када је водич рекао „доста“.

Обукли су се и пошли за њим. Стигли су поново у одаје које су им биле додељене.

— Осећате ли глад? — упита их водич.

— Помало — одговорише углас.

— Мораћете да се стрпите. Не смете ништа јести дванаест часова после овог купања. А што се пића тиче — шест часова ни капљице!

— Ух! — уздахнуше сложено странци.

Водич се осмехну и напусти одају. Један од странаца кога су на родној планети звали „Квазимодо“ јер га баш није красила лепота, приђе огледалу и погледа се. До његових другова допре само узвик запрепашћења. Потрчаше ка њему, он их задржа и показа им руком према огледалу. Обојица узвикнуше:

— Зар је то могуће?

Њихов вођа се ухвати за главу:

— Па ми смо се подмладили и пролепшали — рече он узбуђено!

— Да ми је знати какав је то пламен? — упита други гушећи се од узбуђења.

— Знам — рече бивши Квазимодо — то је могло бити само атомско купање. То и ништа друго.

— Невероватно — рекоше друга двојица — атомско купање и ми остали живи! То је да човек не поверује!?

Пожелеле

да се враће

Међутим, било је баш тако. Три странца су се подмладила, пролепшала. Уз то постали су — не бесмртни, пошто је тако нешто апсолутно немогуће, већ дуговечнији. Живеће уместо седамдесет, или осамдесет година, неколико десетина пута дуже, као и њихов дома-

ћин хиљадугодишњак — односно све док траје тај одређени атомски циклус. Али, како је дошло до тога?

Три странца били су гости са Земље. Циљ њиховог пута — до кога су срећно стигли — била је мала планетарна маглина у сазвежђу Еридануса. Када се посматра са Земље, ово сазвежђе је у сенци непосредно блиских сјајних сазвежђа Ориона и Великог пса са Сиријусом. Наравно, та сазвежђа се виде једна до другог из перспективе са Земље. Иначе је распоред звезда, онај стварни, сасвим друкчији.

Три странца су били Енглези. Фотонском космичком ракетом стигли су до планетарне маглине. Опазили су да централна звезда у маглини има пратиоце и упутили су се ка највећем. То је била планета величине Јупитера, настањена људским бићима, врло сличним оним на Земљи. Дочекали су их лепо. Извесно време, око годину дана, посетиоци са Земље провели су на овој планети учећи језик и обичаје. Тако су упознали сјајну културу ових људи који су били на високом ступњу цивилизације.

Планетом је управљао савет од 24 научника. Они су имали шездесет помоћника, од којих је један био и онај водич који је три странца одвео под туш.

Атомско купање могао је да користи сваки становник планете, али разуме се, ко је желео — могао је и да одбије. Тако нешто није било

реткост. Ниједан странац који је посетио планету није хтео да пропусти ово купање, и тако продужи век на пет до шест стотина земљаних година.

Финдли, Дикинсон и Кларк — три посетиоца са Земље — пошто су се срећно окупали одмарају се. За то време три главна научника ове планете разговарају о судбини три странца.

Семкат, велики атомски стручњак, обрати се другој двојци:

— Они су сада поистовећени са нама. Какву им судбину предвиђаш, учени Гомалу? И шта мислиш ти, Ломоде, какав посао да им поверимо?

— Они ће дуго живети код нас — одговори Гомал — али на крају ће сигурно пожелети да се врате.

— Смешно, они не знају шта их чека — примети Семкат. Кад буду одлучили да се врате, на њиховој планети биће у животу педесета генерација после њих. Тек тамо ће бити потпуни странци.

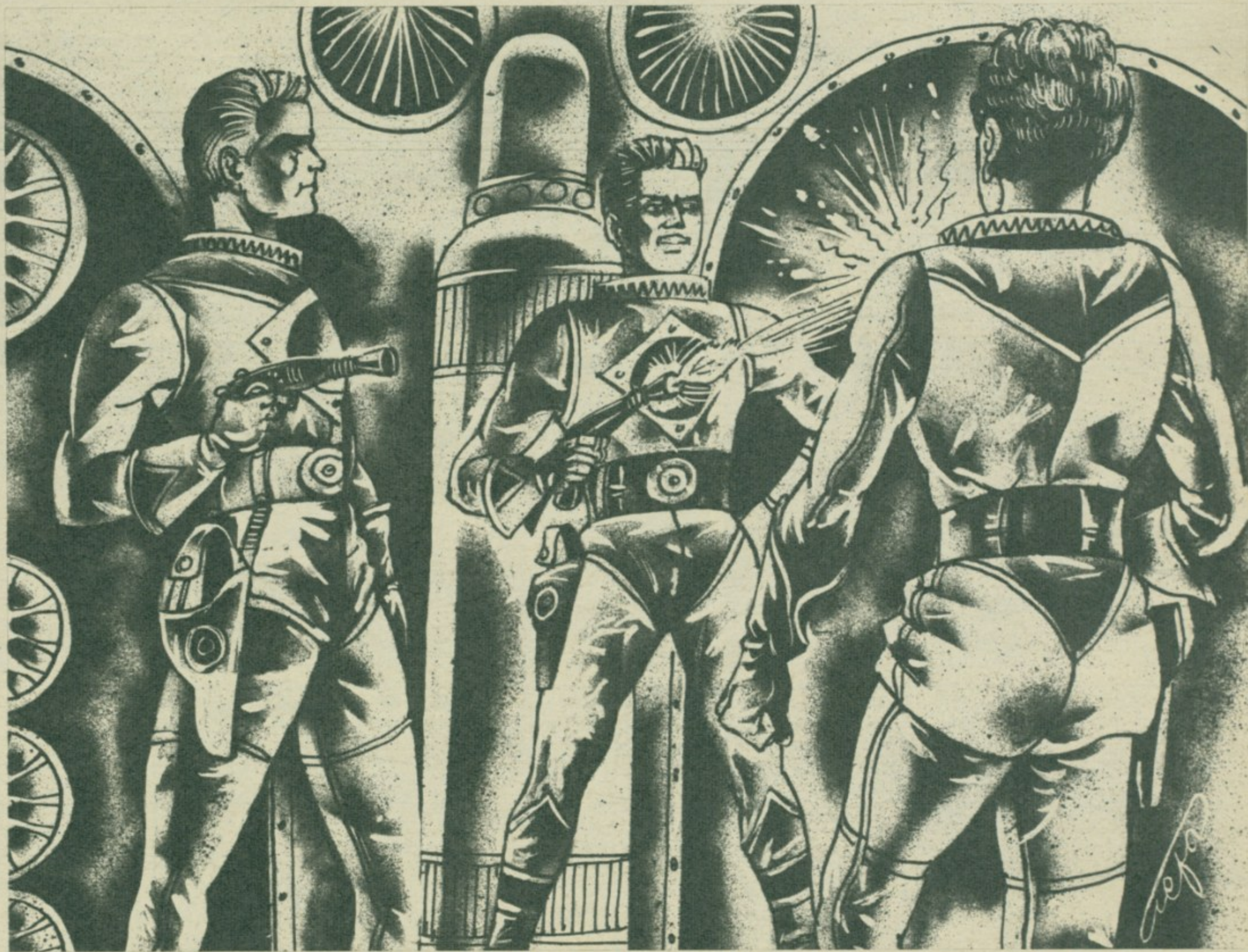
— Ја бих им дао доста посла — рече Ломад — да им не дођу такве бубице у главу. Ево, на пример... — и он ту објасни шта намерава.

Бубе у главу

Прошло је шест стотина година. Финдли, Дикинсон и Кларк су још били млади, исти онакви какви су били када су оног судбоносног дана изашли из атомског купатила.

Али, једног дана у Дикинсоновој глави јавиле су се бубице: почео је да размишља. Њихов космички брод био је употребљив. Налазио се на скровитом и сигурном месту, у подземној дворани Финдлијеве куће.

Шта би било када би њих тројица размишљао је Дикинсон, кренули натраг на Земљу? Како су безмало бесмртни могли би да завладају читавом планетом! Предложио је друговима план, али Финдлију је било свеједно, а Кларк није желео

ДИКИНСОН ЈЕ ПУЦАО НА ФИНДЛИЈА, ФИНДЛИ НА КЛАРКА И ДИКИНСОНА И — НИШТА СЕ НИЈЕ ДОГОДИЛО!

да иде. Њему је и овде било лепо. Дикинсон није одустајао.

— Сећате се нашег експеримента после купања. Ја сам узео Финдлијев револвер и пуцао на Финдлија, затим он на мене и касније на тебе, Кларк. Меци су се одбијали од нас као да имамо оклопе. Ми смо неуништиви, другим речима — непобедиви! Зашто не бисмо били велики диктатори.

Најзад је успео да придобије Финдлија, али је зато Кларк остао неумољив.

Дошао је дан повратка. Кад су испробали све уређаје у ракети изашли су да се поздраве са Кларком. Тада им приђе Семкат у пратњи Гомала и Ломада и рече озбиљно:

— Пријатељи, како видим ви путујете?

— Да, ако нам дозвољавате — збуњено рече Финдли.

— Овде је све дозвољено — одговори Гомал. — Само, јесте ли добро размислили пре него што сте то решили?

— Јесмо — рекоше обојица.

— А ти Шинтеу (тако су назвали Кларка, некадашњег Квазимода) — упита га Ломад — остајеш?

— Да мени се више допада овде.

Два облачка ћаре

Космички брод је одлетео у правцу Земље. Шинтау и три научника су стајали на космодрому неколико тренутака.

— Је ли ти жао што их више нећеш видети? — упита Семкат.

— Јесте — рече Кларк-Шинтау и исприча Семкату, шта су ова двојица наумили. Овај га прекиде после неколико реченица и одговори:

— Не треба даље да ми причаш. Све је то мени познато. И да знаш, сутра у ово доба они више неће бити живи!

— Немогуће? — изненади се Шинтау — Ко може да их уништи?

— Слушај, пријатељу. Они могу да живе овако само у нашем атомском пољу. Чим га напусте, претварају се у два облачића паре и гасова, заједно са својим космичким бродом.

— Семкат је потпуно у праву — умеша се Гомал — с обзиром на брзину њиховог фотонског брода, они могу да живе још 24 часа највише и онда је са њима свршено.

— Требало им је рећи — тужно примети Шинтау.

— Зар би веровали!? — умеша се Ломад. — А можда је овако боље. Замислите шта би се догодило на вашој планети, када би њоме завлада два таква човека?

— Треба обавестити Земљу — рече Семкат гледећи браду.

— Како? — упита Шинтау.

— Помоћу усмерених радио-шума. Порука може да иде на језику твоје Земље. Уверен сам да ће је схватити.

☆☆☆

Радио опсерваторија у Догер Бенку је примила необичну поруку из правца сазвежђа у подручју Еридануса:

„Два космичка путника, Финдли и Дикинсон, кренули на пут у 22. веку нове ере, стигли на планету Мидмолат у сазвежђу Еридануса. Живели су тамо шест стотина година. Када су кренули на Земљу натраг, доживели су свемирски удар у коме су изгубили животе“.

Управник опсерваторије у Догер Бенку сер Џејмс Фут прочитао је поруку и, бацио је у корпу за отпатке. Његов коментар био је кратак:

— Опет нека свемирска патка!

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

ОНИ И НЕ СЛУТЕ
ДА ИХ ПРАТИМО!
НАПАШЋЕМО
ИХ У ПОГОД-
НОМ ТРЕ-
НУТКУ!

ТУНГА ЈЕ БИО ВЕОМА
ЗАБРИНУТ...

КСАМОВО ДРЖАЊЕ МЕ
ЉУТИ! ЈЕДВА МОГУ ДА
ОБУЗДАМ СВОЈ БЕС!

КСАМ ЈЕ ДОБАР
РАТНИК! АЛИ, ПОНОС
МУ НЕ ДОЗВОЉАВА
ДА СЕ ПОТЧИНИ ДРУ-
ГОМ... ЧАК И КАД ЈЕ
ТАЈ ДРУГИ У ПРАВУ!

ОКОЛИНА СЕ ПОЛАКО МЕНЈАЛА...

ПЛАНИНЕ СУ ПРЕД
НАМА! АЛИ, ОГРОМНА
ШУМА КОЈА НАС ОД
ЊЕ ДЕЛИ ПРЕСТАВЉА
ВЕЛИКУ ПРЕПРЕКУ!

АКО ПОЊЕМО
КРОЗ ШУМУ
БРЖЕ ЋЕМО
СТИЊИ ДО
ПЛАНИНА!

АЛИ, У ШУМИ
МОЖЕМО
НАИЋИ НА
ЦИНОВСКА
СУДОВИШТА!
МУДРО БИ
БИЛО ДА
ОБИЋЕМО
ШУМУ...

АКО УЋУ У
ШУМУ... УМАЊИ
ЋЕ НАМ!
ТРЕБА ИХ
САД ИЗНЕ-
НАДИТИ!

ТИГАР ЈЕ ПРВИ ОСЕ-
ТИО ОПАСНОСТ...

ОХ! ТАМО...
ДОЛЕ! ХОРДА
РАТНИКА!
ИДУ НА
НАС!

ДА... ТО СУ
ЉУДИ ИЗ
ПЕЈИНА!
ИДУ НАШИМ
ТРАГОМ!

КСАМОВА ИДЕЈА ДА
ИДЕМО КРОЗ ШУМУ САД
НАМ ЈЕ ЈЕДИНА МО-
ГУЋНОСТ ДА
УМАКНЕМО НЕ-
ПРИЈАТЕЉИ-
МА!

ПОЧЕО ЈЕ НОВ ЛОВ
НА ЉУДЕ...

ПОДСЕТНИК

ТРИЦИКЛ за децу до 5 година. Увоз из Италије. Леп поклон за рођендан. Продаје се у дечијој робној кући „Београд“, М. Тита 1, (Има га и у осталим робним кућама „Београд“). Цена је 45 н. дин.

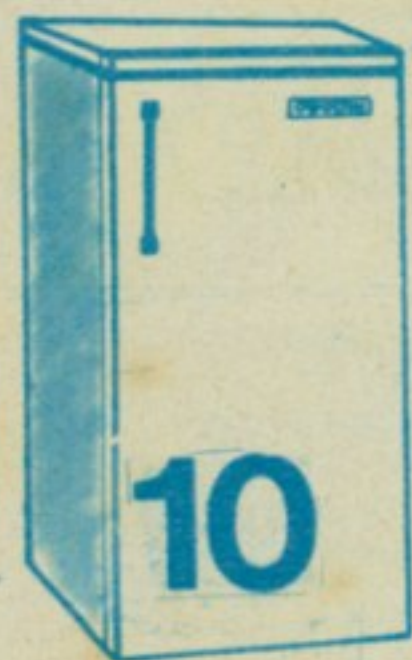
ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

КУЦНИ ТРИ ПУТА

Хит популарног „Студија 202“ Радио Београда коначно се нашао и у нашим продавницама. Енглески ансамбл „DAWN“ досад је био мање познат. Својим композицијама „КАНДИДА“ и „КУЦНИ ТРИ ПУТА“ попео се у врх топ-листе многих земаља. Одликује га добра инструменталност и специјалан глас вокалног солисте што се публици веома допада. На плочи коју је издао „Југотон“ су „КУЦНИ ТРИ ПУТА“ и „ДОМ“. Цена плоче је 9,30 нових динара.

DAWN KNOCK THREE TIMES HOME

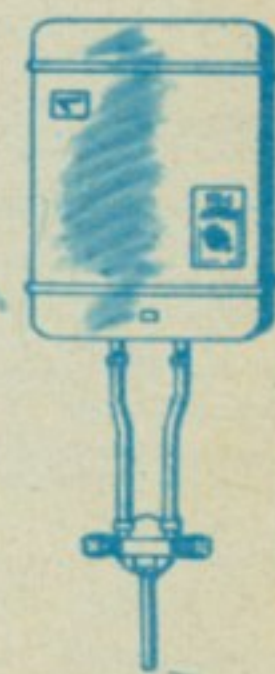
ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРАЂУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „ОБОДИН“
(модел 011), 180 l

ENERGOINVEST
ТОПЛА ВОДА
ПРАВА ЗГОДА!

ДРУГА НАГРАДА:
ПРОТОЧНИ БОЈЛЕР
„МЕБОШ“ EGV/8 l

МАМА СКУВА – ФРИЖИДЕР ЧУВА

Кад купи хране за десет дана, мама је стави у Енергоинвестов фрижидер „Ободин“. Одговори: Где пеликанова мама чува резерву хране?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

ТРЕЋА НАГРАДА:
ДЕЧЈЕ ОДЕЛО
„АЛХОС“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 11 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Ватрени сам навијач „Војводине“. Скупљам салвете. Славица Шелемба, Жарка Зрењанина 66, Врбас.

Ученица сам I разреда гимназије. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље, мојим вршњацима. Навијам за „Партизан“. Сакупљам слике другова и другарица. Слободанка Кузмановић, Гимназија „29. новембар“, Кључ.

Имам 13 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и СССР. Скупљам разгледнице, салвете и лонг-плеј плоче. Донкица Белах, Страхићева Бана 33а, Београд.

Желео бих да се дописујем са девојкама и друговима. Волим Арсена Дедића. Скупљам плоче и разгледнице. Волим кошарку. Имам 17 година. Миланче Ђурић, Дула Караклајића 28, Лазаревац.

Имам 14 година. Желео бих да се дописујем са вршњацима из Југославије. Обожавам спорт, друштво и музику. Радмила Гогић, Вука Пантелића 26, Пирот.

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Волим спорт и навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам: марке, значке и разгледнице. Бојан Душкић, Лошињска 16а, Ријека.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Навијам за „Партизан“. Скупљам разгледнице и слике авиона. Драган Радовић, Лазе Костића 2, Ковин.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са друговима широм земље. Волим спорт и навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам: марке, значке и разгледнице. Бојан Душкић, Лошињска 16а, Ријека.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из свих крајева Југославије. Имам 16 година и идем у II разред Хемијско-технолошке школе. Хоби ми је филателија. Љиљана Лазин, Филипа Кљајића 49, Бања Ковиљача.

Имам 15 година и идем у I разред гимназије. Желео бих да се дописујем са вршњацима. Волим песме Арсена Дедића. Сакупљам разгледнице. Ема Барић, Обала М. Тита 6, Каштел-Сућурац (код Сплита).

Имам 21 годину. Живим у Француској и желим да се дописујем са другарицама из Југославије. Мића Додић, Hotel Peugeot D-19/1 ch-23, 25 — Vieux Charmont, France.

Имам 18 година. Желим да се дописујем са девојкама и младићима од 16 до 20 година. Сакупљам марке и стари новац. Волим бит музику. Ватрени сам навијач „Партизана“. Волим путовања. Митишка Цараи, Жарка Зрењанина 126, Јарковац — Банат.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) град у Италији; 6) град у Саудијској Арабији; 7) врста кратког мача; 9) грчко слово; 10) лука на Јадрану; 11) хемијски знак за телур; 12) врста цвећа; 13) временски термин; 15) канцеларија;

16) врста морске рибе; 18) иницијали нашег позоришног и телевизијског глумца; 19) име књижевника Бихаљи-Мерина; 20) лична заменица; 21) врста атмосферског талог; 23) два слова; 25) обор; 26) дисциплинска казна; 28) иницијали дубровачког песника („Осман“); 29) завеса; 30) статуа; 32) пиринач; 33) блесак; 35) ноћна птица грабљивица; 36) део радио-уређаја.

Усправно: 1) наука о прогнози времена; 2) река у Перуу; музичка нота; 4) живци; 5) астрономска установа која изучава небеска тела; 6) подземна железница; 8) народ (грчки); 10) главни град старог Египта; 14) запаљење слузокоже; 17) река у СССР; 21) митолошка река из подземног света; 22) моторно возило; 24) леп израз; 27) део биљке; 31) митолошки бог природе и демон дивљине; 34) два сугласника.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) пет; 4) еја; 7) „Мртве душе“; 10) ата; р; 11) гат; 12) ти; 13) ага; 15) нн; 16) инат; 18) Зета; 20) ари; 21) Ири; 22) глија; ф; 25) Аса; н; 27) ала; т; 29) сеф; 31) Васко Попа; 34) иу; 35) ако; 36) тр; 37) Отон; 39) друм; 41) нар; 42) Уна.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владислав Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40 — \$ 10,60 — Ff 58,80 — Sfr 46 — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ТРИЈУМФАЛНИ ЗВИЖДУК...

У 1000. броју Политикиног забавника прочитао сам чланак „Тријумфални звиждук шумског воза“. Желео бих да га понешто проширим пошто сам један од учесника. Прво, у акцији није учествовало 15 партизана већ много већи број, као на пример Грађевинска чета команде псуњског подручја, многи мештани и симпатизери из околних села.

Ове локомотиве су касније возиле на релацији Звечево — Цикоћка река односно Папук — Псуњ све до ослобођења. Лепо је то било сестри у Звечеву и превести се тридесетак километара до Цикоћке реке у Псуњу где је било главно слагалиште Псуњског подручја, али вожња је често била и ризична. Непријатељски авиони ометали су саобраћај партизанског воза и често бомбардовали и митраљирали наше локомотиве. Једном сам путовао у пратњи рањеника од места званог Лештат за псуњско подручје. Нашли су авиони и возовођа Милош Прибоцки, звали смо га „чика Милош“, дао је знак за узбуну. Воз је стао на отвореној прузи, бежати се није имало куда већ само испод вагона, а рањени другови остали су у отвореним вагонима воза без крова. Срећом, све се добро свршило.

На крају да додам: данас тамо више нема ни пруге ни „партизанског воза“, изграђене су модерне асфалтне цесте тако да место превоза „шумским“ односно „партизанским“ возом превоз се обавља аутобусима. Остао је само споменик палим железничарима у току НОБ у Бучју.

Перо Вуковић,
Зеке Буљубаше 8,
Лозница 15300

ПУТ ДО ЈУГИНА

Драги Забавниче,

Пошто редовно пратим твој лист молио бих те да ми, ако стигне у могућности објавиш адресу Миливоја Југина јер бих хтео да му пишем.

Мнодраг Спирић,
Д. Н. Љупче 25, Прокупље

Ево адресе коју тражиш:
Југин Миливој, Ивана Милутиновића 16, Београд 11000

ТЕРЕЗА И КРУНО

Драги Забавниче,

Молила бих те да ако икако можеш објавиш адресу Крунослава-Киће Слабинца и Терезе Кесовије.

Пуно поздрава од
СРДАНКЕ ОГРИЗОВИЋ,
уч. V разр. основне школе
Избиште

Крунослав Слабинац, 41000 Загреб —
Фалерово шеталиште 66.

Тереза Кесовија, 41000 Загреб, Анке
Буторац 14.

НИ 1000, НИ 750 ВЕЋ 650 СТ. ДИН.

ДРУГО ПОЈЕВЉИВАЊЕ ЗАБАВНИКОВЕ ЗНАЧКЕ

У прошлом броју обавестили смо вас да ЗАБАВНИКОВА значка неће стајати 1.000 ст. динара већ 750. Сад можемо најзад да објавимо последњу цену: значка ће коштати 650 ст. дин. Према томе сви који су значку наручили (по цени од 1.000 или 750 ст. дин.) платиће поштару кад им значку донесе само 650 ст. дин. У ову цену урачуната је и поштарина. Објављујемо још једном НАРУЧБЕНИЦУ! (Ко нам је већ послао раније наручбеницу није потребно да нам шаље ову јер ће добити значку по цени од 650 ст. дин.)

Будите стрпљиви и сачекајте док се значка не изрази.

НАРУЧБЕНИЦА

Попуни, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, 11000 Београд, Македонска 29. Значку ћеш добити у року од око 2 месеца. Тада ћеш је платити поштару. Наручбенице се примају до 20. априла ове године.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ — 11000 БЕОГРАД Македонска 29

Овим наручујем — ком. значке „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ по цени

од 650 ст. дин. укупно — ст. дин. Износ ћу платити поштару кад ми значку донесе (поузећем)

(Читко: Име и презиме)

(Место, улица и број)

(датум)

(потпис)

